



Boldogházi HÍREK

Jászboldogháza Község
időszakos lapja

POLGÁRMESTERI
HIVATAL

5144 Jászboldogháza

Rákóczi u. 27.

Tel.: 06(57) 460-023

faluujsg@jaszboldoghaza.hu

www.jaszboldoghaza.hu

2018. DECEMBER

19. ÉVFOLYAM

6. SZÁM

250 FT

Boldog karácsonyt!

Kedves Olvasó!

*Karácsonyi ünnepünk közeledtével szívből kívánok boldog,
nyugodt, békés ünnepet Önnek és Kedves Családjának!*

Az új esztendőhöz kívánok jó egészséget, sok szeretetet, hitet, bizodalmat!

Jászboldogháza Önkormányzata nevében.

*Szűcs Lajos
polgármester*



Polgármesteri tájékoztató

Tisztelt Boldogháziak! Kedves Olvasó!

Jászboldogháza 2018-ban is megőrizte értékeit, sőt, gyarapította azokat!

A falu életében visszatekintve a mögöttünk lévő esztendőre, azt láthatjuk, hogy az előző években kialakult rend és szokás szerint múltak el az év napjai.

Az önkormányzati hétköznapiakat a kiszámíthatóság és a stabilitás jellemezte, mely csak szigorú pénzügyi és szabálykövető magatartással érhető el. Ez szükség-szerű a település biztonságos üzemeltetése érdekében. A közszolgáltatások működtetése a településen az elmúlt évben változatlan volt, az új bölcsőde beindításának terveivel azon dolgozunk, hogy a szolgáltatások körét növeljük. A lakossági érdekeket szem előtt tartva, fontos, hogy a közszolgáltatásokat minél olcsóbban kapják meg az itt élő emberek, továbbá, hogy minél kevesebb adót kelljen fizetniük. Számos olyan terület van, ahol ezen díjtételeket vizsgálva megállapíthatjuk, hogy az olcsó települések közé tartozunk. Ahhoz, hogy ez így lehessen, és nem csak a szükséges és elégséges szinten működjön a település, ebben segítenek a civil szervezetek!

Ebben az évben is ünneppé tették az ünnepeket, biztonságossá a hétköznapiakat, mosolyt varázsoltak az itt élők arcára. Legyen az akár egy rendezvény, mely összehozza az embereket, a nyugalom érzése, amikor éjjel egyedül végigsétálunk a falun, vagy a Mikulás zsákjába csomagolt ajándék a gyermekeknek, ezek felejtethetetlen és pótolhatatlan örömet jelentenek nekünk, mindnyájunknak, akik itt élünk!

Az élet természetes velejárója, hogy mindig mindenből többet, jobbat szeretnénk, ez kell és szükséges a jövő tervezéséhez. Számomra mégis nagyon különböző dolgok maradtak emlékeztetesként: Megható érzés

volt, amikor a Doni emléktúrát szerveztük a háború áldozatainak emlékére. Örömteli pillanatokra emlékszem vissza az alapítványi bálról. Hihetetlen volt, hogy 2018-ban ismét itt volt nálunk a Tankcsapda, fantasztikus volt megélni, hogy egy ilyen kis településen mekkora buli kerekedett általuk! Aztán számos előjáró ünnepelte velünk a X. Hagyományok hétvégéjét, mely a falu, sőt a térség egyik legnagyobb rendezvénye lett. Minden évben szívszorító érzéssel veszünk részt a búcsúzó diákok ballagásán, ők még nem tudják, mennyien és milyen sokat dolgoznak azért, hogy itt tanulhassanak. Élménydús napokat éltünk, mikor az iskola legjobb tanulóit elvittük egy erdélyi kirándulásra, örülök, hogy pár napot velük tölthettem! Felemelő érzés volt a Csillagvirág kórus fellépése Cseh- és Lengyelországban, majd a Jászok napján Budapesten, ezt még koronázta az elismerő oklevélünk, melyet a minősítő vizsgán kaptak! Jót mulattunk az idősök világnapján, mikor cigányzenére táncolhattunk, együtt, kortalanul! Búfelejtő pillanatokat szereztek az óvodás gyermekek is mikulásváró műsorukkal! A Boldog BT rendezvényei és kiállításai is maradandó emlékeket szereztek! De emlékeztetesként maradtak a tűzoltókkal a nyári viharkárok megszüntetése, a felgyújtott tüzek oltása, vagy egy-egy polgárőr szolgálat tanulsága is, melyek mindig figyelmeztetnek bennünket arra, mekkora érték az együttműködés és az önzetlen segítség embertársaink iránt!

Bízom benne, Önök is ilyen szép élményekre emlékeznek vissza ebből az évből, és a jövőben is - ha kell, és amikor kell- együtt, összefogva teszünk Jászboldogházáért, mert ahogy Wass Albert írta:

*„ a csillagok járása változó.
És törvényei vannak a szeleknek,
esőnek, hónap, fellegeknek,
és nincs ború, örökkévaló.
A víz szalad, a kő marad,
a kő marad...”*

Szűcs Lajos
polgármester



Tájékoztató

Önkormányzati ülésekről, aktualitásokról

Beszámoló a 2018. július 23-i soron kívüli képviselő-testületi ülésről

- A Képviselő-testület megtárgyalta és elfogadta a Jász-sági Szociális Szolgáltató Társulás Társulási Megállapodásának módosítását.
- Határozatban fogadta el a testület azt, hogy támogatási igényt nyújt be a Belügyminisztériumhoz, a települési önkormányzatok szociális célú tüzelőanyag vásárlásához kapcsolódó támogatásáról szóló pályázatra. Az önkormányzat 744 q barnakőszén vásárlásához kíván támogatást igénybe venni, melyhez a szükséges 472.440.-Ft önerőt a költségvetéséből biztosítja. A testület döntött a Magyarország 2018. évi központi költségvetéséről szóló 2017. évi C. törvény 3. melléklet II. 3. pont szerinti Önkormányzati étkeztetési fejlesztések támogatása pályázati kiírásra történő támogatási igény benyújtásáról. A pályázatot az étkező és a konyha felújítására nyújtja be az önkormányzat. A projekt mintegy 21 millió forint összegű, amelyből a szükséges 1 millió forint önerőt az önkormányzatnak kell biztosítania. A pályázat benyújtásának elfogadásán túl döntött a testület a projekt ütemezéséről is.

Beszámoló a 2018. szeptember 17-i soros képviselő-testületi ülésről

- A Képviselő-testület határozatban fogadta el Tiszamenti Regionális Vízművek beszámolóját a 2017. évi tevékenységről.
- A testület megtárgyalta és elfogadta a Könyvtár, Információs és Közösségi Hely 2017. évi tevékenységről szóló beszámolóját.
- Elfogadta a testület a Jászboldogházi Mesevár Óvoda. 2017. évi beszámolóját és a 2018-2019. évi munkatervét.
- Döntött a testület a 2019. évi Bursa Hungarica Felsőoktatási Önkormányzati Ösztöndíjpályázathoz való csatlakozásról.
- Megtárgyalta és elfogadta a testület a Boldogházi Gyermekekért Alapítvány, a Községi Önkéntes Tűzoltó Egyesület, a Polgárőr Egyesület, a Faluvédő és Szépítő Egyesület, az Ezüstkör Nyugdíjasok és Magányosok Egyesülete és a Csillagvirág Énekkar Egyesület beszámolóját a 2017. évi tevékenységükről. A Sportegyesület beszámolóját a testület nem tudta elfogadni.

- A testület megtárgyalta a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Kormányhivatal törvényességi felhívását.
- Döntött a testület a tulajdonban lévő ingatlanok bérleti díjának összegéről is. Az újonnan kötött szerződések esetén, a külterületi ingatlanok díját egységesen 60.000.-Ft/ha/év, a mezőgazdasági művelési belterületi telkek esetén pedig 60.000.-Ft/év/telek összegben állapította meg a bérleti díjat.
- Döntött a testület az önkormányzat 2018. évi költségvetéséről szóló rendelet módosításáról.
- Ugyancsak döntött a testület a gyermekétkeztetés térítési díjairól szóló rendelet módosításáról. Az ülésen határozott a testület a Széchenyi u. 84. szám alatti ingatlan megvásárlásáról is.

Beszámoló a 2018. november 19-i rendkívüli képviselő-testületi ülésről

- A Képviselő-testület megtárgyalta és elfogadta a Strandfürdő 2018. évi munkájáról szóló beszámolót.
- A testület módosította az önkormányzat 2018. évi költségvetéséről szóló rendeletét.
- Döntött a testület arról is, hogy 2019. január 1. napjától a temetkezési szolgáltatást a Selená Kft. Iusta Temetkezési Szolgáltatás fogja a településen biztosítani. Az ügyintézés továbbra is a Polgármesteri Hivatalban és a helyi Virágüzletben lehet intézni.
- A testület úgy döntött, hogy 2019. január 1. napjától módosítja a szociális étkeztetésért fizetendő díjakat.
- A Képviselő-testület elfogadta a helyi közművelődési feladatok ellátásáról szóló rendeletét.
- Döntött a testület arról, hogy pályázatot nyújt be a hazai forrású „Bölcsődei fejlesztési program” című pályázatra, helyi mini bölcsőde kialakítása érdekében, összesen kb. 24.000.000.-Ft értékben.
- Döntött a testület arról, hogy 2019. január 1. napjától a lakóingatlanok nem minősülő ingatlanok bérbeadása esetén az ÁFA körbe fog tartozni az önkormányzat.
- Zárt ülésen döntött a testület a benyújtott Bursa Hungarica Felsőoktatási Önkormányzati Ösztöndíjpályázatra benyújtott pályázatok elbírálásáról. Összesen 5 pályázat érkezett, „A” típusú pályázó: 4 fő, „B” típusú pályázó: 1 fő volt. Mind az öt pályázót támogatta a képviselő-testület.

Dr. Dinai Zoltán
jegyző

Tájékoztató

Tisztelt Olvasó!

Az esztendő végéhez közeledve számba vesszük, mit végeztünk el a mögöttünk lévő időszakban, és átgondoljuk, milyen feladatok várnak ránk a jövőben. Így tesszük ezt a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Kormányhivatalban is.

A 2010-ben megkezdett modernizációs folyamat eredményeként megyénkben is egy szerkezetében megújult, ügyfélbarát, hatékony és olcsóbb kormányhivatali

rendszer alakult ki, és egy egységesebb, koncentráltabb, átláthatóbb feladatellátás jött létre. Az ügyfelek megkedvelték a kormányablakokat, ahol egy helyen több ügy is elintézhető. A megyében 14 integrált ügyfélszolgálat várja az állampolgárokat, azt szeretnénk, ha ez a szám néhány éven belül 18-ra emelkedne.

A tervek között szerepel egy kormányablak busz beállítása is, amely ugyanolyan szolgáltatást nyújt, mint az integrált ügyfélszolgálat. Lényegében egy mozgó kormányablakról van szó.

Az a célunk, hogy az állampolgárok egyre kevesebb

idő alatt ériék el az ügyintézési pontokat, illetve a lehető legközelebb vigyük a közigazgatást, az állami szolgáltatásokat az emberekhez.

Az ország előtt is újabb kihívások állnak. A kormány célul tűzte ki, hogy húsz-harminc év múlva Európa egyik legélhetőbb államává váljon Magyarország. Ehhez több területen várhatók újabb döntések, mint pl. a családtámogatások rendszerének erősítése, a gazdaságfejlesztés és a versenyképesség növelése, a bürokrácia további csökkentése. Fontos terület a nemzeti identitás, a kultúra, illetve az oktatás erősítése. Mindez azért lé-

nyeges, mert a közigazgatásnak támogatnia kell ezeket a törekvéseket. A megyei kormányhivatal munkatársai eddig is megfeleltek a kihívásoknak, és biztos vagyok abban, hogy így lesz ez a jövőben is, amivel hozzájárunk ügyfeleink, a megye lakóinak elégedettségéhez.

Az alkalmat megragadva kívánok Önöknek áldott ünnepet és eredményekben, sikerekben gazdag, boldog új esztendőt!

*Dr. Berkó Attila
kormány megbízott*

Beszámoló 2018. évi fejlesztésekről, pályázatokról

Projekt címe	Státusz	Elnyert/pályázott összeg kerekítve HUF	Int: %
TOP-3.2.1-15-JN1-2016-00009, „Komplex energetikai fejlesztés a jászboldogházi közintézményekben”	Elszámolás alatt	109.825.765	100
VP6-7.2.1-7.4.1.3-16” Jászboldogházi piac infrastruktúrális fejlesztése és az iskolai, óvodai étkező bővítése	Elnyert	42.000.000	90
Belterületi utak, járdák felújítása (hazai forrású pályázat: Belügyminisztérium)	Elnyert	15.000.000	95
A Helyi önkormányzatokért felelős miniszter az Államháztartásért felelős miniszterrel közösen pályázati kiírást hirdetett „A kistérségi önkormányzatok alacsony összegű fejlesztésének támogatására” A pályázat tárgya: Belső temető közlekedési út felújítása	Elnyert	1.600.000	100
GINOP -3.3.1-16-2016-00001, Digitális Jólét Programok Fejlesztése – Informatikai eszközökre pályázat- eszközök megérkeztek, jelenleg képzés része zajlik	Elnyert	Informatikai eszközök kb. 1.500.000 Ft. értékben	100
Bethlen Gábor Alap- Testvértelépülési kapcsolatok ápolása	Elnyert	Testvértelépülési pályázat Hagyományok hétvégéje+ erdélyi kirándulás 500.000 Ft	100
Bölcsődei fejlesztési program 2018.- 8 fős mini bölcsőde kialakítása az óvodában	Elbírálás alatt	24.000.000	95
LEADER térségek közötti együttműködés- rendezvény sátrak és terepsegwayek	Elbírálás alatt	7.112.000	100
LEADER turisztika- további kisházak építése és strandos eszközbeszerzések	Elbírálás alatt	12.000.000	60
LEADER rendezvény- Strand napja (Civil nap) 2019	Elbírálás alatt	2.000.000	85
LEADER rendezvény- Hagyományok hétvégéje 2019	Elbírálás alatt	2.000.000	95
LEADER kulturális örökség megőrzése- templom belső felújítása	Elbírálás alatt	9.996.000	85
VP külterületi utak fejlesztése (Jászberénnyel partnerségben)	Fellebbezés alatt (csak az 504-es HRSZ-ú út támogatott + a gépek)	9.200.000 (ez a ZETOR traktor ára, mely projektmentés alatt áll)	90

Virágos Magyarország

1994-ben az Országos Idegenforgalmi Hivatal, a Belügyminisztérium és a különböző szakmai szervezetek megszervezték az első hazai országos virágosítási, környezetszépítési és környezetvédelmi versenyt.

Jelenleg a verseny 19 kiíró szervezet részvételével működik, köztük megtalálható 5 minisztérium, akik közvetlen anyagi támogatásával valósítják meg évente a versenyt.

A magyar verseny kapcsolódik az Európai Virágos Városok és Falvak Versenyéhez, amely több mint három évtizedes múltra tekint vissza.

1994 óta a nemzetközi versenyben igen szép eredményeket ért el Magyarország: eddig 28 város és 28 falu vett részt a versengésben.

A hazai verseny igen jelentős és népszerű, évente kb. 300 település vesz részt benne. Résztvevői lehetnek a települési önkormányzatok a polgármesterek által benyújtott nevezéssel. A részvétel (nevezés) ingyenes, a

települések saját anyagi kereteiken belül „virágoztatják fel” környezetüket a lakosság összefogásával.

Jászboldogháza 2013-ban nevezett be először a versenybe, azóta minden évben megtette azt. Első alkalommal különdíjasok lettünk, 100.000 Ft pénzjutalmat kaptunk, melyet a falunk virágosítására költöttünk. Következő években, igaz nagyobb eredményeket nem értünk el, de minden évben volt olyan virágkertet, ahonnan virágokat vagy éppen virágföldet ajánlottak fel. Idén 25. jubileumi évét töltötte a Virágos Magyarország program, és minden résztvevő település kapott egy szép fát egy jubileumi emléklakettel. A fát futár hozta, melyet elültettünk a Strandfürdő területén.

Sós Boglárka



Cserkészavatás

A cserkészek életében nagy dolog egy avatás. A jászboldogházi Szent Vendel cserkészcsapat életében október 22-én jött el egy ilyen nagy nap. Ilyenkor a cserkészjelölteket avatják tiszteletbeli cserkésszé. Az avatások egy szentmise keretében foglalnak helyet, amit általában egy pap és egy cserkésztsiszt vezet. Jelen esetben nálunk Soós Tamás esperes úr, Hubay József Bertalan kanonok úr és Taczman András diakónus vezette a szertatást, az avatást pedig Taczman András cserkésztsiszt vállalta föl. Az avatáson megtisztelték minket a Szent Mihály és a Kaszap Isván cserkészcsapat tagjai is. Cserkészjelöltjeink nagy izgalommal készültek erre a napra, hogy a nyáron számot adott tudásuknak egyenruha és nyakkendő legyen jutalmuk. Ugyanis igazi cserkésszé csak az válhat, aki aktívan részt vesz a csapat munkájában, megoldja és megtanul-

ja a kiadott feladatokat. Ennek zárása és csúcspontja a nyáron megrendezett egy-két hetes tábor, és csak ezek után jöhet a várva várt nap: az ígélet és a fogadalom tétel.

Idén avatottak:

Kiscserkésszé:

Polyák Péter, Gulyás Péter, Dudás Ilona

Cserkésszé: Kátai Gréta

Kószává: Dékány Imre

A csapat nevében áldott békés és szeretetben gazdag boldog karácsonyt és áldott új évet kívánok!

Dékány Imre



Kedves Cserkészek!

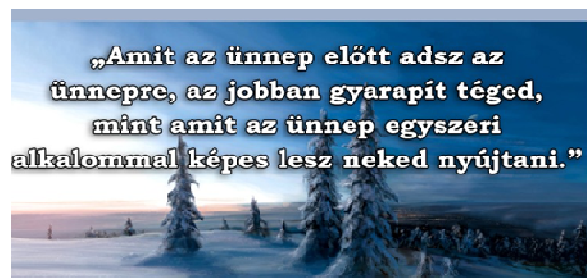
Kívánjuk Nektek szeretettel, hogy legyetek hűek, ahhoz a fogadalomhoz, amit őszinte szívvel mondtatok a cserkésztsiszt után: „fogadom, hogy híven teljesítem kötelességeimet, amelyekkel Istennek, Hazámnak és embertársaimnak tartozom. Minden lehetőt megteszek, hogy másokon segítsek. Ismerem a cserkész törvényt és azt mindenkor megtartom.”

Uzsalyné Pécsi Rita:

Az ünnep: találkozás

Már egy közepes méretű családban sem telik el úgy egy hónap, hogy ne lenne egy családi, egyházi vagy nemzeti ünnep, vagy egy olyan esemény, amit ünneppé szeretnénk tenni. Mégis, ha a beszélgetések során az ünneplés témája előkerül, általában kézlegyintéssel kísért kesergésbe torkollik: A mai világban? Ezzel kapcsolatban két fontos kérdésen érdemes elgondolkodnunk: Mi az ünnep? Hogyan tanítható az ünneplés? **Az ünnep a lélek vitaminja, az újratöltődés erőforrása.** Ki lehet ugyan spórolni az életünkben, de előbb-utóbb belerokkanunk. Amikor ünnepelünk, más fényben szeretnénk látni a megszokott arcokat, megkopott dolgainkat. Szükségünk van arra, hogy újra kedvünk teljék bennük. Ezért állítjuk ünnepi fénybe a számunkra fontos dolgokat, személyeket. Szeretteinket születés- és névnapjukon, az eltávozottakat halottak napján, házastársunkat egybekelésünk vagy megismerkedésünk évfordulóján, hőseinket a nemzet ünnepein, Máriát, Jézust az egyházi ünnepeinken. De ünneppé válhat egy kedves vendég érkezése vagy egy nagyra becsült emberrel eltöltött néhány óra is. Ehhez azonban ki kell lépni a megszokottból.

Az ünnephez szorosan hozzátartozik az előkészület, a várakozás is. „Minden a vágyakozással kezdődik” – írja Edith Stein, és talán elmondhatjuk, hogy az előkészítés jóleső feszültsége egyenes arányban van a jól sikerült ünneppel. Minden előkészület és forma-ság hiábavaló marad azonban, ha ünnepünk nem válik találkozássá. **Az ünnep: találkozás!** Ezt segítik a jel-



képek, az oldott-emelkedett hangulat, a meglepetések. Egymásra tekintünk, közelebb lépünk egymáshoz, hogy találkozzunk. Valamit ajándékozunk önmagunkból, és mi magunk is megajándékozottak leszünk. Találkozunk. Ha nincs bensőséges találkozás, akkor először kifakul, majd végleg elkopik az ünnep. Egy darabig még megmaradnak a formák, aztán azok is elvékonyodnak, szó szerint semmitmondóvá válnak. Marad a kötelességszerű megemlékezés, a kényszeredett mosollyal elköltött ünnepi ebéd, a kínos mérlegelés a megfelelő ajándék körül, a kapkodás, s aztán a kimerültség és a „Hát ez nem hiányzik!” utóérzés. Tanítható-e az ünneplés, tanítható-e a találkozás? Igen, de nem „iskolás” módon! Nem magyarázatokkal, sem a kötelességtudat élesztgetésével. Az, hogy gyermekeink megtanulnak-e ünnepelni, elsősorban azon múlik, hogy mit látnak tőlünk. Nekünk örömet okoz-e a várakozás tagadhatatlan feszültsége? Egyáltalán tudunk-e várni

életünk más területein is? És ki tudunk-e lépni a rutin-jainkból? Megállva, elidőzve, időt szánva a készülésre, a beszélgetésre, a megrendült pillanatokra, a játékra, a csodálkozásra – vagy csak letudjuk az egészet valahogy... **A várakozás feszültségének fenntartását is lehet tanítani!** Nemcsak az ünnepvárással kapcsolatban. Jót teszünk például, ha nem teljesül minden kérés azonnal. Az énközpontú gondolkodás nem múlik el parancsszóra. Ahhoz, hogy *egy gyermek megtanuljon ünnepelni, meg kell tapasztalnia az önzetlen szolgálat örömteli lendületét, a közös megvalósítás „mi-élményét”, a megajándékozott személy boldogságát, a várakozás kíváncsisággal terhes élményét, s végül az*

ezt követő beteljesedést. Ennek a gyümölcse lesz aztán az a belső igény, hogy az ünnep napján ne hétköznapi ruhát öltözzünk, hogy előkészítsük a szívünket is, hogy ajándékká váljunk egymás számára. Később pedig az is, hogy fölfogjuk, és mindenszentekkor megünnepeljük, milyen isteni ajándék, hogy örök életre szóló meghívásunk van, hogy a nemzeti ünnepeinken hálát adjunk, amiért a szeretet emberfeletti tettekre indította hőseinket, vagy karácsonykor azért, hogy évről évre megszülethet Jézus a családjukban is. Mert az ünnepben a legfontosabb – a találkozás!

Forrás: ujember.hu

ÜNNEPI MISEREND

	Alattyán	Jászboldogháza	Jánoshida	Jászsós-szentgyörgy
December 24. Szenteste Karácsony vigíliája	19.00	20.30	22.00	24.00
December 25. Karácsony	du. 15.00	de. 8.00	de. 9.30	de. 11.00
December 26. Karácsony	-	-	de. 9.30	de. 11.00
December 30. Vasárnap Szent Család ünnepe	du.15.00 (Hálaadó szentmise)	de. 8.00 (Hálaadó szent- mise)	de.9.30	de. 11.00
December 31. Hálaadás	-	-	du.17.00	du.18.00
Január 1. Újév Szűz Mária, Isten any- ja ünnepe	du. 15.00	de. 8.00	de.9.30	de.11.00

KENYÉRNEK JÖTTÉL

Kenyérnek jöttél éhező világba,
világosságnak sötét éjszakába,
fényes hajnalnak, örök ragyogásnak,
vak zürzavarba bizonyos tanácsnak.
Jöttél útnak, igazságnak, életnek,
s kicsiny gyermekként jászolba fektettek,
Jézus, Jézus!

Mért sínylődnénk hát éhezve, szegényen,
mért tévelyegnénk világtalan éjben
tanácstalanul és halálra váltan
és úttalanul a hazug világban,
amikor benned mindent megnyerhetünk,
kis jászlad elé odatérdelhetünk
Jézus, Jézus!

Túrmezei Erzsébet



*Kegyelmekben gazdag Karácsonyi Ünnepeket
és áldott új évet kíván kedves mindnyájuknak
az Egyházközség Képviselő-testületének
és munkatársainak nevében:*

Tamás atya

*Az oldalt szerkesztette:
Bóta Mizsei Ilona*

Őszidő az "Ezüstkornál"

• Augusztus végén szinte még fel sem ocsúdtunk az Elszármazottak találkozóját követően, máris újabb feladatok vártak tagjainkra. Szeptember elején egy nagyon kedves meghívásnak tettünk eleget a Csillagvirág kórusral együtt (a kórusnak nyolc nyugdíjasklub tag is tagja) Csehországba és Lengyelországba, testvér településeinkre. Ezt a megtiszteltetést polgármester úrnak és az önkormányzatnak köszönhetjük, hisz ők tettek javaslatot a kórus kiutazására és költségek átvállalására. A polgármester úr (aki az egyik kis buszt is vezet) és kedves felesége végig mellettünk volt, izgult a fellépésünkért, és velünk együtt örültek a kórus sikerének. Egy nagyon szép, emlékeztető hétvégén volt részünk. Nagyon köszönjük ezt a csodálatos kirándulást.

• Szeptember közepén ötnapos hétvégét töltöttünk Bogácson. Gyönyörű, szinte nyári időjárás volt az ottlétünk alatt, így a kirándulások, strandolások és az esti pince látogatások is nagyon jóra sikeredtek. Az üdülőben maradtak nagyon finom főtt vacsorával várták a távollévőket.

• A bogácsi kirándulásról megérkezve, máris az "idősek világnapjának" megünneplésére került sor. 28-án finom ebéddel vártuk nyugdíjasainkat, délután a jászteleki amatőr színtársulat mutatott be egy egyfelvonásos színdarabot az önkormányzat meghívására.

Másnap lakókocsis találkozó volt a strandfürdő kempingjében. Ez alkalommal a Tájháznál kemencében sült, friss lángossal láttuk vendégül a megjelenteket. Színes műsor és nagyon jó zene szórakoztatta a vendégeket.

• Az október sem maradt esemény nélkül. 6-án a Jász Fórum tagjai tartották szokásos éves tanácskozássukat községünkben. Ez alkalommal is a Tájháznál vártuk a résztvevőket finom gulyással, kemencében sült friss bucival és lángossal. Minden nagyon ízlett a vendégeknek, a buci receptjét még el is kérték. Már annyira belejöttünk ezekbe a hétvégi lángosos rendezvényekbe, hogy a következő hétvégén a Faluvédő és Szépítő Egyesület szezonzáró rendezvényét tartottuk meg a Tájháznál. Ez alkalommal is gulyás főzésre került sor. Fózér Tibi főzte, és kenyérlángos és sütemény volt a második fogás.

• November elsején közösen az elszármazott barátainkkal a helyi temetőben a kopjafánál megemlékeztünk elhunyt szeretteinkről és tanítóinkról.

Ebben a hónapban már harmadik alkalommal került sor gombóc parti megtartására. Nagyon finom volt a gombóc leves, de a nap fénypontja az a nagyon finom heróce volt, amit Nagyné Anikó sütött. Nagyon köszönjük ezt a kedves gesztust.

• Ezután már csak Jánoshida meghívását vártuk. Ez meg is érkezett december 8-ra, Mikulás-partira. Ezért a kérés is úgy szólt, hogy lehetőleg mikulás sapkában jelenjünk meg. Próbáltunk is összeszedni unokáktól, szomszéd gyerekektől minél több Mikulás sapkát, hogy a kérésnek eleget tudjunk tenni. Ez többé-kevésbé sikerült is, amit egy közös fotóval meg is örökítettünk.

Több község nyugdíjasa közel százötven fő jelent meg a rendezvényen. Színes, szellemes és kellemes műsorral kezdődött a parti. Ezt nagyon finom ebéd követte. Mindezt zene, tánc és tombola tette egyre izgalmasabbá. A hangulat kitűnő volt, tagjaink közül néhányan el sem akartak jönni. Köszönjük a meghívást, majd jövőre nálunk találkozunk.

Már-már csak az ünneplések vannak hátra. A falu karácsonyának megrendezésére és egyesületünk gyertyagyújtására kerül sor. Az előbbi december 16-án, az utóbbit 22-én tartjuk. Az ünnepeket már nagyon várjuk.

Orczi Imréné egyesületi titkár



*Kedves kis falunk valamennyi lakójának
áldott, békés karácsonyt, jó egészséget és
sikerekben gazdag új évet kívánok.*



*Kedves falunk minden lakójának békés, szép ünnepeket,
jó egészséget és szeretetben, megértésben,
eredményekben gazdag új
esztendőt kíván a*

Jászboldogházáról Elszármazottak Baráti Társasága

Faluszépítők hírei

A faluszépítők éves találkozója A faluszépítők ünnepe

Azért vannak az ünnepek, hogy egy kicsit megálljunk. Egyesületünk elhatározta, hogy évente tartunk egy találkozót, egy ünnepet, ahol együtt töltünk néhány felhőtlen órát egy ebéd vagy vacsora mellett, kötetlen beszélgetéssel, kikapcsolódással, vidám hangulatban.

Az idei találkozóknak a Tájház adott otthont október 13-án. Nyárian meleg volt azon a napon, még a méhek is körbe zsongtak minket. Sütöttünk, főztünk, az előkészületekben mindenki részt vett. Szállt az illat, Fózér Tibor a Nyugdíjasok



Egyesületének elnöke, „kiváló szakácsmester” jóvoltából főtt a gulácsleves. Köszönet érte.

Pirult a kemencében a lángos, melynek a tésztáját jól összeszokott csapat dagasztotta, Orczi Imréné, Zámboi Gyuláné, Sziliczei Zoltáné - akik egyszerre három egyesületnek is tagjai: a faluszépítőknek, a nyugdíjasoknak és a Csillagvirág Kórusnak. A lángossütők csapatát erősítette Tóthné Zsuzsa is. Kőhidi György kedves segítőnk, kiváló kemencemesterünk nem hagyta haszontalanul kihűlni a kemencét. Miután megsült a lángos, a parázson még néhány tepszi tököt is ki-sütött. Köszönjük neki.

Volt talpalávaló is, szólt a nóta, és sok finom sütemény, ital került az



asztalra. Nagy sikere volt Tóth Mihályné Zsuzsa túrós süteményének, és Kövér Attiláné Erika meggyesének sem tudott ellenállni senki. Berta Ildikó, akitől a sok kiváló minőségű zöldséget és krumplit vásároltuk, finom szörpöt ajánlott fel, megköszönve a faluért végzett munkánkat, és további sikereket kívánt az egyesületnek. Köszönjük neki.

Volt kulturális program is. Kispálné Aranka elhozta, a BOLDOGBT által 2016-ban rendezett "70 év képekben - Jászboldogháza 1946-2016." és a "Képeslapok a múltból" címmel 2017-ben készült kiállítás albuma rendezett anyagát. Mindkét összeállítást nagy érdeklődéssel lapoztunk. Közben kézzel adtuk azt a fotóalbumot is, melyet folyamatosan bővítünk, és amelynek azt a címet is adhatnánk, hogy *Faluszépítők munka közben*. Örömteli érzést jelentett, amikor felolvastuk a *Magyar Turista* 2018. októberi számában megjelent – településünk dicséretéről, takarosságáról szóló – szívet melengető cikket.

Szöltünk eddigi eredményeinkről, a mögöttünk álló csaknem 10 év munkáiról, fontos eredményeiről. A szép parkok, emlékhelyek, közösségi rendezvények megvalósításáról, virágosításról. A Boldogházi Hírekben folyamatosan megjelenő Régen volt, hogy is volt... múltidéző sorozatunkról.

A faluszépítők abban a szerencsés helyzetben vannak, hogy amit létrehozunk, látványos és szép. Mindig is lelkes volt egyesületünk, ebben az évben azon törtük a fejünket, hogyan tudnánk még hatékonyabbá tenni a faluszépítést. Arra a közös elhatározásra jutottunk, hogy ki-ki a lakóhelyéhez közelebb eső parkot, közteret elvállalja, s azt gondozza, rendben tartja egész éven át. Ez a munka örömmel, jóleső érzéssel tölt el minket, szívesen csináljuk.

Ezúton is köszönjük az Önkormányzat támogatását, egész évben nyújtott segítségét, együttműködését, a helyi vállalkozók, a térségi segítségét, minden kedves támogatónk, segítőnk önzetlenségét. Külön kiemeljük és megköszönjük, dr. Pap Béla alpolgármester úr nagylelkű felajánlását, amivel segíti



egyesületünket már évek óta. Igazán sokat jelent számunkra - új, gondozott parkokkal, virágosítással, emlékhelyek létrehozásával, a hagyományok őrzésével mondunk érte köszönetet.

Pezsgőbontásra is sor került, hiszen az idén két faluszépítő is kitüntetésben részesült, amely a Civil napon került átadásra: Papp Izabella „Jászboldogháza Diszpolgára” kitüntető címet kapta, Szűcs Gergelyné pedig „Jászboldogháza községért” elismerésben részesült.

A nap folyamán készült egy csoportkép is, ami szép emlék marad. Reméljük, jövőre még többen el tudnak jönni az éves találkozóra, a faluszépítők ünnepére, hogy együtt töltsünk egy pár felhőtlen órát, s hogy még jobban összekovácsolódjon kis csapatunk.



Az év legszebb ünnepéhez közeledve, békés, boldog karácsonyi ünnepeket kívánunk minden kedves olvasónak és minden lakosnak, a Boldogházáról elszármazottaknak, az Önkormányzatnak, minden segítőnknek és támogatónk, a Boldogházi Hírek kedves és kiváló Szerkesztőinek, az elkövetkezendő új évre pedig sok sikert, békességet, jó egészséget Mindenkinek!

Faluvédő és Szépítő Egyesület

Faluszépítők hírei

Több száz árvácska

Ősszel több száz árvácskával szépítettük a falu központját. Köszönjük az Önkormányzat és Joó Kovács Balázs alpolgármester úr segítségnyújtását és az ültetésben résztvevők munkáját. Az ültetést irányította és segítette *Tóth Mihályné* faluszépítő. Sok-sok településen díszít ez a kedves kis növény. Szeretnénk, ha nálunk is így lenne, hiszen igazán üde színfolt, örömteli látvány a kissé szomorkásabb őszi napokon. Az ötletadó Matók Pálné volt, aki Berkó Fejes Györgyvel együtt a gyárnál lévő virágágyás szebbé tételében is tevékenyen részt vesz.



Az első lángos

Tisztelettel köszönjük az OBSITOS VEDELEM Kft. egyesületünknek nyújtott nagylelkű anyagi támogatását. Van egy kedves történet, melyet szeretnénk megosztani az olvasókkal. 2012-ben, amikor gyűjtést kezdeményeztünk a Tájház további fejlesztéséért - történetesen a falu kemencéjének felépítése volt a cél-, a Boldogházáról elszármazottak találkozóján a malacperselybe Eszes Zoltán, az OBSITOS VEDELEM Kft. vezetője is tett egy szép összeget. Azt mondta, az a kikötése, hogy ő is ehhez járul az első lángosból. 2013-ban felépült a kemence, augusztus 20-án kisült az első

lángos, de Zoltán nem jött el, hogy megköstölje. Öt év telt el azóta, a kemence igazán jól működik, jól bejáródott. Az idén is kisült a lángos, talán finomabb volt, mint valaha. Nagy meglepetésünkre a Tájházhoz érkező vendégek között megpillantottuk őt, eljött hozzánk Eszes Zoltán családjával, feleségével, Erzsikével és anyósával Rácz Jánosné Erzsike néniével. Az „első lángos” az övék volt! Várjuk őket jövőre is!



Tulipánfa

Ezúton is köszönjük az Önkormányzat segítségét az egész éves együttműködést. Ebben az évben Szász Attilához fordultunk legtöbbször segítségért, aki készséges volt, türelmes, lehetőségeihez képest előbb-utóbb segített, amiben tudott. Néhány dolgot kiemelve: terméskő került a faluköszöntő táblák alatt kialakított virágágyások köré és a Sportpályánál lévő kis buszváró köré. Tavasszal egy hétfőgőn földdel töltöttük fel segítségével a faluban található virágágyásokat, betonvirágtartókat, amiben Főzer Balázs faluszépítő társunk és Kövér József is derekasan részt vett. Fedél alá kerültek még a tél beállta előtt a virágládák, és Attila ígéretet tett, hogy az ABC előtti tulipánfát és a hibás virágládákat is felújítják a tél folyamán. Puporkáné Erzsikét is gyakran láttuk településünk szeb-

bé tétele érdekében szorgoskodni délutánonként és hétvégeken is, szabadidejének ráfordításával. Köszönet érte.

Településünket szépítik

Üde színfolt télvíz idején a vasútállomásnál lévő körforgalom látvány. Bujtárné Grósz Renáta és Bálint Vivien gondozza ezt a területet. A peronon lévő néhány virágtartó és egy utcátábla locsolásában Renáta fiai segítettek a nyár folyamán -



köszönet érte. A sportpályánál lévő faluköszöntő tábla virágágyását Renáta és Tóth Éva szépítik, gondozzák. Szappanos Anikó vegyszeres gyomirtással segítette a falu szépítését, így tartósan és folyamatosan gyommentes volt a Harangláb, a Tájház környéke, a Szolgáltatóház előtti tér, a gyógyszertár előtti térkő és még sorolhatnám. Bóta Ilike és édesanyja a templom és a parókia előtti virágágyások, virágtartók beültetését, gondozását vállalták egész éven át.



Köszönet

Tisztelettel köszönjük dr. Pap Béla alpolgármester úrnak, hogy az idén is felajánlotta tiszteletdíját a községben működő civilszervezetek számára, így a mi egyesületünk is jelentős anyagi támogatáshoz jutott. Igye-
szünk jó dolgokra fordítani az összeget. Olvashattuk, hogy településünknek már a neve is figyelemfelkeltő, de nem ez a legfontosabb, hanem az, hogy hogyan érzik az emberek magukat, szeretnek-e itt élni. Mi úgy próbálunk tenni ennek érdekében, hogy igye-
szünk a falu takarosságára vigyázni, a rajta átvezető út mentén még

több apróbb és nagyobb látnivaló megvalósítására, szépítésére törekszünk, az átutazók és községünk lakóinak örömére, megelégedésére. Fontosnak érezzük a hagyományok ápolását is. Ezúton köszönjük az önkormányzati támogatást, Szűcs Lajos polgármester úr és az Önkormányzat egész éves segítségét, az egyesületek együttműködését, segítségét.

Karácsony közeledtével kívánunk minden kedves segítőknek, támogatóknak békés boldog ünnepeket, és sikereikben gazdag, egészségben bővelkedő boldog új évet.

Szűcs Gergelyné
Faluvédő és Szépítő Egyesület elnöke

Adventi ünnepség



Foto: Babinyecz J.



Foto: Babinyecz J.



Foto: Babinyecz J.



Foto: Babinyecz J.



Foto: Babinyecz J.



Foto: Babinyecz J.

Köszönjük mindazoknak, akik úgy döntöttek, hogy személyi jövedelemadójuk 1 %-ával a Jászboldogházi Faluvédő és Szépítő Egyesület tevékenységét támogatják. Ebben az évben a NAV 82435 forintot utalt a Faluszépítő egyesület számlájára. Tisztelettel köszönjük a felajánlást, mellyel segítik terveink megvalósítását.

*Békes, áldott karácsonyi ünnepeket,
és szeretetben gazdag boldog új évet kíván*

A Boldogházi Gyermekéért Közhasznú Alapítvány

BÚCSÚZUNK

PETRÓCZKI LÁSZLÓNÉ (1948-2018)



2012-ben Petróczki Lászlóné egy különlegesen szép gobelint készített, ami templomunk védőszentjét, a Szent Családot ábrázolja. Klárika a nagyméretű, sok ezernyi öltéssel, sok-sok munkával készült képet természetes gesztussal ajándékozta a boldogházi egyháznak – ma is a plébánia falát díszíti. Ez is jól jellemzi önzetlenségét, kedves egyéniségét, másokért való tenni akarását.

Gyógyszerészként jól ismerte a helyieket, mindenkihez volt néhány kedves szava, egy őszinte mosolya. Az itt töltött évek során szívvel-lélekkel boldogházivá vált, és mindig szívesen segített a hozzá fordulóknak. A legtöbb örömet családja, unokái jelentették számára, de tágabb környezetében is szeretetet, kedvességet sugárzott.

Nyugdíjas éveiben kedves időtöltése volt a kézimunka, a gobelinkészítés, aminek nagy része az unokák kívánságára készült. A kérdésre, miért fontos ez számára, talán mindannyiunk, olykor nem is tudatos kívánságát fogalmazta meg: „Az ember hagyjon maga után valamit.” Amikor szép alkotásairól beszélgettünk, már küzdött a betegséggel, de tudott mosolyogni, tudott reménykedni. Erős hite bizonyosan segítette azon az úton, melyen az utóbbi években végig kellett mennie.

Készülünk karácsonyra, készülünk a Szent Család ünnepére. Klárika már nem lehet velünk, de mindaz, amit ránk hagyott, maradandó értéként él tovább a boldogházi emberek szívében. Emlékét szeretettel megőrizzük.

Papp Izabella

BESENYI ISTVÁN (1922-2018)



A Jászboldogháza Község Önkéntes Tűzoltó Egyesülete és a falu lakói nevében búcsúzunk Tiszteletbeli Elnökünkől Besenyi Istvántól. Pista bácsi 1966-tól volt az egyesület parancsnoka, majd 2004-ig az elnöke. Ezután haláláig az egyesület tiszteletbeli elnöke volt. Vezetése alatt sokat fejlődött az egyesület mind létszámban, mind felszerelésben. Az Ő elnöksége alatt került megvásárlásra a Csepel gépjárműfecske, melyet a mai napig használunk, és már csak néhány működőképes darab található ebből a típusból az egész országban. Vezetése alatt a tűzoltócsapat számos szép sikert ért el különböző területi és országos versenyeken.

Munkáját 2006-ban a „Jászboldogháza Községért” Kitüntető díj adományozásával köszönte meg a település.

Önzetlen munkája példaértékű kell, hogy legyen a következő generációk számára.

A legrégebben működő civil szervezet tagsága próbálja méltón megőrizni a falu legidősebb lakójának emlékét.

Isten veled Pista bácsi!

Kispál Tamás
Jászboldogháza ÖTE Egyesület

BAZSÓ MIKLÓSNÉ (1930 – 2018)



Búcsúzunk Bazsó Miklósnétól, aki 1971 márciusától 1985 júniusáig volt községünk első számú vezetője, mint tanácselnök. Ica néni nyolc gyermekes boldogházi családban született.

Első szülöttként, a szerető nagycsaládban sokat kellett segítenie, erről mindig elréményülve mesélt. Férjével – aki már 10 éve nyugszik temetőnkben – 59 évet töltöttek együtt. Két gyermekük született, egy leány és egy fiú. (A fiúnak a sors csak 17 évet adott.)

Ica néni 1963-ban került a Tanácsházára, ahol sok mindennel megbízták. Volt járlatkezelő, adó-, pénz- és gyámügyes. Munkáját lelkiismeretesen, a boldogházi emberek legnagyobb megelégedésére végezte. Ezért döntött a község és a járás vezetősége úgy, hogy 1971-től Ő irányítsa, vezesse településünket. Folytatta a vízhálózat kiépítését, majd megépült az új óvoda, tanácsháza, fogorvosi rendelő.

A lakosság összefogásával, önerőből elkészült a gyógyszerház, korszerűsítették az óvoda fűtését.

Szembe mert szállni a megyei vezetés közigazgatási tervével, melynek során Jászboldogháza – a szomszédos településekkel összevonva – elvesztette volna önállóságát.

Hihetetlen erővel, energiával, szeretettel vezette községünket, ennek volt köszönhető a lakosság példás összefogása bármilyen építkezésről, fejlesztésről döntöttek.

1985-ben átadta a vezetést a fiatalabb korosztálynak, de a közeletről nem vonult vissza. 1998-ig volt a Községi Önkormányzat tagja, mint alpolgármester. Tapasztalatait szívesen megosztotta, így aktívan részt vett a tanyavilág, és az iskolák emlékeinek feldolgozásában. Boldogan szemlélte és szíven viselte községünk fejlődését.

Életének utolsó szakaszában betegségét nagy önuralommal, méltósággal viselte.

Ica néni! Nyugodj békében! Emberségedet, szeretetedet nem feledjük!

Zrupkó Ferencné

Jászboldogháza Települési értéktára

(folytatásokban)

11. Tanyai iskolák emlékhelyei

A boldogházi határban egykor öt iskola épült, illetve működött. A BOLDOGBT Egyesület a tanyasi iskolákra emlékezve, és az ott tanító pedagógusok emléke előtt tisztelgve mind az öt iskola helyén emlékkövet állított, melyre emléktáblát helyezett el a tanítók névsorával. Elsőként a régi központi iskola épületének falán helyeztek emléktáblát 2010. június 5-én. 2011. június 4-én az alsóboldogházi iskola, 2012. június 2-án a tápiói iskola emlékköve készült el. 2013. június 29-én a sós-hidai iskola, 2014. október 4-én pedig a csíkosi iskola helyére került emlékkő a tanítók nevét őrző emléktáblával. Mind az öt helyen bensőséges ünnepségen, a volt pedagógusok és diákok jelenlétében leplezték le az emléktáblákat.

12. Temető

A boldogháziak a község önállóvá válása előtt elsősorban Jászberény és Portelek temetőibe temették hozzátartozóikat. A korabeli dokumentumok arról is tanúskodnak, hogy a távoli 27 tanyákon élők esetenként a közelükben lévő kőkeresztnél helyezték örök nyugalomra elhunyt hozzátartozójukat, engedéllyel. Az egri érsek 1948. április 27-én a község lelkészéhez írt levelében olvashatjuk, hogy Jászboldogháza község 2400 négyszögöl nagyságú területet vásárolt temető céljára. A temető a községtől északkeletre van, a Jászberény felé vezető ún. Imrédy út mentén. Első halott, akit már ide temettek, Baranyi Lászlóné szül. Baráth Terézia volt, aki 1948. október 14-én halt meg. Az érsek 1948-ban hozzájárult a kőkereszt és a mellette lévő kisharang temetőbe való áthelyezéséhez. Ezek a mostani helyétől délkeletre, az ún. Túróczi útkanyar mellett voltak.

A kőkeresztől és a kisharangról a közeli Túróczi tanya egykori lakója a következőket mondta el a közelmúltban, melyet sikerült lejegyezni:

„Nagyszüleimtől hallottam, hogy a kőkeresztet 1913-ban állíttatta Oláh Liba János jómódú gazda. Pontosan nem tudom, de úgy emlékszem, hogy a Jakabi tanyák valamelyikén lakott. A kereszt a sarkon, egészen a kanyarban volt, vaskerítéssel körbevéve, ahol egy hatalmas rózsaszín virágú teljes rózsabokor is pompázott. A kereszt mellett volt az 1924-ben felállított kis harang, haranglábon. (Megj: A kis harang felirata: „Isten dicsőségére és Szent József tiszteletére öntették a jászberény-boldogházi róm. kat. hívek közadakozásból 1924-ben Szlezák László által Budapesten”) A keresztet és a harangot a temető nyitásakor a bejárat kapuhoz, egymás mellé állították fel, miután az illetékesek hozzájárultak az áthelyezéshez. A hatvanas évek közepén, amikor elkészült a ravatalozó, a keresztet áthelyezték a ravatalozó mellé, azaz a mostani helyére. A keresztnek ez tehát a harmadik felállítási helye. A harang ott maradt a kapunál. (Megj.: A haranglábat az 50. évfordulóra, 1996-ban felújították, még most is a kapunál áll, de a harangot sajnos 2007-ben ellopták róla.) Nagyon emlékszem a keresztre és a harangra is, amikor még itt voltak a tanyánk mellett. Annak idején ott, az

árokparton és a környékén őriztem a jószágokat. A kereszt és a harang környékét nagyapám gondozta nagy szeretettel és tisztelettel, egészen az 1936 vagy 37. évben bekövetkezett haláláig. A kerítést, haranglábat rendszeresen festegette, kapálta, kaszálta a környezetét. Virágot vitt, mécseseket gyűjtött. Ő járt harangozni is. Halála után a család tagjai folytatták e tevékenységet. A kereszt és a harang iránti tisztelet halálukig élt a Túróczi szülőkhöz is. Az áthelyezés után is nagy gondot fordítottak a tanya lakói arra, hogy a keresztnél lévő vázában mindig legyen friss virág. Ünnepi alkalmakkor a mécsesek gyűjtése sem maradhatott el. Nagymama még a beteg ágyán is rákérdezett: Ugye a kereszthez is vittetek virágot, gyertyát? Emlékszem arra is, hogy az első halottat közvetlenül a haranglábat mellé temették, ő Baranyi László földműves felesége volt. A második személyt, akit temettek 1949. februárban, Marika néni-nek hívták. A temetésen nagyon sokan voltak, és nagy pompával temették, az biztos. Amikor a tömeg elvonult, kilopóztam a temetőbe, és kíváncsiságból megnéztem, mit csináltak ott annyian, hová is temették, meg a sok szép koszorút hová rakták. A megholt hívek nyugodjanak békességben!”

Lejegyezte: Kispálné Baranyi Aranka

13. Tápió-híd

Az egykori jászberényi, a mai jászboldogházi határ egy része átnyúlik a Tápió patak túloldalára is. Ezt a területet Túl a Tápiónak nevezik Boldogháza. A XVIII. század közepétől népesült be a túl a tápiói terület, ekkor kezdődött a Tápió - híd története is. A legenda szerint Mária Terézia az 1760-as években két hűséges katonájának adományozta jutalomként a jászberényi határ legtávolabbi csücskét, ami akkoriban mocsaras, nádas terület volt. A földhivatali térkép szerint ez a terület ma is ezen katonáknak a nevét viseli. Ez a két katona kezdte el a civilizált élet alapjait lerakni ezen az isten háta mögötti területen. Ehhez máris szükség volt átjárási lehetőségre a Tápión. Eddig a legenda, és most nézzük a hiteles valóságot. Az 1900-as évek elején már sok tanyában éltek itt gazdálkodó családok. A második világháborút megelőzően egy falábakon álló, keskeny átjáró biztosította a kapcsolatot a Tápión túli terület lakói és a város (Jászberény) között. 1944 őszén a visszavonuló német katonák felrobbantották az átjárót, elvágva ezzel a túloldalon élőket. A robbantás után a hídnak csak a lábai maradtak, a felső rész teljesen megsemmisült. A háború után az ott élőknek folytatni kellett mindennapi életüket, amihez szükség volt az átjáróra. Az onnan kb. 800 méterre lévő Budapest - Szolnok vasútvonaltól, amit ugyancsak felrobbantottak, ökrös fogattal a hídhoz vontattak 8 szál egyenes vasúti sínt, amit nagy erőfeszítéssel ráemeltek a falábakra, majd deszkával beborították. Ezt az építményt használták egészen 1974-ig, amikor a Tsz építőbrigádja egy új, beton pillérekre nyugvó erősebb és szélesebb hidat épített az addigi falábakon álló híd helyett. A Tápió boldogházi szakaszán a ma is meglévő hídon kívül két

másik fahíd is volt, az egyik az ún. Harsányi híd a tápiógyörgyei határon, a másik pedig a libák hídjának nevezett átjáró, ami a hatvani vasúthoz közeli Oláh tanyák lakóinak biztosította az átjárást Újszász felé. A tanyavilág megszűntével ezek a hidak szükségtelenné váltak, mára el is tűntek. A Bábosik híd azonban, sokkal fontosabb szerepet töltött be az átjárás tekintetében a tanyák megszűnése után is, az úgynevezett Pelei utat vezette át a folyón, és a mezőgazdasági területeket is ezen keresztül tudták megközelíteni a gazdálkodók. A híd be is töltötte ezen funkcióját egészen 2009 őszéig, amikor egy nagyobb súlyú arató-cséplőgép alatt leszakadt, magával rántva az egyik oldali beton pillért is. Jászboldogháza Önkormányzatának, keresve a lehetőséget, 2012-ben sikerült helyreállítani a hidat, július 23-án egy új acél szerkezetű hídelemet emeltek rá az előkészített pillérekre. Ez a híd ma is fontos átkelőhely a Tápió folyón, története pedig hozzátartozik Jászboldogháza múltjához.

4. Természeti környezet

1. Tápiói terület állat- és növényvilága

Jászboldogháza közigazgatási területének déli része a tápiói terület, amit névadója, a Tápió patak kettévág. A kettévágott területet ma már egyetlen híd, a néhány évvel ezelőtt felújított ún. Bábosik híd köti össze. A híd és környéke tavasztól őszi a környező települések lakói által kedvelt kirándulóhely. A tápiói terület nagy része gyeppel, amely „Natura 2000” természetvédelmi terület. Sok védett állat és növényfaj élőhelye, ezért kiemelt jelentőségű természetmegőrzési területté nyilvánították. A Hortobágyi Nemzeti Park Igazgatóságának szakmai felügyelete alá tartozik.

2. Strandfürdő és kemping

Az artézi kút fúrásakor feltörő 38 fokos meleg víz hasznosítása adta az ötletet és a lehetőséget 1968-ban a község vezetőinek, hogy fürdőt építsenek az új artézi kút és vízmű szomszédságában. A Jászságban strandfürdő építése akkoriban ritkaságnak számított. Az új fürdőt egy év alatt jelentős társadalmi munkával építették fel, és 1968. augusztus 20-án avatták fel. A medencét körülvevő területen kialakítottak egy fákkal és rózsákkal beültetett gyönyörű ligetes parkot, ami szép környezetet biztosít a strandfürdőnek és a kempingnek is. A létesítmény 2010-ben felújításon esett át, beépítésre került egy vízforgató, illetve víztisztító berendezés, valamint megújultak a medencék is. Egy strandmedence 284 m² víztükrökkel, 1,2-1,5 méter mélységgel, 28°C hőmérséklettel, valamint egy 35 m²-es gyermekmedence 32°C meleg vízzel várja a fürdőzőket. Az idősebbek körében népszerű a két ülőmedence, ami 15 m²-en 34°C vízzel csábítja a vendégeket. A strand és a kemping évről évre fejlődik, szépül, nyugodt, csendes, hangulatos légkört biztosítva a vendégeknek. Az 567 méter mélyről feltörő gyógyvíz kiválóan alkalmas reumatikus, ízületi megbetegedések kezelésére. A strandfürdő melletti területen kempingezési lehetőség várja a vendégeket júniustól szeptemberig.

3. A vasútállomás előtti gesztenye illetve hársfák

A Szolnok - Hatvan vasútvonal 1873. évi átadásakor már megépült állomásépület közvetlen közelébe ültetett fák a helyi kutatások szerint egyidősek az állomással. A fák átérték a vasút többszöri korszerűsítését, villamo-

sítását. Egyedivé és különlegessé teszi ez az öt darab nagyméretű fa a település vasútállomását.

4. Rákóczi utca - Kossuth utca sarkán lévő eperfa

Ez a vihar által megcsontított öreg eperfa a Jánoshidát Tápiógyörgyével összekötő út két oldalán lévő egykori, több száz darabból álló eperfasor egyik utolsó példánya, amit az alatta elhelyezett tábla is jelez. Magyarországon az útszéli eperfasorokat általában a 19. században telepítették, de a későbbi útszélesítéseknek szinte mindenhol, így itt is áldozatul estek. A felszámolás másik oka, hogy az amerikai szövőlepké hernyói nagyon szeretik, és védekezés hiányában mindent elpusztítanak. Ez a példány a falu központjában tanúja volt az egykori tanyaközpontból kialakult település, Jászboldogháza „születésének” és mindennapi életének, a közszéhen történt események apró és nagyobb mozzanatainak.

5. A szolnoki út melletti ezüstnyárfa (ún. repülőter sarok)

Jászboldogháza határának legnagyobb termetű fája a szolnoki út és a Tábi - dűlő találkozásánál található. A Magyarországon őshonos ezüstnyárfa egy nagytermetű, akár 35-40 méterre is megnövő, szabálytalan törzsű, hosszú életű, 150-200 évig is élő fafajta. A címben szereplő fa a határban dolgozó emberek számára ma is vonatkozási pontnak számít, ami nem véletlen, hiszen tiszta időben a boldogházi határ bármelyik részéről jól láthatóan kimagaslik. Az ültetés ideje ismeretlen, hasonló, de kisebb méretű ezüstnyárfák vannak a szolnoki út más részén is. Az ezüstnyár kifejezetten síkvidéki, alföldre jellemző fa.

6. TSZ irodaházat körülvevő díszkert

Az 1970-es évek elején épült irodaház egy hektár területű kert veszi körül, amiben 2003-ig előregedett gyümölcsfák és néhány fenyőfa volt. Csupán az iroda épület előtti rész volt rózsával telepítve. 2003-ban a szövetkezet vezetése döntést hozott a kert egészének díszfákkal, dísznövényekkel való beültetéséről. A tavasz beköszöntével elkezdődött a különböző örökzöldek, díszfák, illetve rózsák és egyéb növények telepítése. Az addig nyitott kert Alkotmány utcai oldalát oda illő kerítéssel és díszes kovácsolt kapukkal határolták le. A több éven át tartó gondos és szakszerű munka eredményeként mára létrejött a község legszebb parkja az Alkotmány utca 10.szám alatt. A park kedvelt eskövői fotózási színhely az utóbbi években a fiatal párok körében. Az adventi időszakban a település különleges látványossága a karácsonyi fényekkel feldíszített sok-sok örökzöld bokr és fa.

7. Tápió - csíkosi kékvércse telep

A Jászság déli csücskében, a jászboldogházi határ tápiói és csíkosi részén található az országban az egyik legjelentősebb kékvércse – gyülekező - és éjszakázó hely, ahol alkalmanként 1000 példány is összegyűlik. A kékvércse a területen kisebb részben szarkafészkekben, nagyjából mesterséges fészkelepeken költ (a kékvércse nem rak saját fészket). Az országos állomány jelenleg 900-1000 pár körül van. A Jászságban állománynövekedés tapasztalható az utóbbi években, köszönhetően annak, hogy a tápiói és a csíkosi területet is kiemelt madárvédelmi területté (KMT) nyilvánították, jelentős kékvércse állományával.

Nyugdíjba vonultak

30 éve Boldogházán

Életem java részét Jászboldogházán töltöttem, habár gyökereim visszanyúlnak a Jász-ságba, hisz édesapám Pusztamizsén nevelkedett. Szülei később Jásztelekre költöztek, és én igen sok időt töltöttem nagyszüleimnél. 1988-ban két gyermekkel érkezünk a településre, harmadik gyermekünk már ide született, és családjával itt él.

1993-ban kerültem a hivatalba. Szociális ügyintézőként és anyakönyvvezetőként végeztem feladataimat. Az első évek igen nehéznek bizonyultak, hisz nem ismertem a település lakosait, de a hivatalban nagyon sokan megfordultak az évek során, és ma már elmondhatom, hogy sokat köszönhetek a munkámnak, mert általa sok jó embert ismerhettem meg.

Vezetőimmel, a képviselő-testülettel és munkatársaimmal a munkakapcsolat jó volt, és jelenleg is jó. Itt ragadnám meg az alkalmat, hogy megköszönjem a polgármester úrnak és a képviselő-testületnek, hogy kitüntetésre javasoltak, és ez év augusztus 20-án a Megye-



Joó-Kovács
Balázné

házán átvehettem a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Szociális díjat.

40 év szolgálati idővel – melyből 33 évet a közigazgatásban dolgoztam – kértem a nyugdíjazásom. Nagyon nehéz letenni a lantot, és ott-hon maradni, de vezetőimtől segítséget kaptam, így már csak 4 órás munkarendben tevékenykedek, hogy meglegyen a fokozatosság, és egyszer csak már otthon maradok, és nem jövök dolgozni.

Ugy gondolom, hogy sikerült beilleszkedni a település életébe. Férjemmel tevékeny életmódot folytatunk. Szabadidőnk nagy részét unokáinkkal töltjük.

Nagy öröm, hogy gyermekeim számítanak rám, megbíznak bennem, unokáim sokszor felügyelhettem. Szerettem kényeztetni őket, sokat játszottunk.

Mozgalmas munkában eltöltött 40 év áll mögöttem, de azt gondolom, hogy számomra a legfontosabb a család, itt szeretnék még sok-sok hasznos évet eltölteni és gyönyörködni az életművemben.

Joó-Kovács Balázné

1954. január 27-én születtem Jánoshidán. Általános iskolai tanulmányomat is ott végeztem.

1968-ban kezdtem el tanulmányaimat Jászberényben a Klapka György Szakmunkásképzőben, lakatos szakon. Gyakorlatot a jánoshidai Tsz-ben folytattam. Az iskola befejezése után is ott maradtam mint mezőgazdasági gépek javítója. Voltam traktoros, kombájnos 1974-ig.

1974 márciusától Jászboldogházán a Hűtőgépgyár Radiátor Gyáregységébe mentem dolgozni, ahol a radiátorok csőváz hegesztését végeztem, később mint beállító lakatos dolgoztam.

Itt ismertem meg feleségemet, Kohári Magdolnát, akivel 1979-ben házasságot kötöttünk. Jászboldogházán telepedtünk le a József Attila utcában. 1981-ben megszületett lányunk, Magdika, akinek nagyon örültünk.

1982-ben alakult a Községi Tanácsnál a GAMESZ, ide jelentkeztem munkatársammal, Matók Pállal karbantartó munkakörbe. Később átkerültem a Községi Tanács brigádjába, ahol Tóth R. Janival, Imrével, Simon Bélával Sass Bandi bácsival, Nagy Laci bácsival, Bazsó Jóska bácsival, Bazsó Miklós bácsival dolgoztam. Az orvosi rendelő építése, a kultúrház tető felújítása, a gyógyszerári lakás felújítása, az iskolai tetők felújítása az óvoda, hivatal stb. volt a munkánk. A legnagyobb munka a tornacsarnok felépítése volt. Ezek mellett még nagyon sok munkát elvégeztünk 36 év alatt.

1984-ben elkezdtünk építkezni, 1985-ben költöztünk be.

1986-ban született meg a fiam, Zoli mindenki nagy öröme, így már négyen élünk az új házban.



Tamási Zoltán

Feleségemnek sokat köszönhetek, hogy munka mellett nevelte a két gyermeket, vezette a háztartást.

Sokat voltam távol, hétközben is és hétvégén is. Nyáron építkezések, télen hótakarítás stb.

1990-től jöttek a változások.

A Hivatal kapott egy Barkas és egy Toyota kisbuszt. Ezekkel oldottuk meg a sportolók és a gyerekek szállítását a versenyekre. Az akkori munkatársak id. Tamási Zoltán fia, Zoli, Faragó Józsi voltak.

1997-ben vettek egy traktort, amivel a falu lakosainak az összegyűjtött szemetét szállítottuk el. Ezek a dolgok Matók István polgármester idejében történtek.

2002-től Szűcs Lajos polgármester idejében kaptam még feladatként a közmunkások irányítását, nyugdíjazásomig. Ebben az időben újabb két fő munkatársam lett, Simon Sándor és Pesti János.

Lányom férjhez ment, Abonyban élnek, a Coop üzletben dolgozik pénztárosként. 2009-ben született unokánk, Bence, aki kitölti életünk egy részét.

Zoli fiam feleségem szülei házáat felújítva, párkapcsolatban él. Jászboldogházán dolgozik Szűcs Károly vállalkozónál.

Visszatérve a munkahelyemre, a 36 év alatt nagyon sok munkatársam volt. Szerettem velük dolgozni úgy a fizikai, mint a szellemi dolgozókkal, illetve vezetőikkel. Ugy vélem, hogy Ők is így érzik.

Befejezésül fehér asztal mellett búcsúztunk el, jól sikerült buli volt. Köszönök mindent a közeli és a távolabbi munkatársaimnak az elmúlt közel 50 évért.

Tamási Zoltán

Kedves Anikó és kedves Zoli!

Örömteli, tartalmas nyugdíjas éveket, jó egészséget kívánunk Nektek!

2018

Visszatekintés

2018

XX. jubileumi motoros találkozó

1999 óta minden év májusában megrendezésre kerül Jászboldogházán a Condors MC által szervezett motoros találkozó. Emlékszem, az első találkozóra még édesapámmal, saját motor nélkül mentem, és feledhetetlen élményeket szereztem. Talán ez vagy az atyai ráhatás, de azóta is a motorok és a motorozás szerelmese vagyok. Teltek-múltak az évek, és én minden év májusában részt vettem az eseményen, az idei évben pedig már a 20. jubileumi találkozó került

megrendezésre. Az évek alatt a rendezvény színvonala folyamatosan javult, aminek köszönhetően a látogatók száma már több mint háromezer fő. Minden évben kiváló zenekarok lépnek fel a Condors színpadán. A rendezvény színvonalát jól tükrözi, hogy már külföldi motoros résztvevői is vannak az eseménynek. Ezúton kívánok még egyszer ennyi sikeres motoros találkozót a Condorsnak!

Kerekes Dániel

Hagyományok Hétvégéje

A Hagyományok Hétvégéjét 10. alkalommal rendezték meg Jászboldogháza határában a Bartal-tanyán. Megismerkedhettünk olyan foglalkozásokkal, mesterségekkel, kiállításokkal, amikkel már nem találkozhatunk a mindennapi életben ilyen a házi sör készítése, a kemencében használt tárgyak, a seprűkészítés. Ezeket már csak idősebb emberek készítik. A gyerekek megismerkedhettek régi népi játékokkal, póni lova-

golhattak. Lassan már egy vidéki gyereknek is újdonság, nem még egy városinak. A tánc szerelmesei hazai és testvértelepülések táncaiban gyönyörködhetnek. A nótás kedvű idelátogatók pedig együtt énekelhettek a fellépő kórusokkal. Mindenki találhatott számára megfelelő szórakozást. És ez így volt jó.

Ráczné Baráth Andrea

Civil nap

Júniusban ismét megrendezésre került a civil nap, a helyszínen szokott módon a strandfürdő volt, melynek idén 50. évfordulóját is ünnepeltük. Nem lehet elégszer hangsúlyozni annak nagyszerűségét és fontosságát, hogy településünk strandot mondhat magáénak, az ott megrendezett civil napjaival pedig színesebbé kívánja tenni az itteniek életét. Nézzük csak, mi szokott rejtőzni a programtársolyban, melyből mindenki húzhat kedvére való elfoglaltságot?! Sport, zene, gyermekeink

fellépése, tánc, pálinka, kiállítás, kórus, közös főzés, jókedv, kultúra. Koncert, ugrálóvár, beszélgetések, találkozás – ami nem olyan, mint hétköznapiakon, ilyenkor a filing más. Annak, aki fel kívánja eleveníteni, hogy ilyenkor milyen boldog a boldogházi pillanat, ajánlom a fotónézegetést a honlapon, a Civil nap 2018 címszó alatt. Öröm az örömben ugyan mindig vegyülhet, de a hibákból legyünk képesek tanulni, a szép emlékeket pedig őrizzük meg szívünkben.

Berkó-Fejes Györgyi

50 éves a Strandfürdő

A minap pakolászás közben kezembe akadt egy boldogházi újság. Belelapoztam. 50 éves a strandfürdő, olvastam. Kedves emlékek törtek elő bennem, ahogy visszaemlékszem a félévszázada történt strandmegnyitóra. Egész napos program volt emlékeim szerint, engem viszont mint fiatalt, az estére tervezett MEDENCEBÁL érdekelt leginkább.

Nagy izgalommal vártam a bált, hiszen eddig ilyen még nem történt Boldogházán.

Azért is volt izgulni valóm, mert azt ígérték, hogy csak abban az esetben lesz megtartva, ha nem esik az eső.

Az égiek kegyesek voltak hozzánk, és nagyszerű volt a nap zárása, a medencebál. Élő zenekar adta a talpalávalót, mi pedig hajnalig táncoltunk.

Tóth Zoltánné (Nagy Ilona)
Balatonboglár

Augusztus 20. a Tájházban

Az Ezüstkör Nyugdíjasok és Magányosok Egyesülete, valamint a Faluvédő és Szépítő Egyesület tagjainak összefogásával ez évben is sor került államalapításunk és az új kenyér ünnepére a Tájház udvarán, ezúttal augusztus 19-én. A szervezők helyt adtak azon lakossági kéréseknek, hogy szeretnének helyben is, de a környező települések tűzijátékkal záruló rendezvényein is részt venni.

Az ünnepségre készülődés jó alkalom a közösségek összekovácsolódására is, hisz mindig élményszámba megy a díszítéshez használt mezei virágok begyűjtése, a búzakaiászkoszorúk készítése, az ünneplés helyszínének széppé, esztétikussá tétele.

A kenyérlángost készítő, a zsíros kenyeret kenők, az udvari kemencét fűtők mellett valamennyi szervező mindig nagy odaadással végzi munkáját, szívük, lelkük, szeretetük is benne van.

Nagyon kedves színtöltja a rendezvénynek a Kisbíró köszöntője, majd a reggeli szentmisén megszentelt kenyér felszeletelése és a résztvevők közötti szétosztása, melyet színvonalas műsor követ. Szavaltat, énekes, hangszeres fellépők mellett az elmaradhatatlan Csillagvirág Kórus műsora is színesítette a programot. Nagy sikert aratott az Abonyi Néptánc Együttes fergeteges táncműsorával, kis településünk tehetősebb tagjával.

A kézműves kirakodás és vásár ezúttal sem maradt el.

Az ünnepségre kilátogatók a Tájház mellett megcsodálhatták a régi kézimunkákból nyílt kiállítás anyagát is.

Saját magunk készítette kemencés lángos, a zsíros kenyér, a lakosság által felajánlott finom házi pálinka, bor, szörpök elfogyasztása hangulatos zene kíséretében megteremtette a jó

hangulatot, amely közelebb hozta egymáshoz a település lakóit. Ezért is kedves számunkra ez a rendezvény.

Köszönjük a meghívást! Érdemes volt eljönni! Jövőre is találkozunk! Ezekkel a gondolatokkal köszöntünk el egymástól.

Kispálné Baranyi Aranka

Elszármazottak találkozója

Kötődésem több szálon is rögzül Jászboldogházához. Apai ágon a Bajor, anyai ágon a Fózer famíliához tartozom. Továbbá a jakabi, szentimrei határreszen élő egykori szomszédok, volt diáktársak révén is, akikkel a kormosparti iskolához köt a közös élettémény. Örömmel találkozom egykori, ma már nyugdíjas munkatársakkal, akikkel együtt dolgoztam valamelyik jászberényi ipari üzemben. A különböző civil rendezvények kitűnő alkalmat adnak erre is. Kiemelném az *elszármazottak találkozóját*, ami minden évben megrendezésre kerül Boldogházán, egyre több résztvevővel. Köszönet érte a szer-

vezőknek, elsősorban Veliczkyne Koncsik Ilonának és boldogházi segítőinek.

Már több mint három évtizede, hogy Cegléden élek, ide kerültem egykor a munkám révén, de az értékrend, amit a gyermekkor szocializáló környezete példaként adott, számomra ma is mérce. Tanácsolom a mai jászboldogházi fiataloknak, bárhová is kerüljenek életük során, az emlékezet tarisznyájában ezt az értékrendet őrizték meg.

Erőt ad a kihívásokhoz.

Bajor Imre, 70 éves "bódogházi"

50 éves a Fajtakísérleti Állomás

Az idei évben ünnepelte megalakulásának 50. évfordulóját a Jászboldogházi Fajtakísérleti Állomás.

A kezdetben állami finanszírozású állomás működésében gyökeres változás állt be 1994-ben az átszervezés kapcsán; a 21 dolgozónak felmondtak, az eszközállományt részben átcsoportosították más telepre, részben pedig értékesítésre kerültek.

1994-től kezdve a boldogházi telepet vállalkozói formában kezdte működtetni az akkori felettes szerve, az OMMI, (Országos Mezőgazdasági Minősítő Intézet) itt kezdődött a Jászboldogházi Fajtakísérleti Bt. tevékenysége, amely a telep szakmai irányításán és működtetésén túlmenően magában foglalja a szántóföldi, kisparcellás kísérletek végzését is.

A társaság kezdeti nehézségeinek áthidalásában nagy segítségünkre szolgált – a korábban már az állomáson dolgozó Gömöri István, aki sajnos már nincs közöttünk Az évek során sikerült megfelelő képzettségű, munkáját szerető, tisztességes munkatársakat találni, akikre bármikor számíthatunk. Jelenleg 6 fő alkalmazott végzi a feladatok ellátását. Eszközállományunk feltöltése, cseréje folyamatosan történt, így napja-

inkra viszonylag modern, jól felszerelt gépparkkal rendelkezünk. Az öt vállalkozásban működő állomás közül mára már csak mi maradtunk talpon.

A vállalkozás eredményességét mutatja, hogy felettes szervünk – kezdetben az OMMI, jelenleg a NEBIH- 3-5 éves ciklusokra mindezidáig meghosszabbította a vállalkozási szerződésünket.

A kísérletek végzése magában foglalja a vetéstől a betakarításig, valamint az adatok feldolgozásáig és azoknak a megbízókhöz való továbbításáig valamennyi munkafolyamatot. Külső partnerek számára is végzünk kisparcellás kísérleteket, ezáltal jó viszonyt sikerült kialakítani a Kite Zrt.-vel, a KWS Magyarország Kft.-vel, az Agromag Kft.-vel, a Syngenta Kft.-vel.

Nagy örömünkre szolgál, hogy jó kapcsolatot ápolunk több helyi vállalkozóval, a helyi önkormányzattal és a lakossággal. Köszönjük részükről a segítő szándékot és együttműködést.

Áldott, békés karácsonyt kívánok a falu minden lakosának.

*Szarvák Miklós
szakmai vezető*

Iskolánk felújítása

A Mátyás Király Általános Iskolában az idei évben számos felújítás és korszerűsítés történt.

A kisiskola épülete teljesen megújult, a nagysiskola új arculatot kapott. A belső folyosói burkolatok cseréje még hangulatosabbá varázsolta az iskola mindennapjait. A tanévkezdést követően egy modern műfüves pálya is átadásra került, melyet nagy örömmel használnak a gyerekek. A mindennapos testnevelésórák is vidám hangulatban telnek, a szintén kívül-belül felújított sportcsarnokban. A Boldogházi Gyermekért Alapít-

vány támogatásával új és korszerű eszközök, és jövőre egy szabadtéri foglalkoztató segíti az iskolai oktatás színvonalát. Ezúton szeretnék az iskola valamennyi diákja és a szülők nevében köszönetet mondani a Jászberényi Tankerületi Központnak, községünk Önkormányzatának, iskolánk vezetőségének és A Boldogházi Gyermekért Alapítványnak minden támogatásért és segítségért. Nagy boldogság nekünk, szülőknek, hogy ilyen szép és megújult környezetben tölthetik gyermekeink a szép diákéveket!

*Nagyné Matók Anikó
SZMK elnök*

Adventi ünnepség

A karácsonyt megelőző adventi időszakban mindenki igyekszik felkészülni az ünnepre. A mi családjunkban sincs ez másképp. December elején még a problémák és az elintézendő dolgok sorakoznak, majd a napok múlásával minden lecsendesedik, és elkezdődik a valódi készülődés. Advent utolsó vasárnapja nem csak családi körben telik, ilyenkor minden évben a gyerekekkel együtt kísértélünk a falu főterére, ahol ritka kincset találunk. A település apraja-nagyja közösen is

szeretné megélni az ünnep örömét. Mindenki legjobb tudása szerint járul hozzá a műsorokhoz, a vendéglátáshoz és a helyi termelők – kézművesek munkáit, termékeit is megismerhetjük. Fantasztikus fórum ez arra, hogy olyan emberekkel is válthassunk néhány szót, akivel a hétköznapokban nem szoktunk. Kicsit ráérősen, egy forró teával vagy forralt borral a kezünkben!

Így olt ez évben is, és nagy örömünkre a várva várt hó is megérkezett.

Jenei család

Helyreigazítás

A Boldogházi Hírek előző számában a Fajtakísérleti Állomás 50 éves fennállásának évfordulójára összeállított emlékezésben tévesen közöltünk képet az állomás meghatározó dolgozójáról, Gömöri Istvánról, aki sajnos már nincs közöttünk.

A Fajtakísérleti Állomástól kapott képen nem Gömöri István, hanem Kádár Béla, az állomás volt dolgozója látható.

Bár ezt a tévedést szinte lehetetlen helyrehozni, a Fajtakísérleti Állomás kedves, tevékeny dolgozójára a munkahelyén készült képpel emlékezünk.

A téves közlésért ez úton is elnézést kérünk Gömöri István családjától.

a szerkesztők



Gömöri István



15 éves osztálytalálkozó

15 éve már, hogy elhagytuk az általános iskolát. Bizony sok szép emlék köt minket ide, és jó visszagondolni azokra. 2018. október 27-én tartottuk osztálytalálkozókat. Osztálylétszámunk 21 fő volt, amiből sajnos csak 14 fő tudott eljönni, azonban annál nagyobb öröm volt, hiszen többen most voltak először. Délután az iskola előtt volt a gyülekező, és együtt felmentünk a régi osztálytermünkbe, ahol mindenki elmesélhette, hogy mi történt vele az elmúlt években. Mindkét osztályfőnökünk, Tóthné Simon Aranka és Gerhát Károly is részt tudott venni találkozónkon. Sok volt osztálytársnak már gyermeke is született, és nagy örömmel meséltek az anyaság és apaság szépségeiről. Az est további részét az ebédlőben töltöttük, ahol egy finom vacsora mellett kötetlenül beszélgethettünk. Az est egyik legkellemesebb része a vetítés volt, ahol régi iskoláskori képeket néztünk meg. Bízom benne, hogy öt év múlva ismét találkozhatunk, és többen el tudnak majd jönni.



Sós Boglárka

Emlékezés...

Kónya Lajos: Fáklyaként

*Nemcsak olvasni - oly szűkös a szó,
nem írni csak - az írás elmosódik -,
tanítani a lét maradandó
örömeit, a dolog dáridóit,
a töltekező szellem bő vigalmát,
a lélek beleélő örömét,
megőrizni a gyermeki szabadság
önfeledtségét, az idő sötét
borúiban bátran bontakozó kedv
csörgő fegyvereit, ki nem fogyó
kíváncsisággal merülni a fölvert
vizek alá - ilyen útravaló
volt tarsolyomban, míg elébük álltam.*

Látom ma is szemükben azt a fényt.

*S nem tudom, bennük - elúsztak az árban -
felvillanok-e olykor - fáklyaként!*



Piffkó Jánosné
Faragó Mária

A Jászboldogházáról Elszármazottak Baráti Társasága megalakulásától legfontosabb céljának tartotta a szülőföldhöz kapcsolódó, a közös múltat megőrző emlékek ápolását, a múlt értékeinek továbbadását. 2010-től évenként megjelölték egy-egy boldogházi tanyai iskola helyét, szép emléket állítva ezzel az

ott tanítóknak, diákoknak, az ott töltött iskolás éveknek.

Az első emlék felavatása a központi iskolánál történt, és a megemlékezésre meghívást kaptak az egykor Jászboldogházán tanító pedagógusok.

Piffkó Jánosné Faragó Mária 1951 és '54 között tanított Boldogházán, a meghívást örömmel fogadta, és ma is szívesen emlékszik a szép ünnepségre.

Maja néni emlékeit, gondolatait idézzük fel most egy korábbi írásával az emlékhely avatásáról és a Jászboldogházán töltött éveiről.

Maja néni emlékeit, gondolatait idézzük fel most egy korábbi írásával az emlékhely avatásáról és a Jászboldogházán töltött éveiről.

2010. június 5-re meghívást kaptam a jászboldogházi falunapra. Nagy várakozással készültünk férjemmel együtt az érdekesnek ígérkező kirándulásra. Az utóbbi években nagyon ritkán kerültünk el régi munkahelyemre, ugyanis én három évig (1951-54.) Jászboldogházán tanítottam. A meghívó közös ebédre, beszélgetésre és emléktábla avatásra hívta a címzetteket.

A kultúrházban nagy szeretettel fogadták az érkezőket a BOLDOGBT tagjai. A vendégek általában hetven-nyolcvan év körüli idős pedagógusok voltak, akik valamikor valamelyik boldogházi iskolában tanítottak. Az elnök asszony üdvözlője után a vendégek bemutatkoztak, és röviden beszámoltak életútjukról. Nagy volt a viszontlátás öröme, hiszen voltak olyanok, akik 40-50 éve nem látták egymást. A volt tanítók névsorának felolvasásakor derült ki az a szomorú tény, hogy sokan már meghaltak a volt

kartársak közül. A beszámolók után kellemes hangulatban folyt tovább a csevegés, majd elfogyasztottuk a finom ebédet. Háromnegyed háromkor együtt elsétáltunk a volt iskolához, ahol már gyülekeztek a község vezetői és lakói.

Három órakor megkezdődött az emlékmű és az emléktábla átadásának az ünnepe. A leleplezés és megszentelés után a község lakói nevében a polgármester úr helyezte el koszorút, majd a Boldogházán működő civil egyesületek és társaságok képviselői koszorúztak. Az ünnepség után kimentünk a temetőbe, ahol a BOLDOGBT által néhány éve állított kopjafánál gyújtottunk gyertyát, és emlékeztünk az elhunyt pedagógusokra.

Kedves, felejthetetlen, lélekemelő volt részünkre ez a nap! Egy olyan összetartó közösség életébe pillanthattunk be, amely példa lehetne mindenki számára. Jászboldogháza példája annak, hogy a civódás, az

egymásra mutogatás helyett a közös összefogással végzett munka mennyire célravezetőbb! A közös gondolkodás nyomán évről évre szépül, fejlődik a község. A lakosok megbecsülik, segítik egymást, az idősök tisztelete, támogatása példászerű. Kevés olyan közösséget találunk hazánkban, akik ilyen szép, kedves emlékhelyet készítenének a volt iskoláik és tanítóik emlékére! A boldogházaiak természetesen találják, hogy a sok szépért és jóért, amit az iskolától, a tanítóiktól kaptak, köszönetet mondjanak, ezzel a gesztussal is példát mutassanak gyermekeiknek, unokaiknak.

Visszaemlékezve a boldogházi éveimre, elmondhatom, hogy ezen a kedves helyen váltam felelős felnőtté. A község lakói szorgalmas, derék, fáradhatatlan, tisztelettudó és becsületes emberek voltak. A gyerekek jó, megalapozott nevelést kaptak szüleiktől és családjuktól. A tisztelet- és kötelességtudó, fegyel-



Boldogházi éveimben

mezett csemetékkel szép eredményeket lehetett elérni!

A tantestület is összetartó, egymást segítő pedagógusokból állt. Ha valaki jó munkát végzett, korra való tekintet nélkül kapott dicséretet vagy jutalmat. Pedagógusnapon a szülők és a gyerekek együtt ünnepelték, köszöntötték a tanítókat. Olyan jó, családi hangulat volt az iskolában, hogy öröm volt a munka. Szerencsére olyan beosztásom volt, hogy az iskolával kapcsolatos minden munkát kipróbálhattam. Az alsóban tanítottam, de a felsőben és a dolgozók iskolájában is kaptam órákat. Fő mentorom Rózsa Sanyi bácsi volt, aki nemcsak Boldogházán, hanem későbbi munkahelyeimen is segített, irányított. A bol-

dogházaiak is nagyon szerették, tisztelték őt. Jelenleg is egy tanterem őrzi a nevét az „új” iskola emeletén. Mária néni (Riczkóné Vénusz Mária) úgy vigyázott ránk, fiatal tanítónőkre, mint tyúkanyó a csibéire. Nagy élettapasztalatát, szaktudását szívesen osztotta meg velünk, fiatal kezdőkkel. Az írásbeli munkák pontos végzésére, a szemléltetés megoldásaira Riczkó Zoltán igazgatóunktól kaptunk hasznos tanácsokat. Mind a három segítőkkel halálukig szoros, baráti kapcsolatot tartottunk fel. Ha Jászberénybe látogattunk, mindig felkerestük Sanyi bácsit, amikor pedig a Riczkó házaspár Tomoron helyezkedett el, minden évben néhány napot náluk vendégeskedtünk.

Összefoglalva tehát most ennyi év után úgy látom, hogy a pedagógusi munkához a megfelelő alapot Jászboldogházán és a boldogházaiaktól kaptam. Olyan indítással, amelyet én kaptam, csak jó és hasznos munkát lehetett végezni! Remélem a szülők és a volt diákjaim is így látják működésemet. A feletteseim legalábbis így vélekedtek, mert az 1989. január 1-jei nyugdíjazásom után még kilenc évig taníthattam. Negyvenhat tanévet dolgozhattam a gyerekek között! (1951.szeptember 1-től 1997. június 30-ig). Szép volt, jó volt, gyönyörű volt!

Nagy megtiszteltetés, hogy fér-

jemmel együtt bevettek a BOLDOGBT-be! Köszönjük! Azal igyekezzünk megköszönni, meghálálni, hogy mindenfelé, amerre csak járunk, elmondjuk, hogy milyen kiváló, összetartó, együtt gondolkodó emberek lakják Jászboldogházát.



Férjemmel

Tisztelettel üdvözlöm Jászboldogháza összes lakóját, a volt tanítványaimat, kedves szüleiket, családtagjaikat, az ismerősöket, az azóta felnövekedett nemzedéket. Jó egészséget, békés és boldog életet kívánok Mindannyiuknak!

Szeretettel Piffkó Jánosné Faragó
Mária ny. tanító

Maja néni a Boldogházán töltött évek után tanított Porteleken, Dobogókőn és Budapesten.

Több alkalommal kapott járási, megyei osztályvezetői, miniszterhelyettesi dicséretet, kitüntetést. 1969-ben a Haza Szolgálatáért Éremmel, 1984-ben Közbiztonsági Éremmel és 1988-ban Pedagógus Szolgálati Emlékéremmel ismerték el munkáját.

1988. december 31-én vonult nyugállományba, de 1997-ig még folytatta a tanítást.

Férje, Piffkó János szintén pedagógus volt, több évig volt a porteleki iskola elismert igazgatója, és jelentős helytörténeti munkát végzett.

2010-ben mindketten a BoldogBt tagjai lettek.

Maja néni férje elvesztése után az év egy részét Budapesten, a nyári hónapokat a szeretett környezetben, Öregerdőben tölti.

Ha teheti, lányával, Marikával szívesen ellátogat a BOLDOGBT éves találkozóra is.

Ez évben különleges volt számára az augusztusi találkozó, hiszen kerek évfordulós születésnapján köszöntötték az egyesület tagjai.

Kedves Maja néni!

Köszönjük a Jászboldogházáról, a boldogházaiakról, az itt töltött évekről írt különlegesen szép gondolatait.

85. születésnapja alkalmából szívből köszöntjük, jó egészséget, boldog, szép éveket kívánunk!



Születésnapi köszöntőn az elszármazottak találkozáján

a volt diákok, ismerősök, a Boldogházi Hírek szerkesztői nevében

Konkoly Béláné

FIATALOK VÁLASZOLNAK...

A karácsonyról mindannyian sok-sok emléket őrzünk. Számodra melyik a legemlékezetesebb?

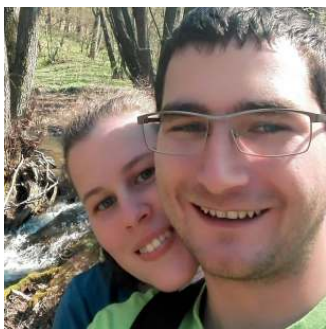


Azt hiszem, hogy nem tudok kiemelni egy karácsonyt sem a sorból. Nagyon szeretem ezt az ünnepet, mindegyik kedves a számomra. Kisgyerekkoromból is sok emléket őrzök, amik inkább csak pillanatok, képek, érzések. Gyertya a szépen megterített asztalon, karácsonyi rokonlátogatások, és persze a Jézuska hozta karácsonyfa (ami kisgyerek lévén nekem mindig hatalmasnak tűnt), ajándék-bontogatások. Később számomra is a legfontosabbá az éjféli és karácsonyi misén való részvétel vált, amit a mai napig nagyon szeretek. Ma már anyaként az tölt el nagy örömmel, ha látom a gyerekeimet, ahogy csillogó szemmel kacagva, ámuldozva ugrándoznak a karácsonyfa körül. Ezen kívül nagyon szeretem, ahogy ilyenkor együtt van a család, és minőségi időt tudunk tölteni egymással. De már az adventben próbálok figyelni rá, hogy minél több időt töltsünk együtt: együtt nyitjuk ki az adventi naptárat, sokat kártyázunk, társasjátékozunk és közösen sütjük a mézeskalácsokat is.

Gajdos Zsuzsanna

Nekem a karácsony mindig is a családról szólt. Kisgyerekként vártuk a családi összejöveteleket, és persze az ajándékokat. Édesanyám körül ugráltunk míg ő süttött, főzött, majd édesapám körül, ahogy a fenyőfát beállítja a szobában. De a legemlékezetesebb karácsony mégis a tavalyi volt, amikor a kisfiammal először karácsonyoztunk. Bár rengeteg szép karácsonyon vagyok túl, de mégis úgy érzem, anyaként, a legemlékezetesebbek még most várnak rám.

Nagy-Kollár Anita

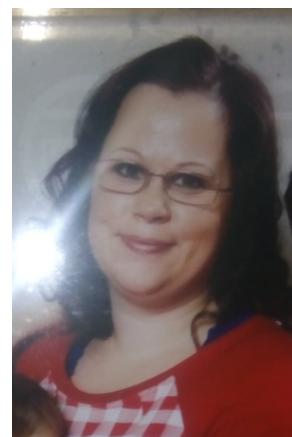


Számomra minden bizonnyal a 2015-ös karácsony volt a legemlékezetesebb. Biztosan vannak, akik emlékeznek még rá rajtam kívül is, hiszen az egész falu segítséget nyújtott egy véradás keretén belül Lillának, aki azóta teljesen felépült. 2015. december 24-én reggel mondta ki a doktor úr a várva várt mondatot, hogy hazaengedi a kórházból. Így újra, együtt a családdal, barátokkal sokkal nagyobb szerepet kapott a szeretet, a meghitt együtt karácsonyozás.

Gerhát Róbert

Ha a karácsonyra gondolok, akkor az jut eszembe, hogy mennyire fontosak a családi hagyományok, egészen gyerekkorunk óta szívjuk ezeket magunkba, és felnőttként már a saját gyermekeinkkel is igyekszünk ezeket tovább adni. Nagyon sok szép családi pillanatot őrzök a fa körül ajándékot bontogató és a karácsonyfáról csokit vadászó gyermekkori karácsonyokról. Nálunk viszont volt egy szerintem kivételes és rendkívül vicces hagyomány is, ami egyébként sosem direkt történt. Mikor is a beebédelt pocakba végre kaphattunk egy csokit vagy cukrot a fáról, a nagy nyújtózkodás eredményeképpen valamelyik tesóm, unokatesóm vagy éppen én beestünk a fa alá, amit először persze kicsi ijedelem, majd nagy röhögés kísért. Évről évre valamelyik gyerek, tuti beesett ismét a fa alá, és azóta már ezt az én gyermekeim is eljátszották. Olyankor aztán jönnek a régi emlékek, hogy "mikor még te estél be...", a régi házba ...mamáéknál..." Ettől lesz kerek és szép az ünnep, a hagyományok és élmények fontosak és viccesek is lehetnek.

Szőnyiné Molnár Brigitta



A karácsony számomra a legfontosabb ünnepet jelenti! Mindig jó emlékek maradnak. Az egyik szép emlékem az volt, amikor láttam, hogy a karácsonyfa alatt ott volt nagy dobozba becsomagolva az ajándékom. Elképzelni sem tudtam, hogy mi lehetett benne. Amikor kibontották, akkor láttam, hogy régi vágyam, egy rózsaszín camping kerékpár. Nagyon boldog voltam, és most is az vagyok, mert még mindig megvan, és mai napig használom. Ezzel a szép emlékekkel szeretnék boldog karácsonyt kívánni mindenkinek!

Palyáné Bazsó Anita

Események a Mesevárban

Előző cikkünk azzal zárult, hogy a Tök jó nap!-ra készültünk. Nagyon örülök, hogy sikerről számolhatok be: idén is számos ötletes tökfargarvány mérettetett meg. Díjazottjaink: Szűcs Zselyke, Szűcs Levente, Pető Mia, különdíjat kapott Viller József, valamint Kocza Bence és Kocza Márton. A szülőkkel közös délutáni kézműveskedés során is szép őszi alkotások születtek, melyeket mindenki örömmel vitt haza.

A Márton nap előtti hét természetesen a ludak körül forgott. Libás versikéket, mondókákat tanultak a gyerekek, libát színezték, vágtak és gyurmából egy libaudvar is készült. Ezt a hetet az koronázta meg, hogy elsétáltunk Kobela Margithoz, ahol kézzelfogható közelségbe kerültek a fehér szárnyasok. Nagyon szépen köszönjük neki, hogy idén is fogadott minket.

Az Országos Magyar Méhészeti Egyesület és a Földművelésügyi Minisztérium idén is megrendezte a **Mézes Reggeli** programot, melyet óvodánkban is megtartottunk. Célja a méhek, a helyben termelt méz megismertetése, az egészséges életmód népszerűsítése. A mézes kenyerek elfogyasztása után a kicsik megnézték, megtapogatták, sőt, meg is szagolták a finom mézillatot árasztó lépet, felpróbálták a méhészek védőruházatát, és rácsodálkoztak a füstölőre is. Újdonság volt az idei évben, hogy minden gyermek kapott egy 10 grammos tasakos virágmézet, amit a színezővel és a méhecskés bábbal együtt hazavihetett. A program lebonyolításáért és a méz felajánlásáért köszönetünket szeretnénk kifejezni Sós Boglárkának, és Takács Lászlónak, akik a Jászsági Mézlovagrend tagjai, valamint Szűcs Lajos polgármester úrnak.

November 22-én, egy szép őszi napon színházi előadás voltunk Szolnokon a nagy és középső csoportos gyerekekkel. Hedry Mária: **Spenót Panna című mesejátékát** néztük meg.

Már reggel a vasútállomáson a személyvonat érkezését is nagy izgalommal vártuk. A városközpontba busszal mentünk be, majd elgyalogoltunk a szolnoki Szín-Mű-Helyhez, közben ismerkedtünk a gyalogos közlekedés szabályaival, a helyes viselkedési és magatartási szokásokkal.

Az előadás nagyon-nagyon tetszett mindenkinek, a díszlet, a jelmez és a kellékek látványosak, színesek voltak. A történetbe a közönséget is bevonták a szereplők. A mesének volt egy fontos tanulsága: az alázat. Az alázattól elfogadóbbá, nyitottabbá válik az ember és megsokszorozódik a szeretet körülötte. Színház után, vonatindulás előtt volt még egy kis időnk, így elsétáltunk a Tisza-partra, megnéztük a folyót, a vizét és növényeit. Kicsit elfáradva, de élményekkel gazdagodva tértünk vissza az óvodába.

November 30-án a csoportokban meggyújtottuk az első gyertyát az adventi koszorúkon, utána **közös jelképes gyertyagyújtás** következett az udvaron, a gyerekek



körbejárták a nagy koszorút, és karácsonyi énekekkel hangolódtak rá a közelgő ünnepekre.

Mikulás hetében került sor **Tengeri Attila interaktív Mikulásváró koncertjére**. Attila nagyon ért a kicsik nyelvén, elvarázsolta őket, viccelődött velük, miközben szebbnél szebb dalok csendültek fel. A dalokhoz az ovisok énekhangjuk mellett hozzáadták „zenei tudásu-

kat” is a kiosztott hangszerek megszólaltatásával. E koncert után még jobban vártuk, hogy **megérkezzen a Télapó**, s ez december 7-én, pénteken végre megvalósult! Köszönjük Krasnyánszki Imrének, hogy lovaskocsiján elszállította hozzánk. A Mikulás bácsi mindkét csoportban meghallgatta a szülőkkel együtt a kedves műsort, amivel a gyerekek készültek a tiszteletére. Ezután következett a csomagok, játékok, egyéb ajándékok kiosztása, amit már mindenki nagyon-

nagyon várt. A Mikulás puttonyába a játékok idén is „A Boldogházi Gyermekért Alapítvány” jóvoltából kerültek. Köszönjük szépen! Az utolsó héten **mézeskalácsot** sütöttünk, és a szülőket karácsonyváro **kézműveskedésre** is vártuk. Áldott szép ünnepet kívánunk minden kedves olvasónak!

Berkó-Fejes Györgyi és Rácz Béláné



Színházlátogatás



Jelképes adventi gyertyagyújtás



Együtt a Mikulással



Együtt a Mikulással



Tengeri Attila Mikulásváró műsora

Az óvodában a téli szünidő 2018. 12. 20-tól 2019. január 2-ig tart.
Nyitás: 2019. január 3-án csütörtökön.



Áldott, békés karácsonyi ünnepeket és boldog új évet kívánunk minden kedves olvasónak!
az Óvoda dolgozói

Hírek röviden

Mézes reggeli a jászboldogházi iskolában

November 15-én mézes reggelit tartottak a Mátyás Király Általános Iskolában, csatlakozva az országos mézes reggeli programhoz.

A mézes nap, mézes reggelivel kezdődött, ahol a település méhészei látták vendégül a gyermekeket.

Ezután filmet néztek meg a méhek életéről, a méhészetéről, majd a méhészek használati eszközeivel ismerkedtek a diákok. Magukra vehették a védőruházatot, megfoghatták, kipróbálhatták az eszközöket. Megismerkedtek a Jászsági Mész Lovagrend viseletével, melyet Sós Boglárka és Takács László viselt, rajtuk kívül a bemutató során segítségükre volt Szűcs Lajos méhés.

A mézes reggelit 2. alkalommal rendezték meg az iskolában, jövőre is szeretettel várják a méhészeket.

Ilonka Zoltán

Próزامondó verseny

2018.november 23-án próزامondó versenyen vettünk részt Tápiószelén a Blaskovich Múzeumban.

Iskolánkat Filkus Réka és Mihályi Teréz képviselte.

A lányok nagyon ügyesek voltak a nagy izgalom ellenére is.

Kellemes délelőttöt töltöttünk el, ahol szebbnél szebb prózákat hallhattunk.

A verseny után vadászok tartottak előadást a gyerekeknek, majd ezt követően vendégül láttak minket egy finom ebédre.



Filkus Réka és Mihályi Teréz

Az eredményhirdetésre már jóllakottan tértünk vissza. Mihályi Teréz különdíjban részesült, előadói díjjal jutalmazták. Réka pedig emléklappal térhetett haza.

Ismét büszkék lehetünk tanulóinkra, szívből gratulálunk Nektek!

Őszi bál egy 8. osztályos szemével

Az iskola hagyományaihoz híven november 17-én mi 8. osztályosok is megtartottuk az Őszi bálunkat. Megpróbáltunk újításokat is bevezetni. A bál 2 óra helyett 3 órakor kezdődött, hogy mindenki kapkodás nélkül el tudjon jönni ebéd után, és gondoltunk a kisgyermekes anyukákra is. Már előző nap nagyon izgatottak voltunk szüleinkkel együtt, szépítettük – csinosítottuk a tornatermet, készítették a sok-sok finomságot. A belépő becsületkaszsa volt... őszintén szólva mi lepődtünk meg legjobban a bevételen, természetesen pozitívan, nagy-nagy örömeinkre. Ebben az évben mi is búcsút veszünk iskolánktól, és a ballagás igen kemény anyagi terhet ró szüleinkre, így minden forintnak nagyon örülünk.

A bált mi kezdtük a Tánc Evolúciós előadásunkkal, amelyben a tánc változását mutattuk be. A sok belefektetett energia hatására meg is kaptuk a kívánt eredményt. Utánunk a 6. osztály mutatta be ferge-teges táncát. Alsós tanulóink meglepetéssel készültek nekünk, amiben megmutatták, hogy, hogyan is nézhettünk ki pár évvel ezelőtt a táncterén. A 7.-es diákok tréfás előadásában a Kacsatánc című dalra táncoltak. Fiú osztálytársaink bemutatták, hogy nem csak tanulásban, szinkronúszásban is nagyon ügyesek. Felsőbe érkező diákjaink kék ruhát öltöttek, és így táncoltak a Blue című számra. A 8. osztályos lányok egy nagyon csajos táncsal búcsúztak a közönségtől. Végül fellépett a Jász Lady Fitt Dance is,

akik ferge-teges bulit csaptak, és megmutatták, hogy nem csak a 20 éveseké a világ. Anyukáink a legnagyobb titokban készültek erre a fellépésre, még mi is csak az utolsó pillanatban tudtuk meg. Az előadások után lehetőség volt vásárolni süteményeket, nassolnivalókat, üdítőket és tombolát is. A tombolahúzás nagy sikert aratott nyereményével, és főnyereményével, ami egy drón volt.

Ezután már csak a bál utolsó pontja volt hátra, ahol felsős diákjaink kitáncolhatták magukat kedvenc zenéikre a diszkóban. Egy nagyon jól sikerült bált tudhatunk magunk mögött, ahol reméljük, hogy mindenki jól érezte magát. Köszönjük mindenkinek a segítséget, a fellépéseket és a ferge-teges tapsokat.

Mézes Mónika

Őszi bál az alsósok szemével

Megkérdeztük alsós tanulóinkat is, mi a véleményük a bálról, hogy érezték magukat, mi tetszett nekik:

1. osztály:

Nagyon jól éreztem magam az első iskolás bálomon. Hollival nagyon jól játszottunk. (Gajdos Márta)

Nagyon tetszett a nagyok tánca, az egész szereplés. (Bertalan Réka)

Nekem is a szereplés tetszett. Minden nagyon jó volt. (Koós Zoltán)

Érdekes volt a díszítés. A szalmabábu nagyon tetszett. (Szász Holli)

2. osztály:

Nekem az tetszett, hogy lehetett zenékre táncolni. (Gere Zoé)

Nekem legjobban az osztálytáncok tetszettek. (Kolonics Laura Gabriella)

Nekem a zenék tetszettek és a vízibalett vicces, volt és még az osztálytáncok is jók voltak. (Endrődi Anna)

Az osztálytáncok tetszettek és a tombolahúzás. (Murzsa Kira)

Nekem az tetszett a legjobban, hogy a szülők is táncoltak a műsorban. (Sánta Kornél)

Nekem a legjobban a tombolahúzás és vízibalett tetszett. (Ludányi Barnabás)

Nekem a tombolahúzás és a végén a táncolás tetszett. (Gál Zsombor)

Az tetszett a legjobban, hogy minden osztály fellépett táncval és a szülők is táncoltak. (Tóth Petra)

Nekem a tombolahúzás volt a legjobb és izgalmas. (Matók Edina)

3. osztály

Nekem az volt a legjobb, hogy találkoztam a barátimmal és sokat neveltünk. Nagyon jók voltak a táncok, nekem nagyon tetszett a 7-é. Borkával nagyon sokat neveltünk a bálon, nagyon izgi volt. (Tóth Lili)

Nagyon izgultam sok ember közé kiállni. De utána már sikerült, és mikor már az alsó osztály készen volt, láhattunk produkciót. Nagyon tetszett, de a legjobban a 8. osztály tánca tetszett. (Murzsa Kármén)

Az őszi bálon az volt a legnagyobb célom, hogy az osztállyal teljesíteni a táncom. A tombolán nem nyertem semmit, de majd jövőre. (Erdei Alex Dominik)

Amikor a táncunk elindult, akkor izgatottan, de nyugodtan csináltam a táncot. Apa meg anya megdicsért engem, mert szép volt a tánc. Izgultam, hogy mit nyerünk a tombolán. (Voller Mátyás)

Nekem a legjobb a tombola volt, mert nyertem. Mindegyik osztály nagyon ügyes volt. Az 5. osztályé volt a legjobb. De nekem az összes csoport tetszett. Nagyon félttem, hogy elrontom a táncot. (Báthori Borka)

Az őszi bál nagyon jó volt. Mi is felléptünk. A 8. tánca volt a legjobb. Volt vízibalett meg hip-hop. De igazából mindegyik jó volt. (Sárközi Dominik)

Nagyon izgultam, hogy el ne rontsam a táncot. Sok 8. osztályosnak tetszett és ez volt a cél. A felnőttek és 8. osztályé nagyon tetszett, mert nagyon vices volt. Sokat játszottunk a barátainkkal. A végén

nem szerettem volna hazamenni. (Makai Lili Anna)

Nekem az volt az őszi bálon a fontos, hogy az anyukám büszke legyen rám. Meg még, hogy ott szerepelhettem a műsorban. (Mukri Zalán)

Nagyon jó volt. Szép volt a díszítés és a táncok is, én sajnos nem táncoltam, de nagyon sok tetszett. És amikor mi következünk, nagy büszkeség töltött el, hogy ők az osztálytársaim. (Velkei Patrik)

Nekem nagyon tetszett a bál. Szerintem kihoztuk a táncból a legjobbat. Nekem tetszett az összes tánc. De ha választanom kéne, akkor az 5. és a 8. osztályét választanám. (Csinger Míra)

Az őszi bálon izgultam. A táncok nagyon jók voltak. A nyolcadikosok tánca volt a legjobb. (Lajkó Soma)

A 7. osztályé volt nekem a legviccesebb tánc. A 8. osztály vízi tánca tetszett. (Káplár Jázmin)

Az tetszett, amikor volt a medencés tánc, meg amikor mindenki bement táncolni. (Bujtár Dominik)

Nagyon izgalmas volt. Voltak jó pillanatok, és szerintem nagyon jó volt. (Szilágyi Mihály Lajos)

A táncunk jól sikerült az őszi bálon. a 8. osztály nagyon szerette a táncunkat. Nagyon izgalmas volt a bál. A 8-osokkal táncoltunk. (Berman Zita Lilla)

A tánc miatt izgultam. Nagyon vicesek voltak a táncok. (Endrődi Máté)

4. osztály

Nekem nagyon tetszett minden osztály tánca, főleg az anyukáké. Sajnos lemaradtam a tombolahúzásról, de nagyon tetszett a 2018-as őszi bál. (Tóth Csaba)

Nekem nagyon vices volt a Jászsági Lady Fitt Dance. Sajnos nem nyertünk a tombolán. Örültem, hogy a lányok a 8-osoknak adták át az ajándékot. (Tálas Melinda)

Nekem a legjobban a Jászsági Lady Fitt Dance tetszett. De a többi is jó volt. A tombolahúzás is jó volt, meg az, hogy szólt a zene a táncok után. (Varga Szabolcs)

Nagyon tetszett, amit táncoltunk, főleg a zene volt jó, de jó volt minden osztályé. Jó volt örömet szerezni a 8. osztálynak. Sajnos a tombolán nem nyertünk semmit. A 7. osztály tánca nagyon tetszett. Nagyon jó volt ez a bál. (Kisbalázs Bence)

Nekem a legjobban a Jászsági Lady Fitt Dance tetszett. Sajnos nem nyertünk a tombolán, csak egy mézet. Nagyon jó volt! (Gulyás Péter)

Nekem a legviccesebb a vízibalett és a Jászsági Lady Fitt Dance volt. Sajnos a tombolán nem nyertem semmit, de ettől még jó volt. (Berkó Emese)

Nekem a nyolcadik 3 tánca tetszett a legjobban. De az is nagyon jó volt, hogy meglephettük őket. Sőt, még a zene is szuper volt. Remélem, tetszett nekik a táncunk, és a farsang is ilyen lesz. (Szűcs Vilmos)

Nagyon tetszett a táncunk. Legjobban az tetszett, hogy megleptük a 8-osokat. Minden jó volt. (Murzsa Béla)

Nekem nagyon vices volt. Ami a legjobban tetszett, az a Jászsági Lady Fitt Dance és a vízibalett. Jó volt a tombolahúzás. (Kövér Bettina)

Nekem a legjobban a vízibalett és a Jászsági Lady Fitt Dance tetszett. Örültem, hogy a 8-osoknak örömet szerezhetünk. (Kucsik Bence)

Nagyon jó volt az őszi bál. Legjobban az tetszett, hogy én nyertem meg a drónt. Nagyon jó volt minden, legjobban az anyukák tánca tetszett. Bárcsak még tartana! (Dombai Adrienn)

Amikor beléptem az ajtón, tátva maradt a szám, mert csodaszép volt a tornaterem. A táncok elkezdődtek, és mindegyik tökéletes volt. Legjobban a 8-osoké tetszett. Ez a bál volt a legjobb. (Muhari Norina)

Nekem a legjobban a Jászsági Lady Fitt Dance és a vízibalett tetszett. Sajnos a tombolán nem maradtunk ott, de ettől még szuper volt. Ez volt az első bálom ebben az iskolában. (Surányi Petra Bettina)

Nekem az osztálytáncok tetszettek. Sajnos a tombolán nem nyertünk semmit. (Szabó Balázs)

Nekem az tetszett, hogy vissza tudtuk hozni a 8. osztály régi emlé-

keit, meg a Jászsági Lady Fitt Dance. Nagyon jók voltak a táncok is. Nyertünk a tombolán. (Gyüre Hajnalka)

Nekem az tetszett a legjobban, hogy visszahoztuk a 8. osztály emlékeit. A szülők tánca volt a legviccesebb. Rossz volt, hogy nem nyertem a tombolán. Ez az őszi bál volt eddig a legjobb. (Bató Gerő)

Nekem a szülők tánca tetszett és a 8-osoké, mert vicces volt. A tombolahúzás nagyon izgalmas volt. (Káplár Botond)

Nekem tetszett a vízibalett és a szülők tánca. Jól éreztem magam. (Polyák Dalma)

Nekem a táncok közül a vízibalett tetszett. A tombola is jó volt. (Sas Zsolt)

Szerintem jó volt a bál. A szülők is felléptek, az osztálytáncok is tetszettek. (Sánta József)

Bemutakozás

Antal Alexandra vagyok, Szolnokon születtem, 2011-ig újszászi lakos voltam, majd 2011-ben Jászboldogházára költöztünk.

2018-ban végeztem a Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Pedagógusképző Kar Gyógypedagógus-képző Intézetében értelmileg akadályozottak és tanulásban akadályozottak szakirányon.

Van egy 6 és fél éves kislányom, aki a következő tanévtől megkezdni iskolás éveit.

Előző munkahelyeim egyike a jászberényi Maci Alapítványi Óvoda, ahol az óvoda gyógypedagógiai csoportjának életében vettem részt.

2017. szeptembere óta dolgozom a jászboldogházi Mátyás Király Általános Iskolában. A 2017/2018-as tanévben közfoglalkoztatási keretek között végez-



Antal Alexandra

tem a munkám. Az idei tanévtől mint gyógypedagógus látom el a Sajátos Nevelési Igényű (SNI) és Beilleszkedési, tanulási, magatartási nehézségű tanulók (BTMN) tanórán kívüli fejlesztő foglalkozásainak vezetését és az ehhez kapcsolódó dokumentumok elkészítését.

Nagy lelkesedéssel kezdtem el a szeptembert, hiszen mostantól gyakorlattá tudom alakítani az eddigi tapasztalataimat és a főiskolán tanultakat.

Fontosnak tartom, hogy egyéni differenciált segítségnyújtással, motivációval, pozitív megerősítéssel, változatos feladatokkal és játékokkal csökkentsük a tanulók tanulási elmaradásait, nehézségeit, zavarait, változatos módon fejlesztjük a tanulóhoz szükséges készségeket és képességeket. Kiscsoportos foglalkozások alkalmával lehetőség nyílik csoportos feladatokra, játékokra, mellyel fejlődhetnek a kommunikációs és szociális képességeik.

Gondolatok a nevelésről

A gyerekistenek kora

Egyre több tanulmány jelenik a témában. Egyre több szakember próbál figyelmeztetni bennünket, hogy nagyon rossz útra léptünk, de a lavina elindult. Úgy gördül lefelé, hogy elsodor minden útjába kerülőt, hiába kiált fel sok hozzáértő pedagógus, pszichológus, jövőkutató. Mintha nem lenne megállás.

Gyerekeink földi istenségeként élik mindennapjaikat. A legtöbben korlátlan hatalommal és végtelen akarattal rendelkeznek. Mindezt tetézi a kívánság kosár, amelyet minden nap meglengetünk előttük. De uramisten, mit teszünk? Hol a józan ész? Amiatt, mert valamikor sérelem érte az adott felnőttet, vagy tele van feldolgozatlan

traumákkal, most egyszeriben elhiteti magával, hogy képes tökéletes szülő lenni azáltal, hogy minden megvesz a gyerekének?! Azért, mert valaki valaha nem kapta meg a kis vonatot, vagy netán kapott egy atyai nyaklevest, most valóban azt hiszi jó hozzáállásnak, hogy félni kezd a saját gyerekétől? Amikor bolt közepén álló 120 kilós apuka nem mer nemet mondani, mert akkor őt nem szereti a sivalkodó 4 éves hercegnője, az nagyon szomorú látvány. Csak néz rá és úgy érzi, hogy a gyereknek hatalma van felette. És hagyja. A gyerek már nem tudja jobban kitolni a határokat, mert egyszerűen nincsenek határok.

Megtehet, megkaphat bármit. És bármikor. Ma is,

holnap is és akármikor, mert ha nem, akkor teszem azt, majd azt kiabálja a bevásárlóközpont közepén, hogy utállak! Na, erre jó sokan felkapják a fejüket és majd rosszszállón csóválják, merthogy ítélni nagyon, de nagyon szeretünk.

De könyörgöm, mit művelünk mi, felnőttek? Erőszakos, türelmetlen, követelőző, önző, érzéketlen gyermek-nemzedék sorát indítjuk el egyszerűen azért, mert gyávák vagyunk? Hová tűnt a felnőttek felelősségvállalása? Hová tűnt a szülői öntudat, amelyben valaha el tudták dönteni, hogy mi a jó, vagy a hasznos a gyereknek?

Ha van pénzünk, akkor valóban mindent meg kell adni a gyereknek csak azért, hogy hallgasson fél óráig? Tényleg nem akarja észrevenni a legtöbb szülő, hogy a gyerekistenség kora egyszer tragédiába torkollik? Ezek a gyerekek nem akarnak majd dolgozni, mert nem tanulták meg, hogy a munkának értelme van. Nem kaptak feladatot. Nem kellett semmit sem tenniük azért, hogy elérjék a céljaikat. Tényleg akkora baj, ha valakinek fáj a szíve valami után, amit nem érhet el abban a másodpercben?

Nem hiheti azt egyetlen szülő sem, hogy a gyermekből kinőve a kihívások majd elkerülnek az ő gyerekét és fikarcnyi befektetett erővel, nulla akarattal, motivációval zsíros álláshoz jut.

Ha felnőve, az évek során nem tapasztalja meg, hogy a tetteinek következménye van, akkor mikor fogja? Ha nem tanítjuk meg neki, hogy csak munkával lehet eredményt elérni, akkor mit tanítunk? Hogy menjen a Való Világba, mert ha elég ostoba és közönséges, akkor pár hétig sztár lehet?

Micsoda dolog az, hogy felmentjük minden felelősség alól? Hogy helyettük leckét írunk, bepakolunk, megágyazunk, takarítunk? Hogy lehet az, hogy hagy-

juk, hogy olyan módon beszéljenek velünk, mit egy utolsó riheronggyal? Amikor a gyerek azt mondja az apjának, hogy na, majd számolunk otthon, mert nem ezt ígérted! És a felnőtt ostobán kuncog, mert a 7 éves számon kéri. De ez a gyerek 17 évesen majd nem számon kér, hanem elküldi melegebb éghajlatra, mert nem tud neki elég pénzt adni, vagy nem elég márkás cuccokat vásárol.

Aki azt hiszi, hogy ez valami hirtelen felkapott harag, mert épp a rosszkedv szól belőlem, csak nézzen körül. Elképesztő látni azt, hogy a szülők FÉLNEK a saját gyerekeiktől! Tehetetlenül és megriadva figyelik a toporzékolást, az artikulátlan ordítást egy NEM hallatán. Lehet csukott szemmel és füllel járni az utcán, és a telefonba mélyedni, de lesz majd olyan helyzet, amikor csak kinyílik a zárt fül és szem.

Akiket most nevelünk, vagy nem nevelünk, azok lesznek egyszer, ha lesznek, az orvosaink, ügyvédek, autószerelőink. Istenem! Tisztelet a kivételnek! Csak bennünk bízhatunk.

Jaj, nekünk, ha nem akad olyan szülő, aki mer még határokat szabni, szabályokat felállítani. Jaj, nekünk, ha azt gondoljuk, hogy ez a szabadság egészséges lelkű felnőtteket ad! Csak nézzünk körül! Ideje lenne felébredni már ebből az álságos punnyadásból és elővenni azokat az értékeket, amik évezredek óta keresztül működtek. Nem véletlenül! A tisztesség, a tisztelet, az önzetlenség, a figyelmesség, a becsület, a másik iránti tolerancia nem ódivatú. Nem lehet az. Segítség! Talán még megállíthatjuk a lavinát....

Forrás: https://hildasagok.blog.hu/2018/11/12/a_gyerekiistenek_kora...

Köszönet

Az iskola dolgozói és diákjai nevében szeretnénk köszönetet mondani mindazoknak, akik gyönyörű virágaikkal szebbé, otthonosabbá varázsolták iskolánkat.

Ígérjük a növényekre nagyon fogunk vigyázni, hogy minél tovább díszíthessék iskolánkat.

Mindenkinek áldott, békés ünnepeket kívánunk!

*Köszönettel
az iskola technikai dolgozói*

Iskolai dátumok

december 15. szombat tanítási nap (december 31. hétfő helyett)
Mikulás kupa

19. szerda utolsó tanítási nap Karácsonyi ünnepség

20 – 21. csütörtök – péntek tanítás nélküli munkanap (igazgatói nap)

24. hétfő ledolgozott nap (december 1. szombaton)

27 – 28. csütörtök – péntek téli szünet

31. hétfő ledolgozott nap (december 15. szombat)

január 2. szerda téli szünet

3. csütörtök első tanítási nap

január 25. I. félév vége

február 1. félévi bizonyítvány kiosztása

január 19. 8. osztályosok írásbeli felvételi vizsgája



*Áldott, békés karácsonyi ünnepeket
és boldog új esztendőt kívánunk*

Iskolánk tantestülete
és diákjai



Hírek a kapitányokról

• A Jász Múzeum Múzeumi Esték sorozatának november 8-i előadásában a Nagy Imre Társaság Jászberényi Szervezete az 1956-os események nemzetközi visszhangját foglalta össze és ismertette a hallgatósággal. A Nagy Imre Társaság az 1956-os eseményekről egy előadássorozatot indított, ahol mintegy 1700 jászberényi középiskolás ismerhette meg '56 üzenetét és hiteles tájékoztatását 62 év távlatából. Besenyi Vendel a Nagy Imre Társaság jászberényi elnökének megnyitó szavai után Goda Zoltán az olaszországi visszhangot foglalta össze. Magyarországon akkor, 1956 őszén 19 sajtómunkás dolgozott. Közülük hárman a kommunista lapok tudósítói voltak. Az olasz sajtóban megjelenő híradások szerint mindent elsöprő, fékezhetetlen népmegmozdulás zajlott hazánkban. Egyes lapok felkelésnek írták le a történeteket, más lapok a régi rend tagjainak, egykori bárók, gazdag birtokosok visszatéréseként kommentálták. A szocialista Avanti című lap november 5-én egy teljes oldalon számol be a magyar eseményekről. Részletesen beszámol Kádár János hatalomátvételéről, de azt is leírták, hogy a fasiszták akarták a hatalmat átvenni. Az akkori és az ottani hírek között szerepelt, hogy a szovjet csapatokat a helyzet normalizálása után kivonják Magyarországról. Más téves hírek is szerepeltek a kaosz miatt az olasz lapokban. Nagy Imréről olyan hír járta, hogy már le tartóztatták. Az adott viszonyok között sok volt benne a nem valós hír. Az olaszoknak elismerés jár azért, hogy a forradalom leverése után Olaszország sok magyar menekültet fogadott be, mondta az előadó.

Dr. Magyar Levente Jászberény egykori polgármestere a franciaországi híradásokról adott számot. Az események hallatára Párizsból is fotóriporterek és újságírók érkeztek. Elmondása szerint a forradalom híre meglepte a franciákat, akiknek jelentős része baloldali érzelmű és gondolkodású volt. Az egyik francia fotóriporter Budapesten halálos sebet kapott. Temetése Párizsban a jobboldali erők tüntetéssorozatát indította el. A véres Magyarországi harcokról a francia sajtó rendre beszámolt, a közvélemény is változott, és elkezdődött a menekültek befogadása. Nincs pontos adat, de a menekültek számát 15- 30 ezerre teszik. Nagy Imre kivégzése után síremléket emeltek neki Párizs egyik temetőjében, melyhez a Francia Nemzetgyűlés minden évben koszorút helyez el. Az előadó megjegyezte, hogy a magyar kormány még sosem koszorúzta meg ezt az emlékhelyet.

Az angol sajtóhíreket Metykó Béla elemezte az akkori angol lapok tudósítása alapján. A tudósításból kide-

rült, szovjet támadás történt Magyarország ellen. Tragédiákat bemutató fotósorozatok jelentek meg a brit sajtóban, a romos utcák és halottak képeivel. Angliában akkor az Év Embere a magyar forradalmár Nagy Imre lett.

Nixon aki akkor az USA alelnöke (majd később elnöke) volt Ausztriába utazott, hogy a magyar menekült hullámról tájékozódjon. A határszéli Andanba (az osztrák határon egy kis város) is elment, ahol mai tudásunk szerint 70 ezer menekült jutott át a határon. A magyar esemény –mely egész generációra hatással volt—az amerikaiak számára pedig az első Tv-s élmény, mert a képernyő előtt ülve láthatták a magyar eseményeket, a szörnyű tragédia képeit.

Besenyi Vendel a Magyarországgal határos szocialista országokban kialakult helyzetértékeléseket, híreket foglalta össze 1956 kapcsán. A magyar eseményekről legtöbbet Lengyelországban tudósítottak. A lengyelek a magyar forradalommal szolidárisak voltak. A németek úgy értékeli 56-ot, hogy a német újraegyesítéshez ez volt az első lépés. Hozzáállásuk csendes egyetértésben nyilvánult meg, mert a magyarokkal szimpatizálókra megtorlás várt. A szomszédos országokban jelentős számú magyar élt kisebbségben, az ő számukra nehéz helyzetet teremtettek az 56-os események. A belső elhárítás mindenhol működött, és kifejezésüknek nem adhattak hangot. Ungváron 840 szimpatizánst bebörtönöztek. Szlovákia déli részén a visszatérésnek örültek volna legjobban az ott élők. Romániában is a csendes egyetértés volt a jellemző. Az ottani magyarok 1957-ben államcsínyre készültek, de törekvésük elbukott, és mintegy 15 ezer magyarra súlyos büntetést szabtak ki. Jugoszláviában is az együttérzés volt a jellemző 56-ban. A déli határ is menekülési lehetőség volt, ahol 20 ezer menekült tudott átjutni és új életet kezdeni a világ más részén. Az est a magyar tragédia felidézését foglalta össze. Az is elhangzott, hogy voltak, akik emberként viselkedtek, és segítették a magyar menekülteket. Az előadás végén többen hozzászóltak, felidézve személyes emlékeiket.

• A Múzeumi Esték Következő összejövetelén egy igen érdekes téma volt az előadás tárgya. Az érdekességet az előadás címe is magában hordozza: „Volt egyszer egy Kunház Jászberényben.”Hogy hogyan került ez a Kunház Jászberénybe, azt sokan nem tudtuk, még Horvát Gergő, a Szolnok Megyei Levéltár igazgatóhelyettese fel nem tárta előttünk. Elmondása szerint 2016 februárjában a kisújszállási iratok közt kutatva, véletlenül került elő egy alaprajz Bedekovich

Lőrinc aláírásával, ami egy nagykun házról szólt. Az iratról készült jegyzőkönyvből egyértelműen kiderült, hogy Jászberényben építettek a nagykunok egy házat maguknak. Az előadó elmondta, hogy nem értette, miért kell egy kunház Jászberénybe. Elkezdte az iratokat tovább vizsgálni, és megtudta, hogy miért is kellett azt felépíteni 230 évvel ezelőtt. A Jászkunság történetéből tudjuk, hogy a hármaskerületnek (Jászság, Nagykunság, Kiskunság) Jászberény volt a központja, és a három kerület előjárói időnként ott üléseztek. A küldöttek több napon át tartózkodtak Jászberényben, és ez idő alatt szállásra is szükségük volt. A szállási költségek valószínű, magasak voltak, és ezért határoztak úgy, hogy saját hajlékot építenek. A nagykun települések 1792-ben telket vásároltak Jászberényben, melyre rövidesen egy istállót építettek. Erre azért volt szükség, mert akkor még nem volt vasút, nem volt autó, a közlekedés lovas kocsival történt, és a lovak elhelyezése elsődleges cél volt. A Kunház építése 1800-ban kezdődött, és 1801 tavaszára készült el. Az épületet tízévente felújították, majd 1817-ben egy új istállót építettek. Az 1848-49-es forradalom időszakában szálláshelyként is funkcionált. Mikor a hármaskerület megszűnt 1876-ban, kialakították a vármegye rendszert, a helyiségek üresek maradtak, az épület kihasználatlanul állt. Először a csendőrség elhelyezését szolgálta. Ez idő alatt tömlőcöket, hivatali helyiségeket alakítottak ki benne. A csendőrség máshová történő elhelyezése után üres maradt, majd sok huzavona után Riszner József egy magán nőnevelődt nyitott, ez üzemelt 1886-ig. Ezután az épület tulajdonjoga és üzemeltetése körül sok vita alakult ki. Volt az épületben kisdud óvoda, főszolgabírói iroda, pénzügyőri székhely, és még egyéb más hasznosításokkal is próbálkoztak. Az idő előrehaladtával már csak halvány emlékek vannak, hogy miért is létesült ott az a ház. Különböző átalakítások, felújítások után 1950-től ott székelt a Járási Tanács, majd a közigazgatási rendszer a járásokat megszüntette, és azóta a rendőrkapitányság működik a kissé elfelejtett épület falai között.

- November 27-én tartotta a Jászok Egyesülete az évi utolsó összejövetelét a Pest megyei Megyeházán. A meghívott előadó öccsellencéje dr. Ternyák Csaba egri érsek. Az előadás témája a katolikus iskolai oktatás az Egri Érsekség iskoláiban. A megnyitó köszöntőjében dr. Dobos László, az egyesület elnöke megkérte az Érsek urat, hogy röviden az élettörténetéből is adjon egy kis ismertetőt. Az Érsek úr elmondta, hogy 1953-ban született Fertőszentmiklóson. Szerény anyagi körülmények között éltek, rendszeresen jártak templomba, és minisztrált is. Egyszer a pap megkérdezte tőle, hogy gondolkodott-e azon, hogy pap legyen. Ő erre azt válaszolta, hogy nem. Ezután úgy

alakult a sorsa, hogy a győri bencés gimnáziumban érettségizett 1972-ben. Utána két évig katonáskodott Nagyatádon, és ezután kezdte tanulmányait a Győri Egyházmegyei Szemináriumban. 1979-ben szentelték pappá. 1986-tól 1988-ig Rómában tanult, majd 1988-tól 1992-ig a Római Magyar Intézet rektori teendőit látta el. 2007-től az Egri Főegyházmegye püspöke. Az előadás során elhangzott, hogy az Egri Egyházmegyét I. István (Szent István) alapította 1004(!!!) -ben. Akkor is és most is az ország legnagyobb egyházmegyéje. Az eltelt időszakban sok változáson, átalakuláson ment keresztül, de mindig fennmaradt. Az egyház, hazánkban csaknem egy évezreden keresztül, szinte kizárólagosan látta el a közoktatási feladatokat. A kommunista diktatúra idején ettől a lehetőségtől szinte teljesen megfosztották. Az egyházi oktatást nyolc szerzetesi gimnázium végezte, melybe korlátozott számban vehettek fel tanulókat. A rendszerváltás után 1990-ben számos oktatási, kulturális és szociális intézményt kapott vissza az egyház. Az intézmények köre egyre bővül, jelenleg az Egri Egyházmegyében, 50 településen 74 intézmény működik, 2000 fő oktatóval és körülbelül 22 ezer hallgatóval. Az Egri Főegyházmegye azzal a céllal vette át az iskolákat, hogy élettel teljen meg a keresztény kultúra. Úgy néz ki, hogy a döntés helyes volt. Kiemelte, hogy a keresztény kultúra a keresztény emberek hitén, vallásgyakorlásán, a keresztény emberek életén alapul. Az érsek úr elmondta, hogy elkötelezettek arra, hogyha igény mutatkozik rá, újabb intézményeket is átvesznek. Kitért arra, hogy a főegyházmegye bekapcsolódott az óvoda programba, melynek keretében minden olyan településen, ahol katolikus iskola működik, készek átvenni az óvodákat is. Az érsek úr elmondta, hogy az Egri Egyházmegye meghatározó szereplője a térség oktatásának. Ezzel nem csak az oktatás minősége a kihívás, hanem a felelősséget is felveti, mert ezekben az intézményekben nő fel a jövő generációja gerince. Ezért van felelőssége az új generációkat felnevelő tanítóknak, tanároknak. Az oktatási intézmények gyarapodása bizonyítja, hogy az egyház fogékony a társadalom kihívásaira, és választ tud adni azokra a kérdésekre, melyek az embereket foglalkoztatják. A jászokat méltatta a vallás iránti elkötelezettségük miatt, és mint katolikus hívőkről, elismerően nyilatkozott. Befejezésül reményét fejezte ki, hogy ez a következő időben is így lesz.

Ezennel befejezem az ez évi tájékoztatást, és kívánok minden kedves olvasónknak békés boldog karácsonyi ünnepeket, és sikerekben, eredményekben és jó egészségekben boldog új évet.

Nagy Albert
Jászkapitány

Boldogházi beszélgetések

Beszélgetőpartnerem 17 évesen két Ifjúsági Európa-bajnoki cím, hazai és külföldi versenyeken elért kiváló helyezések birtokosa. Választott sportága nemcsak folyamatos kemény munkát, hanem élvezetet jelent számára.

Kerekes Rékával beszélgetünk a karate szépségeiről, elért eredményeiről, további terveiről, céljairól.

Kislánykorod óta elkötelezett karatés vagy. Hogy választottad ezt a sportágat?

2010-ben kezdtem karatézni, és a szüleim írtattak be a Simon Orsi és Borics Zsolt vezette foglalkozásokra. Orsi boldogházi gyökerekkel rendelkezik, rokonai a közelünkben laktak, így szorosabb volt a kapcsolata a szüleimmel.

Igazából semmi vonzalmam nem volt a karatéhoz, a szüleim biztatására mégis elkezdtem.

Emlékszem arra, amikor Ildi mama elvitt egy edzésre még csak nézőként ismerkedni ezzel a sporttal, és anyyira untam, hogy haza akartam menni.

Ildi mama határozottságának köszönhetően végig kellett néznem az edzést, így a karatés utam tulajdonképpen neki köszönhető.

Aztán néhány edzés után már egyre szívesebben mentem, jó volt a csapat, az edzőket, Orsit és Zsoltot nagyon megszerettem, és kezdtem élvezni a karatét.

Pár hónappal később már versenyeztünk, Zsolti látott bennem valamit, és nagyon biztatott. Ettől kezdve teljes erővel, kitartóan dolgoztam a heti két edzésünkön.

Ahogy telt az idő, egyre több versenyen vettem részt, 2011-ben már az Utánpótlás Magyar Bajnokságon 1. helyezést értem el, de részt vettem diákolimpiák országos döntőin is, és a Slovakian Openen is 1. helyezett lettem.

Két évvel később a helyi edzések mellett már néhány-szor edztem a Yakuzak jászberényi klubjában is, ahol Agócs Tibi vezette az edzéseket. Később pedig már csak a klub jászberényi és nagykáta-i edzésein készültem az egyre szaporodó versenyekre, amelyek mindig előre vittek engem.

Azóta 8 év telt el, és sikert sikerre halmozol, amiben nagyon fontos szerepe van a magas színvonalú edzéseknek, elvárásoknak.

Magyarországon a mi klubunk, a Yakuzak a legeredményesebb sportegyesület.

Az országban nagyon sok karateklub működik, de mindössze 10 alatt van a legeredményesebbek száma. Éves pontrendszerben versenyzünk, és ennek alapján alakul ki majd a sorrend.

Az éves pontrendszert figyelembe véve a klubunk évek óta az 1. helyen áll. Csak a mi egyesületünknek van ifjúsági, junior, U21-es és felnőtt Európa-bajnoka.

Már ez is kötelez bennünket az eredményes szereplésre.



Kerekes Réka

Névjegy

Neve: Kerekes Réka

Született: Jászberény, 2001. július 19.

Szülei: Kerekes Antal

✚ Kövér Bernadett

Testvére: Zsombor (10 éves)

Iskolái: Mátyás Király Általános Iskola

Jászboldogháza

Lehel Vezér Gimnázium

Jászberény

A heti edzések, az edzőtáborok mind kemény munkát igényelnek, de az eredménye megvan, ez motivál bennünket, újabb és újabb célokat jelent nekem is, és a csapattársaimnak is.

Mekkora szerepe van az edzőtáboroknak a versenyekre való felkészülésben?

A bennalvós táboroknak a csapatépítésben van nagy szerepük. Ilyenkor három napig - péntektől vasárnapig - a nap minden percében együtt vagyunk, és tömény edzés van.

A nemzetközi edzőtáborok azért fontosak, mert ilyenkor többféle küzdő stílust ismerhetünk meg. Az elmúlt 4 évben a Balatonnál vettünk részt ilyen táborokban, ahol rajtunk kívül még szlovákok edzettek, és japán



edzőink is voltak. Az edzések mellett persze nagyon jó buli egy ilyen tábor.

A külföldi edzőtáboroknak pedig az a jelentősége, hogy nem a megszokott körülmények között edzünk. Ausztriában más a magaslati levegőn edzeni, Horvátországban pedig a tengeri levegő, a páratartalom, a hőmérséklet biztosít más edzési körülményeket.

És nem utolsósorban feltöltődést is jelentenek ezek a táborok.

Nagyon sok versenyen indulsz, hogy kezeled a versenyekkel járó izgalmakat?

A versenyek nélkül számomra nem volna értelme az egésznek, a küzdelem visz előbbre, ez ad mindig új feladatokat.

A pontszerző versenyeken mindig ott vagyok, a külföldi megmérettetéseknek inkább a tapasztalatszerzés a célja. Ilyenkor ismerkedünk a karate más stílusú versenyzőivel, Japánban, a karate hazájában pedig még sok új dolgot megtudtunk erről a sportágról.

Attól függetlenül, hogy régóta versenyzek, mindig van bennem egy egészséges izgalom, erre szükség is van. Ennyi idő elteltével azonban már kialakult a saját versenyrutinom, és az izgalmakat jól tudom kezelni.

Már 2010-ben, az első évemben is jól szerepeltél. Azóta számtalan érem, serleg, kiváló eredmény birtokosa vagy. Számodra melyek ezek közül a legértékesebbek?

2016-ban és 2017-ben megnyertem az Ifjúsági Európa-bajnokságot, ezek a legnagyobb eredményeim eddig.



2016-ban és ebben az évben Japánban vettem részt világversenyeken, és mindkettőn eredményesen szerepelttem. Erre nagyon sokat készültünk, és nagyon vártam a lehetőséget, mert szerettem ezt a küzdő stílust.

És nagyon értékes számomra az a hazai verseny, amikor ebben az évben Szentesen felnőtt szabályrendszerben nyertem egy felnőtt magyar bajnoknő ellen, és a küzdelem mindössze hat percig tartott.

Mindezek mellett középiskolába jársz, Jászberényben a Lehel Vezér Gimnázium 11. évfolyamos diákja vagy. Hogy sikerül összeegyeztetni a tanulást, az edzéseket, versenyeket?

Jól össze tudom hangolni a tanulást a sok edzéssel és a hétféle felkészülésekkel. Erre tanít a karate, legyen rendben minden az életemben.

Ha napközben van időm, kihasználom az alkalmat, és tanulok, este pedig edzés után 9 órától tudom ezt folytatni.

A tanárok sem mindig értik, és sokszor nem hiszik el, hogy ennyi elfoglaltság mellett 4,5 a tanulmányi átlagom.

Vannak a tanáraink között, akik lelkesen támogatnak ebben. A gimnázium igazgatója, Antics István nagyon segítőkész, mindenben támogat, örül az eredményeimnek. A biztatása sokat jelent nekem.

A következő év sok újat tartogat számodra, érettségivel, majd máshol folytatod a tanulást. Hogy tervezed a jövődet?

A Semmelweis Egyetem dietetika szakán szeretném folytatni a tanulmányaimat, és mellette a Testnevelési Egyetemen edzői képesítést akarok szerezni.

A karatét folytatom, célom a felnőtt korosztályban versenyezni, és szeretnék Európa-bajnokságot nyerni.

Korábban jártam Dániában, és ez erősítette meg bennem, hogy a VGIE sportiskolájában tapasztalatszerzés és nyelvtanulás céljából szívesen kipróbálnám magam edzőként.

A családod köztudottan nagy sportrajongó. Nagypapád, Kövér Béla több évig meghatározó tagja volt a boldogházi futballcsapatnak, majd edzőként is sokat tett a csapatért.

Unokaöcséd, Csinger Márk az MTK ifjúsági csapatában focizik.

És a 10 éves öcséd, Zsombor is nagyon ügyes fociban és más sportágakban is.

Így a család számára ismert a sportolók életformája. Hogy fogadják el a te karate iránti elköteleződésedet?

Maximális támogatásukat élvezem. Eleinte nehezen fogadták el, hogy sokszor voltam távol, de ez ma már természetes számukra, és igazából ők alkalmazkodnak hozzám.

A nagypapám sportoló múltja miatt is különös érdeklődéssel figyeli a munkámat, figyelemmel kíséri az edzéseimet, a versenyeket.

A két nagymamám nagyon sokat segít a hétköznapi dolgaiban.

A versenyek sikeréhez elengedhetetlen a jó kondíció, aminek nagyon fontos része a táplálkozás. Ezen a téren Ildi mama tesz meg mindent, hogy ezzel is segítsen nekem.

Édesanyámat négy évvel ezelőtt veszítettem el, innen-től apára még több feladat hárult, mégis a teljes figyelmével fordult felénk, az öcsémrel együtt érezzük, hogy mi vagyunk a legfontosabbak számára. A sport utamat a legmesszebbmenőkig támogatja, figyelemmel kíséri a versenyjeimet, mindenben segít nekem.

Mindezt nagyon hálás vagyok a családomnak.

És hálával tartozom a falu lakóinak, a támogatóknak, szponzoroknak, akik segítik a felkészülésemet egy-egy fontosabb versenyre.

Ahogy az eredményeidben gyönyörködtem, 2010-től szinte megállíthatatlanul haladtál előre.

2017-ben nyolc 1. helyezésed volt, ebben az évben pedig kilenc alkalommal álltál a dobogó legfelső fokán.

Mi a titka a töretlen sikersorozatodnak?

Mindig van előttem egy új cél, hogy szeretnék még jobb lenni. Az a legfőbb motivációm, hogy fejlődjek, és még a kudarcokból is igyekszem tanulni.

A kitarásomhoz hozzájárultak az edzőtársaim, fontos mindenki támogatása, de a legmeghatározóbb, hogy szeretem a karatét.

Az edzőm, Agócs Tibi neves karateedző Magyarországon, több sportágban is jártas, és kiváló kapcsolatokkal rendelkezik a világban. Ő látta meg bennem, hogy végig tudom csinálni a felkészüléseket és a versenyeket, neki köszönhetek a legtöbbet.

Több európai ország mellett Japánban is jártál. Biztos vagyok benne, ezek életre szóló élményeket jelentenek neked.

Egy-egy ilyen alkalommal mennyire ismeritek meg az országok életét, az ott élők kultúráját, és eddig melyik ország jelentette a legnagyobb élményt?

A versenyek után általában néhány napig még ott maradunk. Ilyenkor van módunk egy kicsit jobban megismerni az országot. A városnézések alkalmával megnézzük a legfőbb nevezetességeket, egy egészen kicsit betekintünk az adott ország kultúrájába, az ott élő emberek életébe, szokásaiba.

Versenyeztem Lengyelországban, Litvániában, Szlovákiában, Bulgáriában. Jártam Ausztriában, Horvátországban és Dániában. Mindenhol sok érdekességet láttam, és nagyon jól éreztem magam, de a legkülönlegesebb, legérdekesebb ország Japán volt, ahová kétszer is eljutottam. Az ő kultúrájuk nagyon más, más az emberek mentalitása, az egymáshoz való viszonyuk, ami nagyon szimpatikus nekem. Az ott élő emberek nagyon kedvesek, és érezhetően tisztelik egymást.



Az edzések, felkészülések, versenyek és a tanulás mellett mire marad még idő?

Igaz, nálam mindent felülír a karate, de igazából arra van időm, amire akarom.



Sok programot csinálunk a karatés barátokkal és az osztálybeli lányokkal is. Ezeket a találkozásokat, bulikat soha nem hagyom ki.

Az iskolai rendezvényeken nem mindig tudok részt venni, a júniusi versenyek miatt az iskolai évfázók rendszeresen kimaradnak, de igyekszem ott is megfelelni.

A karate lényege: jellem, tisztelet, szorgalom, önuralom, akarat - olvasható a könyvekben.

Te miben látod ennek a küzdősportnak az értékét, miért lehet szeretni?

Sok mindenre megtanított engem, legfőképpen a fegyelmre, az önuralomra, a figyelem összpontosítására. Ha ezt komolyan csinálja valaki, ezeknek nagyon sok jó vonzata van.

Amikor elveszítettem édesanyámat, nagyon mélyen voltam, nehezen tudtam elfogadni, hogy már nincs velünk, és abban az időben a családomon kívül a karatésok adták a legtöbb erőt. Sok mindenben átsegítettek, és a sportnak sokat köszönhetek, megtanított talpon maradni és küzdeni.

A karate pozitív irányban átformálja az ember személyiségét, segít a tanulásban is, és nem utolsósorban sportos testalkatot ad.

Az én számomra ezek mind fontosak, és nekem nagyon sokat jelentenek.

Kedves Réka!

A karatében elért kiváló eredményeid nekünk, boldogháziaknak is dicsőséget jelentenek.

Ritka kincs a tehetséged, a kitarásod.

Büszkéek vagyunk Rád, és egy emberként szurkolunk Neked, hogy az álmaid valóra váljanak.

Egy bölcs szerint

„egy győztes azt mondja: jó vagyok, de még jobb leszek.”

A beszélgetésünk alatt végig úgy éreztem, ez a Te hitvallásod is, amelyhez legyen továbbra is kitarásod és erő!

Örömteli, szép ünnepet kívánok Neked és a családnak!

Konkoly Béláné

Csalásban élni jó

beszélgetés Szórád Bélánéval

Erzsikét Jászboldogházára történt beköltözésük óta ismerem. Érdeklődő, segítőkész, aktív emberként keresett fel az iskolában. Örömkre szolgált támogatása, és úgy éreztük újra hazatalált, újra a boldogházi „nagycsaládhoz” akar, szeretne tartozni. Több év távlatából megállapíthatjuk, sikerült neki. Kedvessége, figyelmessége, buzgó hite kivívta az emberek elismerését. A beszélgetést Béla bácsival együtt terveztük, aki sajnos több hete ágyhoz kötött. Ezúton is kívánunk neki mielőbbi gyógyulást! Így Erzsikéhez fordulok kérdéseimmel.

Mind a ketten boldogházaiak voltatok. Béla bácsi a Tápióban született, Te pedig a Csikosban nőttél fel.

Ott is jártunk iskolába, nagyon sok osztálytársunkkal felvettük a kapcsolatot, amikor 2000-ben visszajöttünk Újszászról Boldogházára. Nagyon nagy árvíz volt abban az évben, és az újszászi otthonunk körbe volt vízzel. Az udvaron csak úgy tudtunk közlekedni, hogy téglákat raktunk egymásra és minden lépésre. Az, hogy Boldogházát választottuk, nem volt véletlen. Tudtuk, itt mindenki ad, vigyáz a környezetére és egymásra. Biztonság van, ezt köszönhetjük a polgárőröknek is, meg a lakosság összetételének.

Nagy családok van, ezt a közösségi oldalon láthatjuk, melynek szorgalmas látogatója vagy. Mesélj a családokról.

Először egy nagyon szomorú történetet szeretnék megosztani az olvasókkal. Soha nem tudott nyugton hagyni, anyósom szomorúságát, bánatát látva, hogy mi történt a férjem Mihály nevű testvérel. Amit tudtunk, hogy 1953-ban a jugoszláv határnál szolgált határőrként, és hazaárulás vádjával abban az évben kivégezték. A rendszerváltás után hivatalról hivatalra jártam, és 1990. július 18-án a Budapesti Katonai Bíróság az ítéletet semmisnek nyilvánította. Sajnos ezt már anyósom nem élhette meg, a kárpótláson a testvérek osztozkodtak. Ez a történet mély nyomot hagyott családjunkban!

Most pedig a mi gyermekeinkről fogok mesélni! Fiunk Béla, '56-ban született, három gyermeke és két unokája van. Az édesapja példája nyomán ő is vasutas lett, 43 évet szolgált a MÁV-nál. Szolnokon él, és minden szombaton jön, mindenben segít, bekészíti a tüzelőt. Mártika lányunk '57-ben született, két lánya és két unokája van. Ő is a vasútnál dolgozik január 7-ig, és utána nyugdíjas lesz. Férje, aki szintén vasutas volt, szolgálat közben, 1989-ben, karácsony előtt halt meg. A nagyobb bevásárlást számunkra Mártika intézi, és amit megcsodáltál, a karácsonyi dekorációt és az adventi koszorút az élettársával együtt készítették. Ők Újszászon élnek.



A házassági évfordulón

Róbert fiunk '65-ben született, közlekedési üzemtechnológus végzettségével több éven keresztül a vasútnál dolgozott a feleségével együtt. Pest és Újszász között ingázik, ők hozzák vasárnaponként az ebédet. Két gyermekük van, és egy unokájuk.

Ha jól számoltam hét unokátok és öt dédunokátok van. Amikor együtt vagytok, bizony nem lehet egyszerű a szervezés.

Pedig tavaly karácsonyig így volt! Mindnyájan együtt voltunk itt, és mindenki örült a másinak. De nemcsak karácsonykor, de a névnapokon, születésnapokon, húsvétkor is találkozott nálunk a család. Nagyon jó gyerekeink vannak. Sokat mesélhetnék az unokákról is. A múltkor porszívóztam, és az egyik lányka betoppant, abban a pillanatban kikapta kezemből

a gépet, és folytatta a munkát. Az is hálával tölt el, hogy a nagytakarításba is besegítenek, mert bizony 84 évesen ez már nem könnyű nekem. De mutatok neked valamit! Itt van ez a kicsi adventi dísz, az egyik dédunokánk hozta. Kis kezével ő alkotta, és adta át, hogy ezt nekünk készítette. Ezeket látván, tapasztalva, megnyugodva állapíthatom meg, valóban jó gyermekeink vannak. A munkát, a kitartást tanulták tőlünk. Férjem, aki 82-ben üzemi balesetben, Rákoson elvesztette fél lábát, ilyen állapotban is segített a gyermekeinknek még a házépítésben is. Soha nem adta fel!



Egymás támaszai vagytok Béla bácsival több mint 60 éve. Nagyon megható volt a házasságotokat megerősítő szentmise, melyet a család barátja, Hernádi László tisztelendő atya tartott.

Igen, Hernádi atyát Újszászról ismerjük, aki jelenleg Nagykőrösön szolgál. Bármilyen gondunk van, szeretettel, együttérzéssel segít nekünk.

A hosszú házasságunknak pedig egy titka van: a végteleen türelem és az egymáshoz való alkalmazkodás. Sokat dolgoztunk életünkben. Amikor 63 évvel ezelőtt összekerültünk két szék, egy asztal és egy ágy volt a kezdő készletünk, és most mindenünk megvan, csak az

egészség hiányzik Bélánál. De a család adja az erőt, a békét, és a biztonságot!

Kedves Szórád Család!

Assisi Szent Ferenc szerint a karácsony az ünnepek ünnepe, az öröm, a békesség, a család és az otthon ünnepe.

Kívánom, hogy az általam is tapasztalt összetartozás adjon Erzsikének és Béla bácsinak sok erőt, hogy az ünnepeket már egészségben tudják tölteni a szereteteik körében. Áldott karácsonyt kívánok az egész családnak!

Zrupkó Ferencné



Bemutatjuk községünk fiataljait

Kovács Alexandrának hívnak, 27 éves vagyok. Édesanyámmal kisgyermekkoromban Tápiógyörgyén éltünk, innen költöztünk Jászboldogházára 2000-ben. Általános iskolai tanulmányaim elvégzése után a középiskolát a Terplán Zénó Műszaki és Közgazdasági Szakképző Iskolában végeztem el Jászberényben, mint élelmiszer- és vegyi áru eladó. Bár sikeresen levizsgáztam, mégis úgy gondoltam, kipróbálnám magam más munkakörökben is. Több helyen is megfordultam a munka világában. Dolgoztam gyárban, majd értékesítőként, de egyiket sem éreztem igazán a magaménak. Később kipróbáltam, hogy milyen is helyben dolgozni, így a közmunkaprogram keretein belül lehetőségem lett a helyi strandfürdő területén elhelyezkedni. Mivel ez sajnos nem egy állandó munkahely, muszáj volt keresni hasonlóan érdekesnek mondható munkakört. Mivel nem volt egyszerű dolgom, sokat érdeklődtem a faluban munkalehetőségek iránt. Így 2014-ben sokszori keresgélésemnek köszönhetően megkerestek, hogy lenne egy munkalehetőség a Fajtakísérleti Állomáson mint irodai asszisztens. Ennek nagyon megörültem, hogy teljesülhet az álomom, és helyben sikerül találni egy állást. Természetesen voltak bennem kétségek, hiszen ilyen munkakört sose töltöttem még be azelőtt, illetve a mezőgazdaság világa se állt túlságosan közel hoz-



Kovács Alexandra

zám. Izgulva, ugyanakkor érdeklődve álltam a feladatok, kihívások elé. A betanuló időszak alatt rengeteg mindent tanultam. Főnökömet, Szarvák Miklóst nem csak munkaadómnak, hanem a mentoromnak is nevezném. Sikeresen elvégeztem az Aranykalászos Gazda OKJ-s tanfolyamot, hogy végzettségem is legyen a munkahelyemhez. És hogy mit is dolgozunk a Fajtakísérleti Állomáson? Gyakorlatban, munka közben technikus szerepet töltök be. Ez röviden-tömören azt jelenti, hogy a kisparcellás kísérleteket a nemesítők bejelentik a NÉBIH központjában, majd amikor hozzánk kerülnek a vetőmagok, kollégámmal elvetjük. Ezt követi a felvételezés. Pl.: kelés, fejlődés, virágzás, magasság, dőlés. Betakarításnál pedig a termény szemnedvességét és parcella súlyát mérjük. Vannak kultúrák, amiből még mintát is

adunk, azt tisztítjuk, csomagoljuk. Ezekben a feladatokban van segítségem, Polyákné Jolika néni, Bazsóné Marika néni. Összetett, sokoldalú a feladatom. Emellett még az irodai munkában is tevékenykedem. Szerencsésnek mondhatom magam, hogy szuper kollégákkal vagyok körülvéve, és még szuperebb vezetőikkel. Fontosnak tartom azt is, hogy az ember abban dolgozzon, amit szeret. Büszkén kijelenthetem, hogy nagyon szeretem a munkám, és hogy ennyi idősen sikerült megtalálnom azt a munkahelyet, ahol a későbbiekben is el tudom képzelni a jövőmet. Egy motivációs gondolattal is kifejezném, amit gondolok: „Válassz olyan munkát, amit szeretsz, és egy napot sem kell dolgoznod az életedben.” Én jól választottam, úgy gondolom. Munka után kikapcsolásképpen a háziállatommal, a kutyámmal szoktam eltölteni a szabadidőmet. Amikor lehetséges, és az idő engedi, a barátaimmal is találkozom. Jelenleg még édesanyámmal élek, de a nem is annyira távoli jövőt tekintve természetesen itthon, Boldogházán szeretnék véglegesen letelepedni a párommal, majd idővel családot alapítani. Boldogsággal és nyugodtsággal tölt el a gondolta is, hogy a majdani gyermekeim is egy olyan nyugodt és biztonságos közösségben nőhetnek fel, amilyenben nekem is részem volt gyermekkoromban.

AZ ALKOTÁS ÖRÖME

Aki énekel, kétszeresen imádkozik – mondta Szent Ágoston több száz évvel ezelőtt. És ha valaki templomi orgona mellett egy gyülekezetnek énekel, annál többszörösen is érvényes ez a szép mondat. Nyitrai István 15 éve szolgál kántorként, 6 éve községünk templomában. Ez alkalommal vele beszélgettünk, mit is jelent az alkotás a zenében, az énekben, a hangok harmóniájában.

A zene mindig jelen volt az életedben, hiszen otthon többféle hangszert kipróbálhattál. Innen jött a fogékonyság a zene, az ének iránt?

- Biztosan volt ennek hatása. Édesapám hegedült, és volt otthon citera, furulya és harmonika is. Hallás után zenéltünk a magunk örömeire. Nem volt ezzel tervem, csak felnőtt koromban éreztem, hogy jó lenne zenét tanulni. 20 éves elmúl-



Nyitrai István

tam, és Szolnokon dolgoztam, amikor láttam egy hirdetést: vendéglátós zenészeket képeztek, és mivel mindig érdekelt a zene, jelentkeztem. Fazekas László dzsessz zongorista tanított, akivel az alapoktól indultunk. Megtanította a kottaolvasást, és megszerettette velem a klasszikus zenét, ami egy új látásmódot adott. A képzés után pár évig még jártam hozzá magánórákra. Zongora szakot tanultam, és később vettem egy használt zongorát, amit egyik munkatársammal felújítottunk. Ma is a zongora a kedvenc hangszerelem.

Akkor még biztosan nem gondoltad, hogy egyszer majd templomban is fogod a tanultakat hasznosítani.

- Gyerekkoromban is nagyon szerettem hallgatni a templomban az énekeket, az orgonaszót, és később az egyházi zene vált a legfontosabbá számomra. Lélekemelő, az ember fantáziáját megmozgatja, és nem kell hozzá virtuóznak lenni, az összhangzatok a fontosak. Az egyházi zene nyelve a gregorián, aminek különleges hatása van. Ennek nem mindig van orgonakíséretes változata, ilyenkor saját kíséretet komponálok hozzá – ezt inkább érezni kell. A gregorián mellett népénekek is vannak a szentmisében.

Tizenöt éve vagy kántor, amit ugyan nem terveztél, de biztosan nem véletlenül alakult így.

- Talán húsz éve lehet, hogy egyszer elhívtak a templomba a passióba énekelni, aztán rendszeresen jártam a kórusba, és kezdtem figyelni az egyházi szertartásokat. Amikor Muhariné Bernadett, aki kántor volt, születési szabadságra ment, azt mondta, rám gondolt, hogy helyettesíteném. Vállaltam, és közben beiratkoztam a kántorképzőbe. Két évig jártam oda, sokat adott, és jó közösség volt. Máig fájó pont, hogy két év után várat-



Az orgonánál

lanul megszűnt a képzés, nem is vizsgázhattunk, úgy tudom, azóta sincs hasonló képzés.

Amikor Dettike visszajött, Jánoshidán és Jászsószentgyörgyön voltam kántor nyolc évig. Hat éve Boldogházán és Alattyánon látom el a kántori teendőket.

A kántornak nem csak az énekeket és hangszert kell ismernie, hanem a liturgiát, a szertartás minden mozzanatát. Amikor megszólal az orgona, különleges hangulat tölti be a templomot. Milyen érzés volt, amikor először ültél a billentyűk előtt?

- Eleinte nagyon izgultam, és nem is mindig sikerült a legjobban. De mindig lehet fejlődni. Ma is sokat gyakorolok otthon a zongorán, hogy a lehető legjobb legyen az ének és a zenei kíséret. Szoktam kottából is énekelni, de közben arra is figyelek, hogy a hívek hogyan énekelnek. A kíséretet ízlésem szerint alakítom, alkalmazkodva a jelenlévők énekéhez. Nem ragaszkodom a kottához, vannak improvizatív elemek. Szívből, lélekből csinálom, és fontosnak tartom a saját gondolatokat, érzéseket.

Egy szentmise méltóságához hozzátartozik, hogy szépen szól az ének, és megfelelő minőségű a hangszer. Sajnos ez a mi orgonánkról nem mondható el. A templommal egyidős, 1930-ban készült, és mára sokat romlott az állapota, bizonyos hangokat, hangszíneket nem lehet rajta játszani. Reménykedem, hogy egyszer sikerül forrást szerezni a felújítására, vagy egy új orgonára. Egy másik nagy álmom, szeretném, ha lenne egyházi kórus.

Kántori szolgálattal jelen vagy az emberek szép és szomorú sorsfordulóin. Biztosan vannak nehéz pillanatok.

- A temetés sokszor nehéz lelkiileg, főleg ha fiatalokat, esetleg 3-4 éves gyerekeket kell búcsúztatni. Van, aki azt mondja, olyan lehet ez, mint a szereplés, a föllépés. Én nem annak fogom fel, hiszen ilyenkor fájdalmas pillanatokban kell énekelni. Igyekszem a szolgálatot úgy ellátni, ami talán lelki vigaszt nyújt a hozzátartozóknak.

Az esküvőket örömmel végezném, de sajnos abból mostanában sokkal kevesebb van a községünkben, mint régen.

Szívesen veszel részt minden községi rendezvényen. A tápiói és csíkosi búcsúkon délelőtt a misén énekelsz, délután pedig a jelenlévők szórakoztatásáról gondoskods. Miért fontosak ezek az események?

- Az embereknek mindig is igénye volt a társas kapcsolatokra, így működtek régen a hagyományos közösségek, ahol a személyes találkozások, a beszélgetés, a közös éneklés, természetes volt. Nálunk a családban a Nyitrai rokonság volt az „éneklősebb”, apai nagyapám maga is kántor volt. Gyerekkoromban nagy élményt jelentett, amikor a tanyán disznóvágáskor összegyűltek a rokonok, és amíg kártyáztak, jó volt hallgatni a régi történeteket. Aztán megjelent az első kis akkumulátoros tévé – és egyszerre megszűnt minden, már csak a képernyőre figyelt mindenki. A mai életmód, a média eltávolította egymástól az embereket, ezért tartom nagyon fontosnak a közösségeket. Ilyen az egyházi képviselő-testület is. Jó érzés, ha például összegyűlünk templomot takarítani, árkot ásni, vizet bevezetni – ilyenkor mindenki hozza a saját munkáját, szaktudását. Talán egyszer a plébánia tetejét is meg tudjuk közösen javítani.

Egy másik közösségnek is aktív tagja vagy. Néhány éve a Csillagvirág kórusban énekelsz, vagy a zenei kíséretet biztosítod.

- Három éve csatlakoztam a Csillagvirág kórushoz, így Takács Lacival ketten képviseljük a férfiakat. Jó lenne, ha többen is jönnének, jó dolog a közös éneklés, és fontos a hagyományörzés. Szívesen lépünk fel a községi rendezvényeken, és egyre több helyre hívnak bennünket. Jó kezdeményezésnek tartottam a *Szerenád* című estet, amikor többféle műfajt is kipróbáltunk. Nagy élmény volt, hogy Erdélybe is eljutottam a kórus-sal, a közös utazásoknak, fellépéseknek közösségformáló ereje van.

Rádió-tévé műszerész a szakmád, ami szintén alkotó tevékenység. Miért ezt választottad?

- Mindig érdekelt a technika, és szívesen végeztem ezt a munkát, de olyan gyorsan változik a világ, ma már az új típusú készülékeket nem lehet javítani, csak kicserélni. Néha még javítok régi tévéket, rádiókat. Szerintem a zene és a technika valahol kapcsolódik, a fizikai alapok megegyeznek. Érdekelnek az akusztikus elemek, a vizuális hatások, a hangosítás – ezen a vonalon szeretnék majd valamilyen irányban elindulni.

Van, aki úgy gondolja, hogy egy kántor távol van a világ dolgaitól, a szórakozási alkalmaktól.



A jászok ünnepén a Vajdahunyad várbán

- Nagyon fontos számomra a vallás, hívő ember vagyok, hiszen a kántori hivatást nem is tudnám másként végezni. De az egyházi zenén túl szeretem a könnyebb műfajokat is. Régebben jártam bálókba, énekeltem, szintetizátoron játszottam, és ma is szívesen megyek névnapi összejövetelekre, osztálytalálkozókra. Szeretem a társaságot, a magyar nótákat, a közös éneklést, a táncot – ez is természetes része az életemnek.



Erdélyben az esti baráti összejövetelen

Az éneken, zenén túl mivel foglalkozol szívesen?

- Mostanában tanulgom a gyümölcsfák metszését, permetezését, azt hiszem, ezt a kor hozza magával. Van egy tanyánk, ahová szeretnék majd gyümölcsfákat telepíteni. De szeretek például betonozni is, most éppen a hegesztést tanulom internetről, mert kerítést készítek. Mindenkinek ajánlanám, hogy a munkáján túl foglalkozzon valamilyen kreatív dologgal, ez teljesebb teszi az életet. Én például szeretnék megtanulni tárogatózni, de mivel az nagyon költséges, lehet, hogy helyette klarinét lesz a következő hangszer. Mert a zene az kell...

Advent idején beszélgetünk, ilyenkor néha csodák is történnek. Kíváncsi vagyok, hogy találj sok örömet továbbra is a zene, az ének varázslatában, és váljanak valóra az álmaid, hiszen általuk közösségeink is gazdagodnak.

Papp Izabella

Boldogházán itthon

beszélgetés Oláh Imrével és feleségével, Baktay Borbálával

Az utóbbi években a Lehel utca nagy változásokot élt meg. Sok új lakó érkezett, akik lelkesen, fáradhatatlanul építik, szépítik környezetüket, otthonukat.

A volt Fazekas Jóska bácsi féle házba (ugye emlékszünk még a drága „kis” öregre, akinek a kalapja mellől soha nem hiányzott a piros muskátli?) költözött be Oláh Imre és családja. Imrét ismertem meg előbb, aki délelőttönként sétálni vitte a loknis hajú, gyönyörű kék szemű kislányát. A fiatalember nyitottsága, udvariassága örömmel töltött el, és biztos voltam, vagyok benne, hogy megtalálják számításukat, boldogságukat Boldogházán.

Hogy találtak községünkre?

Borbála: Ez egy érdekes, vicces történet. 2015. május elseje hosszú hétvégéjén kerékpártúrára indultunk Tápiószeléről a Tisza-tóra. Átkerekeztünk Boldogházán is, és nagyon megtetszett a falu, megállapítottuk: feltűnően rendezett, szép a templomtorony, van gólyafészek az áruháztetején, mindenütt virág, iskola és óvoda a központban, valamint köszöntek az emberek!

Imre: Visszatérve Tápiószelére, ahol szolgálati lakásban éltünk, elkezdtük böngészni a lakáshirdetéseket, elsősorban Boldogházán. Átjöttünk, és az eladók egyik kezéből a másikba adtak bennünket. Így jutottunk el a Lehel utcába, és bármilyen hihetetlen, május 15-én, két héttel az ötlet után már alá is írtuk az adásvételi szerződést.

Volt ismerősük, aki segítette Önöket a döntésben?

Imre: Akkor nem, de mint később kiderült, gödöllői egyetemi társam, Hegyesi Józsi is itt lakik, aki nemrég döntött úgy, hogy ő is hozzánk jön dolgozni.

Hová is?

Imre: Tápiószelére, a Növényi Diverzitás Központba. Ez egy 60 éves intézet, melynek fő feladata a kultúr-, és vadnövények génállományának őrzése.

Borbála: Erről nagyon sokat lehetne mesélni, hiszen nagyon összetett a feladatunk. Én 2012-től dolgozom ott, kertészmérnöki diplomával. Imre 2013-ban került hozzánk, és itt ismerkedtünk meg. Ő a védett és vadnövényekkel foglalkozott.

Imre: Én most szüneteltetem a munkámat, mivel másfél éve itthon vagyok a kislányunkkal, Hangával, aki az



Az Oláh család

óvodai szoktatás időszakán már túl van, reméljük az új évben már a délutáni alvást is elfogadja.

Hanga! Volt az oviban a Mikulás? Nagyon vártátok?

Hanga: Igen, hozott sok játékot és csokoládét. Itthonra pedig dobott és gyurmát (a beszélgetésünk eddig tartott, mert azonnal rohant a dobért és a gyurmákért, hogy megmússa.)

Borbála: Hanga bár ne-

hezen kapcsolódott be az óvodai életbe, de hihetetlen sokat tanult már (sokszor motyog verseket, vagy énekel halkán ovis dalokat, várva, hogy észrevegyük). Közel 3 évesen szerepjátékot játszik, legtöbbször orvos szeret lenni, de kicsi konyhájában is gyakran főz. Szereti az óvó néniket, Erika nénit, Andi nénit, Györgyi nénit és a dadust, Zsuzsa nénit. (Közben a dobszó mellett felhangzik az „Ugráljunk, mint a verebek” című versecske, és Hanga vidáman fogadja az elismerésemet.)

Olyan jó érzéssel tölt el, amikor Imrével a beszélgetés időpontját beszéltük meg, említette, hogy az egyik nap azért nem jó, mert a szombathelyi dédikét látogatják meg. Sokat jelent Önöknek a család?

Imre: Nagyon figyelünk rájuk, és ahogy időnk engedi, látogatjuk is őket. Pedig ez nem egyszerű feladat! Borbála édesanyja Miskolc mellett született, most Budapesten él, édesapja szombathelyi születésű, a dédik Szombathelyen és Kazincbarcikán élnek. Én Szabolcsban, Nyírszőlősen nőttem fel, édesanyámék most is ott élnek. 2 éve temettük el nagyszüleimet (Hanga dédszüleit), valamint ükmamáját, aki 101 évesen halt meg.

Hogy mennyire fontos számunkra a nagycsalád? A látogatás mellett a szokásokat, mondásokat is átörökítjük. Hanga egyik kedvence nagyapámtól származik: „Hoppáré! Ha nincs kenyér, van málé!”

Borbála: A helyi ételeket, ízeket is nagyra értékeljük. Kazincbarcikai nagymamám készíti a legjobb bobajkát. Ez egy kelt tészta, amiből apró golyócskákat készítünk, sütőben megsütjük. Utána, mint a tésztát kifőzzük, és vagy mákban, vagy pirított hagymás olajban megfőrtatjuk.

Ez tulajdonképpen egy igazi karácsony böjti csemege. Mi lesz Önöknél a karácsonyi menü?

Borbála: Nincs igazán kialakult menüsorunk. Ami

elmaradhatatlan, az a szürkemaráhából készült vörösboros pörkölt, amit Imre készít.

Imre: Ha hazamegyünk a Nyírségbe, ott lesz az asztalon anyukám töltött káposztája, ami édes káposztába (de tormalevélbe is szoktuk tölteni) göngyölt fűszerezett rizses hús, paradicsomos lében főzve. Nagymamám kedvence volt a málékásás füstölt húsos káposzta.

Borbála: Viszont az én anyukám süti a legfinomabb bejglit a világon! Lesz mákos és diós!

Az elmondottakból érzem, nem egyszerű a karácsony ünneplése a családban.

Imre: Tavaly mi fogadtuk a szeretteinket a felújított otthonunkban, ahová 2017 októberében költöztünk be.

Volt olyan nap, amikor 14-en ültük körül az asztalt. Az idén a szenteste után tervezünk elindulni az ország különböző pontjaira, szüleinket, nagyszüleinket, testvéreinket, unokatesóinkat látogatjuk meg.

Kedves Borbála, Imre és Hanga!

Öröm volt látni kedves otthonukat! Köszönöm a beszélgetést és a figyelmüket. Olvasóink nevében kívánok önöknek meghitt karácsonyi ünnepeket, örömeikben gazdag új esztendőt!

Zrupkó Ferencné

Könyvtári hírek

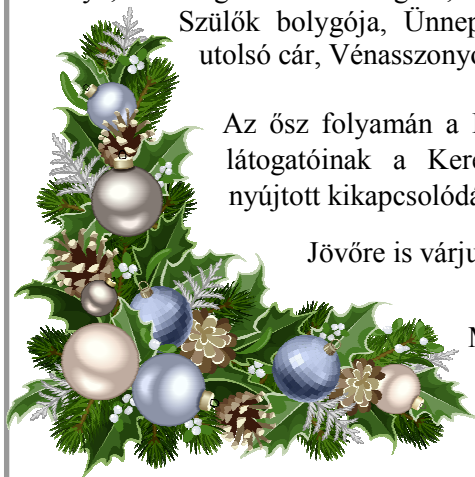
Könyvtárunkban az alábbi új könyvek közül választhatnak olvasnivalót a téli estékre: Agatha Raisin: Báró elvtárs, Bilikönyv, Bölcsék ajándéka, Csók Párizsban, A Férlőly, Hatalmasok gyermekkor, Jó éjszakát, kuflik, Keresd meg a munkagépeket!, Mary Poppins kinyitja az ajtót, Megőrjít ez a kamasz, Mi micsoda Junior-Állatkert, Olaf, Örökkön örökké, Rosszcsont Peti becsapja a fogtündért, A rózsaluvas, A sirály a király?, A sutgó mindent megold, Szeress és hazudj, Szülők bolygója, Ünnepi mandalák, Az utolsó ár, Vénasszonyok nyara.

Az ős folyamán a Baba-mama klub látogatóinak a Kerekítő foglalkozás nyújtott kikapcsolódást.

Jövőre is várjuk az érdeklődőket.

Minden kedves Olvasónak boldog ünnepeket kívánok!

Pappné Turóczy Henrietta



Gólyahír

„Azért mert szerettek, jöttem a világra, s lettem új fény, csillag, szülők boldogsága. Szeressetek engem igaz szeretettel, a kincsetek vagyok, pici kincs, de ember!”



Matók Livia
2018. 11. 05.

Lázár Kinga
Matók Péter

Sok örömet és boldogságot kívánunk az újszülötteknek és családjuknak!



„Én iskolám, köszönöm most neked...”

Pócz Zoltán 1992-ben végzett az általános iskolában. Nagy létszámú és igencsak kreatív fiúcsapat tagja volt, akik ötleteikkel gyakran tették színesebbé, mozgalmasabbá iskolánk életét.

Azóta több mint 26 év telt el, az emlékek megszépülnek, sokszor mosolyt csálnak az arcunkra, és most ennyi év után egy céltudatos felnőtt férfi áll előttem.

Sok év telt el az általános iskolás éveid óta. Hogy emlékszel, milyen volt számodra az iskolakezdés?

Az óvodából a már összeszokott csoporttal kezdtük az új életszakaszunkat, de ezen kívül minden más új volt számunkra, a helyszín, a felnőttek, a nagyobb gyerekek.

Közülük csak néhányat ismertem, Judit nővérem osztálytársait, de ők hat évvel voltak idősebbek nálam, és néhány utcabeli volt még ismerős, akikkel gyakran játszottunk együtt.

Így az iskola ismeretlen terep volt számomra, csak az könnyítette meg a helyzetet, hogy az óvodában harman-négyen mindig együtt játszottunk, Takács Lacival, Babinyecz Janival, Bathó Zolival szorosabb volt a kapcsolatunk, és ez megmaradt az iskolában is.

Milyen emlékeid maradtak az alsós éveidből?

Elég kevés emlékem van ebből az időből. Nagyné Bori Mária -akkor Horváth Józsefné - volt az alsós osztályfőnökünk, aki kemény kézzel, nagyon határozottan fogott bennünket, de mindig segített, ha szükségünk volt rá.

A kisiskolában volt a termünk, emlékszem a padokra, a táblára, a folyosóra, de azóta nem jártam ott.

Elsőben az olvasástanulásban anya sokat segített, és később a nővéremhez, Judithhoz is fordulhattam segítségért, ő mindig kitűnően tanult, szorgalmas, lelkiismeretes és nagyon aktív diák volt.

Akkor a tanulást nem éreztem nagy tehernek, de a szorgalom hiányzott belőlem.

Alsós koromban még volt úttörőcsapat, én kisdobos voltam, és arra is emlékszem, hogy az őrünk neve Mamut őr volt, és Lesták Edina volt az őrsvezetőnk.

Jók voltak az őrsi foglalkozások, a játékok a vasút melletti kiserdőben, de volt, hogy közösen az őr tagjaival látogattuk meg az egyik beteg osztálytársunkat, és ott töltöttük a délutánt.

A folytatás velem történt, felső tagozatban 4 évig osztályfőnököd voltam. Én egy kedves fiúra emlékszem, akinek megvolt a helye az ötletekkel teli fiúcsapatban, és így könnyebben ment a szabályok átlépése is. Te hogy élted meg a felsős diákéveket?

Felsőben a sok változást nem éltem meg drámaként. Olyan laza, úgy is mondhatnám, trehány diák voltam.

A leckeírás után, de sokszor helyette inkább bicikliztünk a haverokkal, télen korcsolyáztunk, szánkóztunk.



Pócz Zoltán

A környékünkön több gyerek volt, sokszor húszan is összegyűltünk, így volt mivel tölteni az időt.

Az is előfordult, hogy nemhogy leckét nem írtam, hanem az előző napra bepakolt táskával mentem iskolába, ilyenkor szünetben kellett hazaszaladnom a felszerelésért.

A tantárgyakról csak néhány dolog maradt meg. Az orosz nem szerettem, de a betűk megmaradtak. Érdekes volt Törökországban, Bulgáriában az épületeken egy-két cirill betűs írást elolvasni, de a szavak jelentésére már egyáltalán nem emlékszem.

A matematikát és a fizikát Bazsó tanár úr tanította, mindig szigorú, tekintélyt parancsoló volt, és mindig nagy fegyelem volt az óráin.

Nem voltam szorgalmas diák, de volt, ami könnyebben ment. Szerettem a rajzórát, és néhány rajzom az alsó folyosón lévő táblára is kikerült.

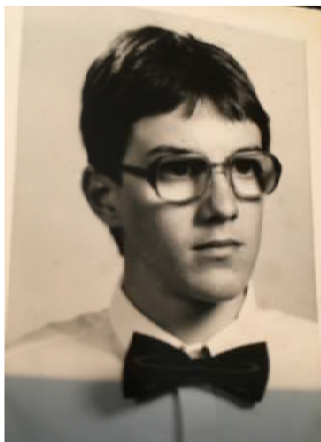
Jól ment a helyesírás is, emlékszem, hogy egyszer csak Petróczi Ildikónak és nekem lett ötös a helyesírási dolgozatom.

Egy ideig énekkaros is voltam, de onnan magatartási okokból kizártak.

A fekete pontok gyűjtésében néhányan élen jártunk az osztályban, és sor került osztályfőnöki és igazgatói figyelmeztetésekre is.

Emlékszem még a kirándulásokra is, mindig jók voltak. A bálakat a kultúrházban tartottuk, a diszkók, a közös táncok, a bulik emléke megmaradt.

Érdekesesek voltak a Ki mit tud?-ok is, egyszer az akkor népszerű Dallas című filmsorozatról adtunk elő egy részletet, sikeres volt.



Ballagáskor

Az utolsó napon úgy köszöntünk el az iskolától és a diáktársaktól, hogy az iskola összes tanulójaival kört alkottunk az iskola udvarán, és a Legyetek jók, ha tudtok című szám ment közben teljes hangerővel.

A kultúrházban volt a ballagásunk, szomorú volt az elválás, nagy királynak gondoltuk ugyan magunkat, de közben izgalom volt a jövőnkre gondolni.

Jászberényben a szakmunkásképzőben szobafestő-mázoló szakmát szereztem. Emlékszem, egyszer egy jászberényi kirakatról integettem nekem, ahol az üzlet-helyiséget festetted.

Jól választottál szakmát, tetszett ez a munka?

14 évesen még nem tudtam, hogy mit is akarok. Anya ötlete alapján péknek tanultam volna Nagykőrösön, de aztán a szobafestő-mázoló szakma mellett döntöttem, és nem bántam meg.

Fiatalon nagyon tetszett, hogy ezzel a munkával mindig tudtam pénzt keresni.

Sokan hívtak Boldogházán dolgozni, volt, hogy csak egy-egy helyiséget festettem, de az utcánkban például több kockaház külső festését is én csináltam.

Azóta lehetőségem volt mást is kipróbálni, de a mostani munkám mellett is van ambícióm festeni.

Ferihegyen voltam katona, majd továbbra is Pesten maradtam - nagy élmény volt ott élni -, és a festő szakmában dolgoztam.

Később állásajánlatot kaptam a jászberényi Szent Ferenc Egyesített Szociális Intézményből szintén festő szakmában, így kerültem vissza Jászberénybe.

Egy motorbalesetből felépülve - hosszú kényszerpihenő után - is itt dolgoztam tovább sofőrként, és az ország különböző pontjaira hordtam az idős betegeket. Amikor a lábam teljesen rendbe jött, kerestem az új lehetőségeket, és foglalkoztatott a külföldi munka gondolata is.

Így nyílt módom arra, hogy Magyarország akkori egyik legnagyobb kiállítás építő cégénél kaptam bizonyítási lehetőséget.

A külföldi munkalehetőség új kapukat nyitott előtted?

Nagy lehetőség volt ez számomra, ez a szakma csúcsa, itt a legjobb, legmodernebb anyagokkal a legprecízebben kell dolgozni, igaz kötetlen munkaidőben, ha kell, éjszaka is.

És így volt módom olyan nagy európai városokba is eljutni, amelyekről gyerekkoromban csak álmodoztam.



A Gibraltári-szorosnál

Az első munkánk Frankfurtban volt, és Európa legnagyobb kiállítóhelyén dolgoztunk. A következő hónapban először Londonba, majd Párizsba, Barcelonába, Koppenhágába és Oslóba is eljutottam.

Ekkor már tényleg úgy éreztem, hogy kinyílt előttem a világ.

Barcelona volt az egyik kedvencem, ott többször dolgoztam, és motorral pihenni is eljutottam.

Párizsban is sokszor dolgoztam, és motorral is visszavertünk oda az akkori barátnőmmel, akinek az Eiffel-torony tetején kértem meg a kezét. Természetesen igent mondott, igaz, azóta ennek a kapcsolatnak vége lett.

Bár most mással foglalkozom, időnként jó visszatérni ehhez a pörgős munkához. Így néhány hét múlva ismét útra kelek, és két hónap erejéig, januárban és februárban kiállítás építő leszek. Először Kölnben kezdek, majd Frankfurtban folytatom, és utána még következik néhány európai nagyváros.

A mostani munkád teljesen más, a nagyvilág után a tanyákat járod. Idős, elesett, sokszor nehéz sorsú emberek várják tőled a segítséget, jó szót, kedvességet. Megtalálsz velük a hangot?

Három éve vagyok ismét Jászberényben, közben egy féléves oktatáson vettem részt Kecskeméten, és most tanya- és falugondnok vagyok.

A Jászberényen kívül eső tanyavilágban – Négyszállás, Öregerdő, Neszür, Újerdő, Portelek, Tőtevény, Meggyespele tanyáin – látogatom a rászorult embereket.

Délelőtt 11 óráig gyógyszereket íratok, kiváltom, bevásárolok, időnként a betegeket orvoshoz szállítom. Ezután kerül sor az ebédszállításra úgy 20-25 helyre.

Meglehetősen nehéz terepviszonyok vannak a tanyavilágban, de az időjárás és az útviszonyok nem jelenthetnek akadályt, mert elesett, rászorult emberek várnak rám mindennap, és örülnek, ha válhatnak velem néhány szót. Igyekszem segíteni nekik, ez már természetes számomra.

A munkahelyemen nagyon jó munkatársi közösség van, az igazgatónő korrekt, megértő – szeretek itt dolgozni.

Bár egy ideje Jászberényben élsz saját családi házban, nemcsak a lakcímkártya szerint vagy még boldogházi, szoros a kapcsolatot a szülőfaluddal.

Édesanyám itt lakik, három éve, édesapám halála óta sajnos már egyedül. Rendszeresen jövök hozzá, segítek neki. Erősen kötődöm a szülői házhoz.



Édesanyámmal

Alapító tagja vagyok a Condors motoros klubnak. A heti klubgyűléseken mindig részt veszek, szoros a kapcsolatom velük, és a szervezési munkákat is szeretem. Örülök, hogy Jászboldogházán nőttem fel, úgy érzem, nem véletlen, hogy a község nagyon népszerű a környéken, és már távolabb is ismerik.

A motorozás nagyon fontos neked, ez jelenti a legkedvesebb kikapcsolódást számodra?

Valóban a motorozás a legkedvesebb időtöltésem, a szabadságom nagy részét is ezzel töltöm.

Tavaly indultunk életem eddigi legnagyobb túrájára a barátnőmmel, Szabinával kettesben.

Körülbelül 9 ezer kilométert tettünk meg. Eljutottunk egészen Gibraltárig, majd fel Lisszabonba, és Madridon keresztül haza.

Ebben az évben pedig Amszterdamba motoroztunk el. Már 40 évesen elmondhatom, a motorozás életformám-má vált. Szeretnék még nagyon sok helyre eljutni. Az ember akkor jön rá igazán, hogy milyen keveset látott a világból, amikor már sok helyre eljutott.



A motorozás fontos része az életemnek

Megmaradt az olvasás iránti igényem is, már iskolás koromban is szerettem olvasni.

Nagyon fontos nekem a család, édesanyám, a nővérem, Judit, aki már 26 éve él Németországban Münchenben. Már szokássá vált nálunk, hogy a karácsonyt Juditnál és a családjánál töltjük. Bár a technika segítségével állandó kapcsolatban vagyunk, ritkábban találkozunk, és ilyenkor nagyon jó együtt lenni.

Az iskolás éveiddel kezdtük a beszélgetést, és igen messzire jutottunk. Eddigi életutadat látva, hogyan foglalnád össze, mit adott neked az iskola?

Szívesen emlékszem az általános iskolás évekre, sok barátság megmaradt abból az időből. A volt osztálytársakkal is bármikor szívesen találkozom.

És bár akkor lázadoztunk a szabályok ellen, most már tudom, hogy kellett a szigor, az elvárások, így tudtuk magunkat mihez tartani, és felkészültünk a további kihívásokra.

Zoli, nyugodt szívvel mondom, örülök, hogy megtalálatalak. Mivel osztályfőnök-diák viszony volt közöttünk, még nagyobb érdeklődéssel hallgatlak, és örülök, hogy elégedett, ugyanakkor a kihívásokat kereső ember vagy.

Az utolsó gondolatodat pedig, azt hiszem, minden iskola jelmondatává lehetne tenni.

Jó munkát, sok izgalmas motoros élményt kívánok Neked, és örömteli szép ünnepet a családotd körében.

Konkoly Béláné

MÚLTIDÉZŐ



Száz éve ért véget a Nagy Háború

1918-ban véget ért az első világháború, ami nagyon sok szenvedést, sok áldozatot követelt. A történelmi Magyarország vesztesége 531 000 halott, 1.420.000 sebesült és 1.492.000 hadifogoly volt. A Jász-ságból csaknem 4000 ember halt hősi halált, Jászberény vesztesége 774 fő volt, közöttük a boldogházi katonákkal, hiszen akkor közös közigazgatáshoz tartozott községünk.

A háborút lezáró béke nem hozott valódi megbékélést. Legnagyobb vesztese Ma-

gyarország volt, elveszítette területének és lakosságának kétharmadát – hárommillió magyar került kisebbségi sorsba.

Képes összeállításunkban boldogházi katonák első világháborús fényképeiből válogattunk, elsősorban a BOLDOGBT által rendezett képeslap kiállítás anyagából.

A századik évfordulón emlékezzünk tisztelettel a háború hőseire, áldozataira, a hátszág sokat szenvedett lakóira, és azokra, akik ma is idegen földön, jeltelen sírban nyugszanak.

Hősök voltak mindannyian.



Jobb oldalon
Velkei Antal kb. 1918.
(Képeslap kiállításról.)



Mizsei Péter Pál 1915.
(Főzer Vendeltől)



Szűcs Mihály az első vi-
lágháborúban
(Szöllősi Tamarától)



Szádvári László 1916.
(Szőrös Antaltól)



Orosz fogságban.
Álló sorban balról a harmadik Üveges Sándor
(Bohács Jánosné Üveges Lenkétől)



Tábori lap 1918.
(Balogh Bélánétól)



A jászberényi első világ-
háborús emlékmű

Régen volt — hogy is volt?

Karácsony a fogolytáborban

Répási Jánosné féltve őriz egy elsárgult lapokból álló, tintaceruzával teleírt kockás füzetet, amit édesapja a második világháború idején, a fogsága alatt írt, és csak a halála után került elő. Rózsika mindig meghatottsággal lapozza, és ma sem tudja könnyek nélkül olvasni édesapja sorait.

Benke Mihály háborús naplójából 1944-46.



Benke Mihály 1944-ben

Benke Mihály 1921-ben született, egy tápiói tanyán élt szüleivel. Innen vonult be katonának 1944 őszén, ugyanis édesapja halála óta ő volt a családfenntartó, ezért sokáig mentesítést kapott. Naplójában ezt írja: „1944. év október 22-én jöttem el otthonról. 1944. december 25-én Tatáról indultunk Németországba. Fogságba estem 1945. április 15-én vasárnap 10 órakor.” Francia hadifogolytáborban töltött 13 hónapot, a 26. születésnapját is a fogságban „ünnepelte”.

1944-től írta feljegyzéseit a kockás füzetbe, melyben sok korabeli katonadalt és iskolában tanult verset bemásolt, és többször írt érzéseiről, gondolatairól, a vele történt eseményekről is.

Karácsony közeledtével a kis füzetből azokat a bejegyzéseket választottuk, amelyek ehhez az ünnephez kapcsolódnak.

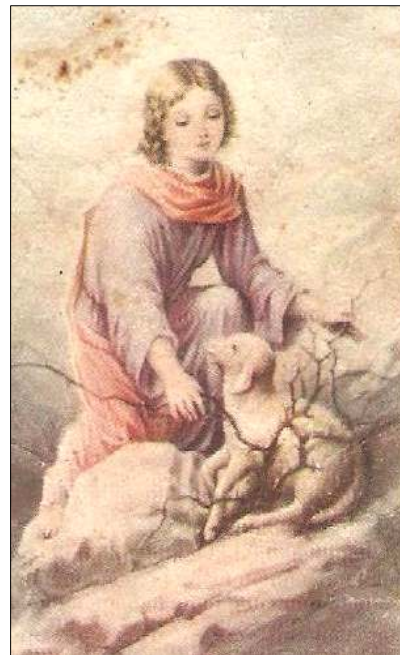
1944 karácsonyát még Tatán töltötte Benke Mihály, s a szentestén egyetlen fenyőág jelezte számára az

ünnepet. Meghatóan szép gondolatokkal fogalmazta meg érzéseit a honvágyról, a család hiányáról, a háború borzalmairól. Tudta, hogy bármikor meghalhat, a szenteste mégis a reményt jelentette számára, hogy egyszer újra találkozhat szeretteivel.

„Szomorú szenteste jött ránk. Amikor messze-messze kell eltölteni szülőhatártól, szülőháztól ezt a legszebb és legszentebb ünnepet, az éjjeli misét, amikor a kis Jézuska születik. Mélyen megszorító, hogy szeretett édesanyám, testvér, nagymama és még valaki sok más, akit talán a szívem választott ki magának, és semmit nem tudva róluk, hogyan és hol töltik ezt a szép ünnepet. Én is fájó szívvel gondolok rájuk, és biztos, hogy ők is szomorú szívvel állnak a karácsonyfa alatt, és kéri a karácsonyi kis Jézuskát, hogy segítsen a szörnyű világégésben, amikor testvér testvér ellen ont halált. Most is közel volt a halál a magos levegőből alig pár lépés, elszólt a halál, és soha senki sem tudja meg, hogy hol halt meg egy honvéd, hol fedi holttestemét a dunántúli dombos vidék homokos sívár pusztája, hol fekszik a szeretett fiú, testvér vagy valaki kedvese. Talán csak az Égben találják meg egymást.

Karácsony szenteste hívogat a harang éjjeli misére. És én egyedül vagyok az asztal mellett. Csak egy ág fényőgally mutatja, hogy közeleg az idő, hogy megszülessen a kis Jézuska, hogy meghozza a szebb magyar jövőt, és újra találkozunk a távollévőimmal. Mert hallod-e testvér, hogy zúg a harang, látod-e a csillagok arany sugarát. Karácsony szenteste, most jön az igazság, hogy meghozza a boldog találkozást.

Benke Mihály, Tata”



Egy francia kislány ajándéka fogolytáborban

1945 karácsonyát már Franciaország Amboise nevű városában töltötte Benke Mihály egy fogolytáborban. Erről a karácsonyról is írt a kis füzetbe, de bejegyzése jóval rövidebb az előzőnél. Nem véletlen, hogy elsősorban az „ünnepi ételekről” ír, hiszen biztosan gyakran éheztek a fogságban.

„Karácsony szenteste templomban voltam sokat gondoltam haza. Utána kaptunk 1 db 25 dkg-os kalácsot. 1. napján reggel kakaót. Délben téstát, szombat este hideg vacsora, kenyér, margarin, hasé. Másnap kávé, keksz, ebéd bab, fehér kenyér, este kukoricakenyér.

Bene munkásnak kiment, én répát pucoltam.”

1945. szilveszteréről a következőket jegyezte fel:

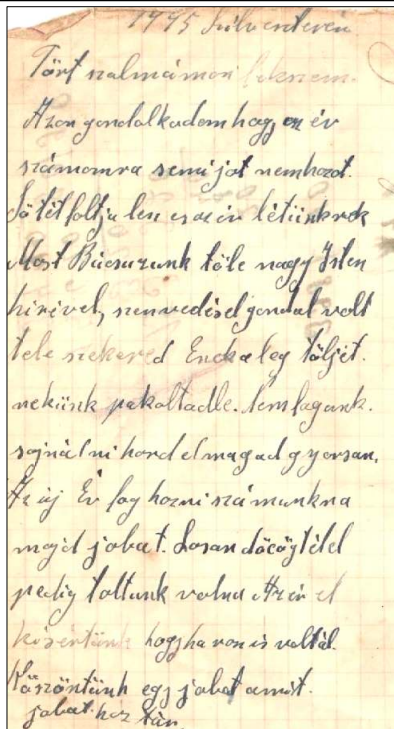
„Tört szalmámon fekszem. Azon gondolkodom, hogy ez év számomra semmi jót nem hozott. Sötét foltja lesz ez az év létünknek. Most búcsúzzunk tőle nagy Isten hírével.

Szenvedéssel, gonddal volt tele szerked. Ennek a legtöbbször nekünk pakoltad le. Nem fogunk sajnálni hordd el magad gyorsan.

Az újév fog hozni számunkra majd jobbat. Lassan döcögtél el, pedig toltunk volna. Azért elkísértünk, hogy ha rossz is voltál. Köszöntünk egy jobbat, ami jobbat hoz tán."

Benke Mihály a kockás füzetbe beírta katonatársainak nevét, címét, bemásolt több verset, amit a fogság idején fel tudott idézni emlékezetében. A Szózat teljes szövegét szó szerint leírta, ugyanígy Petőfi Szülőföldem című versét is, miközben a költővel együtt kérdezhetette: Szülőföldem szép határa, meglátlak-e valahára? Francia szójegyzéket is készített, a mindennapi életben használt szavakból, számokból, kiejtés szerint leírva azokat.

1946 végre elhozta a legnagyobb ajándékot, a hazatérés örömét. 1946. május 16-án szabadult, és sok



Részlet a naplóból

viszontagság után, országhatárokon átkelve hazaérkezett a szeretett szülőföldre, a Tápió 19. számú tanyára. Naplójában gondosan megörökítette az útvonalat, felsorolva a települések nevét, ahol áthaladtak.

Benke Mihály hazatérése után megnősült, családot alapított. A gyerekeknek sosem mesélt a háborúról, a fogságról, de minden karácsonykor elérzékenyülve emlegette, milyen nehéz volt az ünnep távol az otthonától, a szeretteitől.

A régi napló feljegyzéseit olvasva talán még jobban tudjuk értékelni, ha békességben, szeretteink körében tölthetjük a közelgő szép ünnepet.

Papp Izabella

Rólunk írták...

Új Néplap 2018. október 29.
Három kérdés - három válasz

Az Új Néplap újságírója hat járszági polgármestert kérdezett meg a fejlesztési lehetőségekről, közöttük Szűcs Lajost, községünk polgármesterét.

- Fejlesztéseikkel biztonságos településsé szeretnének válni. Mit jelent ez?

- Jászboldogháza önkormányzata a fejlesztések terén és a mindennapi életben is fő mottójának a biztonságot nevezte meg az elmúlt években. A helyi egészségügyi ellátás fejlesztésével a biztonság és a hatékonyság fontos szempont volt. A megújult egészségház és a mentőállomás létrehozása mind ezeket az elveket szolgálja. Mindemelllett a közbiztonságot is folyamatosan szem előtt tartjuk, ezért pályáztunk többször is a térfigyelő kamera-rendszer bővítésére, valamint ennek szellemében támogatjuk a helyi polgárőrség munkáját.

- Az elmúlt években megújult az általános iskola.

- Kiemelten kezeljük az oktatást. Évtizedek óta nem tudtunk pénzt fordítani az általános iskola felújítására, ezért örömeinkre szolgál, hogy területfejlesztési támogatásban részesült a település, és az oktatási intézmény három épülete megújulha-

tott. Ezen kívül belügyminisztériumi pályázaton 20 millió forintot nyertünk a tornacsarnok belső felújítására. A jászberényi KLIK műfüves focipályát létesített az oktatási intézményben. Az elmúlt öt évben tehát összességében százhatvanmillió forintból fejlesztettük az iskolát.

- Hogyan próbálják a fiatalokat helyben tartani?

- Szerencsére a község lakosságszáma nem csökken, sőt azt látjuk, hogy sok fiatal telepedett le nálunk, és a gyermekszületek száma is emelkedik. Öt éve kiemelten segítjük a letelepülni vágyó fiatalokat, az otthonteremtési támogatást gyermekvállaláshoz kötjük. Jelenleg egy új bölcsőde létesítésével foglalkozunk. Most van rá lehetőségünk ugyanis, hogy márciusig pályázzunk a bölcsődei ellátás feltételeinek megteremtésére. Meghatározó a közlekedési lehetőségek minősége, ezért a belterületi utakat, illetve járdákat közmunka program keretében és pályázati támogatással is fejlesztjük. Nagy kihívást jelent a jövőben a szennyvízberuházás megvalósítása. Erre még nem találtunk megfelelő pályázati forrást. A település művelődési háza nagyon rossz állapotban van, ezért mindenképp szeretnénk a közeljövőben felújítani. Terveink között szerepel még új ravatalozó építése vagy a meglévő bővítése is.



Velünk történt ...

A grillázstorta készítés, mint hagyományörzés, számomra szinte az egész életemben jelen volt. Edesanyámtól tanultam. Eleinte csak segítettem neki a diótörésben, a kavargatásban, de pontosan 50 éve annak, hogy az első tortámat elkészítettem a barátnőm születésnapjára. Azóta készítem, és mindig újabbnál újabb tortákat álmodok meg, amiket meg is valósítok. 2001-ben voltam az első versenyen Jásztelken, amit akkor még pörkölttorta versenynek hívtak. Most már grillázstorta verseny van hirdetve, de amint tudjuk, az egy és ugyanaz. Cukor mézszűrűségűre felolvastva és valamilyen olajos mag (ami lehet mogyoró, szezám-mag, mák, kókusz, de leginkább dió) beletéve.

Tehát 2001 óta járok versenyekre. Voltam többször Tiszaföldváron, Budapesten, Tápióbicskén, Pándon, Szolnokon, Lajosmizsén, egyszer Jászberényben. Minden évben minimum három versenyen mérettetem meg magam. Tavasszal Szolnokon a Pelikán kupán, májusban Lajosmizsén a Grillázs-



majálison, ősszel Pándon, ami kárpát-medencei verseny, melyen határon túliak is részt vesznek. Ezen kívül mindenféle rendezvényekre hívnak (falunap, Jászok Találkozója, Tápiószelei Tárogató Fesztivál, fényszarui Erzsébet Vásár és nem utolsósorban a boldogházi és a szászberek karácsonyi vásár), amit ha az egészségem engedi, örömmel teljesítem. Sajnos az idén számomra kimaradt a Pelikán Kupa és a Grillázmajális az egészségi állapotom miatt. Májusban megműtöttek, ami jól sikerült, így szeptemberben nagy örömmel részt tudtam venni Budapesten a Vajdahunyad Várában megrendezett nagyszabású Jászok Napja kétnapos rendezvényen. Büszkén képviseltem szülőfalumat, Jászboldogházát, a hagyományörzést a gyönyörű jász népviseletben. Arultam is a kis tortáimat, készí-

tettem egy nagyon szép díszmunkát, egy bölcst, amit jász mintával díszítettem. Nagy sikerem volt, szinte eladtam mindent az első napon. Még riportot is adtam, amit a Trió TV közvetített. Októberben részt vettem a pándi kárpát-medencei versenyen, ahol megnyertem a 19. aranyérmemet. Ezen kívül van 5 ezüst és 2 bronz díjam. Lehet, ha tavasszal nem hagyom ki a szolnoki és a lajosmizsei versenyt, akkor büszkélkedhetnék a 20. aranyéremmel, így duplán jubilálnék, mert mint írtam, 50 éve kézműveskedem. Egy hónapja volt az 50 éves általános iskolai találkozó, amire megleptem az osztálytársaimat egy tortával, aminek nagyon örültek. Azután meg teljes gőzzel készültem a karácsonyi vásárra.

Janka, az unokám sokat segít, ha itt van, a versenyekre mindig, a rendezvényekre sokszor elkísér. Nagy segítség számomra. Bízom benne, hogy egyszer majd átveszi tőlem a mesterséget, és tovább viszi ezt a szép, de nem könnyű munkát. Szerintem egyre népszerűbb, egyre jobban keresik és versenyeket is több helyen rendeznek.

Juhász Józsefné



Bölcst jász mintával



A Bocskai utca érdekessége

Jászboldogházán a Bocskai utcának van egy érdekessége. Mire gondolok? Elmesélem! Egy éve lakunk itt Jászboldogházán a Bocskai utcában. Minden este biciklizni szoktuk a családdal. Férfjemnek meséltem, hogy ki hol lakik, és akkor arra lettem figyelmes, hogy tíz Mária nevű hölgy él ebben az utcában. Akikre gondolok: Bathó Lajosné Bathó Mária, Muhari Lajosné Besenyi Mária, Berczeli Endréné Seres Mária, Túróczi Józsefné Tóth Mária, Krasnyánszki Lászlóné Erős Mária, Sós Sándorné Somogyi Mária, Darók Istvánné Menyhárt Mária, Erős Józsefné Vári Mária, Gömöriné Darók Mária, Bazsó Istvánné Kövér Mária, Nem csak a keresztnévük a azonos, hanem mindany-

nyian szeretnek itt élni a csendes és nyugodt környezetű szép kis falunkban. Az is jellemző még rájuk, hogy szeretnek kertészkedni, sok csodálatos virággal van körülvéve a házuk. Sokan közülük már az 1970-es években ide költöztek, vagy itt nőttek fel a szülői házban. Mivel szent név a Mária, így karácsony közeledtével szeretném köszönteni őket, és emellett kellemes ünnepet kívánni mindenkinek ezzel a kis verssel!

*“Évente egyszer, egy csodás téli éjjel,
bűvös, titkos álmok suhannak a szélben!
Mindenki házába boldogság költözik.
Szívünk örömmel megtelik.”
Boldog karácsonyt!”*

Palyáné Bazsó Anita

Gasztroangyal jelenti

A karácsonyi sütés-főzés egyik legkellemesebb momentuma a mézeskalács készítés és díszítés. Most azonban egy csavarral igazán rendhagyó édességet varázsolhatnak a karácsonyi vacsoraasztalra.

Mézeskalács piskóta torta

Hozzávalók a piskóthoz

6 tojás
12 dkg liszt
12 dkg cukor
2 tk. kanál mézeskalácsfűszer
1 tk. szódabikarbóna
fél csomag sütőpor
csipet só



Receptek Anditól...

Hozzávalók a fahéjas krémhez

225 gr Mascapone
15 dkg porcukor
1 tk. őrölt fahéj
1 cs. vaníliás cukor

Elkészítés

Először készítsék el a piskótát. Ha kihűlt a tészta, vágjuk kettő vagy három részre.

A fahéjas krém elkészítése pillanatok alatt megvan. A mascaponét a porcukorral és a vaníliás cukorral habosra keverjük. Ezek után egy vastag réteget rákenünk a piskótalapra. A tetejére is kenjük, ha marad krém, az oldalát is bekenhetjük.

Azért választottam ezt a receptet, mert mindenki időhiányban szenved, és ez nem tűnik nagyon bonyolultnak, finom és karácsonyi is.

Az elkészítéséhez kívánok nagyon sok sikert.

Az év utolsó számához értünk, remélem sokan kipróbálták a recepteket.

Aldott békés karácsonyi ünnepeket és eredményekben és egészségből gazdag 2019. évet kívánok Önöknek és családjuknak.

Kívánom, hogy töltsenek el néhány kellemes órát a receptek elkészítésével!

„Egyenek mindig jókat, és élvezzék az ízeket!”

Ráczné Baráth Andrea

Búcsúzunk

Szücs Istvánné sz: Beszteri Borbála	1930-2018
Farkas János	1952-2018
Nagy Gyula	1930-2018
Tóth Jánosné sz: Pócz Éva	1943-2018
Bazsó Miklósné sz: Németh Ilona	1930-2018
Balogh Györgyné sz: Varjú Ágnes	1916-2018
Petróczi Lászlóné sz: Dávid Klára	1948-2018
Besenyi István	1922-2018
Dobos Mihály	1935-2018
Kiss Irma	1966-2018

Köszönetnyilvánítás

Hálás szívvel mondunk köszönetet mindazoknak, akik drága szeretetünket,

Besenyi Istvánt

a rossz idő ellenére is elkísérték utolsó útjára, virágot hoztak, őszinte szavakkal együttérzésüket fejezték ki.

A gyászoló család

Velünk történt ...

Kedves Olvasóink!

Velünk történt... rovatunkba várjuk azokat a közlendőket, amelyeket másokkal is szívesen megosztanának. Az írások leadásának határidejét minden lapszámban közöljük.

Boldogházi **HÍREK**

Felelős szerkesztő:
Konkoly Béláné

Szerkesztők:
Papp Izabella
Zrupkó Ferencné

Tervezőszerkesztő
Gerhát Károly

Felelős kiadó:
Községi
Önkormányzat
Készült:
Polgármesteri Hivatal
Jászboldogháza



Rendkívüli időjárás



A téli szélsőséges időjárás számos olyan veszélyt hordoz magában, melyek időszakosan, helyenként tartósan is megnehezítik a normális életfeltételeket.

- Az erős havazás, hótorlaszok, hónyomás miatt épületkárok, közlekedési és közellátási nehézségek fordulhatnak elő.
- Fokozott a balesetveszély (jegesedés, ónos eső, köd, páralecsapódás miatt).
- Gyors időjárás változások (felmelegedés, lehülés) szélsőséges csapadékok következtében, árvizek, belvizek, közlekedési és vízkár elhárítási problémák, helyi vízkárok alakulhatnak ki.

Hogyan készüljön fel a rendkívüli téli időjárási helyzetekre?

- Mérlegelje lakhelye adottságait és gondoskodjon családja biztonságáról!
- Rendelkezzen legalább néhány napra elegendő fűtőanyaggal, élelmiszerrel, gyógyszerrel és ivóvízzel!
- Gondoljon az áram, gáz kimaradására, az alternatív fűtési, melegedési lehetőségekre!
- Időben jelezze, ha különleges egészségügyi ellátási igénye van vagy lesz (pl. vesekezelés, szülés előtt álló nő, stb.)!
- Ne induljon útnak, ha bizonytalanok az útviszonyok!

Mire figyeljen, ha útnak kell indulnia?

- Ellenőrizze a jármű műszaki megbízhatóságát, az önmentéshez szükséges eszközök meglétét: lapát, hólánc, meleg ruha, takaró, forró tea, kávé, vontatókötél, elakadásjelző, gyógyszer, némi élelem stb.)!
- Tájékozódjon a várható időjárásról, az útviszonyokról (rádió, tv, internet)!
- Legyen mindig segélyhívásra alkalmas eszköz (mobiltelefon, feltöltött állapotban)!
- Lehetőség szerint nappali utazást tervezzen!
- Útközben időben gondoskodjon az üzemanyagról!



112

A tájékoztató anyagot készítette a Jászberényi Katasztrófavédelmi Kirendeltség.
5100 Jászberény, Jákóhalmi út 11/a. +36-57/412-388

SZERKESZTŐSÉGI KÖZLEMÉNY

Rendszeres és alkalmi szerzőink
figyelmébe ajánljuk, hogy a következő
lapszámunkhoz
a kéziratokat és a fotókat
2019. február 18-ig
kérjük eljuttatni a szerkesztőkhöz.
A beküldött írások változtatásának jogát
-terjedelmi okokból- a szerkesztőség
fenntartja.

E-mail:

faluujsag@jaszboldoghaza.hu



Köszönettel

Papp Zoltán

Jászberény

József Nagy

*Kedves Olvasóinknak
szeretetteljes, meghitt
karácsonyi ünnepeket és egészség-
ben, eredményekben gazdag
szép új esztendőt kívánunk!*



Motoros találkozó



Hagyományok Hétvégéje



Civil nap



Augusztus 20.

2018



Elszármazottak találkozója



50 éves a Fajtakislérleti Állomás



Az iskola felújítása



Adventi ünnepség